

Во Сѣѣи ѿ Великіи Четвертоки

Послѣдованіе оутрени

На часѣ, На велицѣи вечерни и На повечеріи
На нѣмже поѣмъ трипѣснецъ господіна андрѣа великаго

ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК

ЈУТРЕЊЕ

ЧАСОВИ, ВЕЧЕРЊА И ПОВЕЧЕРЈЕ МАЛО
СА ТРИПЕСНЕЦ САСТАВ Г-НА АНДРЕЈА КРИТСКОГ

ЧИН УМИВАЊА НОГУ

Припремио и превео чтец Др. Ненад Весић

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ЈУТЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

На Оутрени

Глаголетъ сщеники: Благословенъ бѣи нашъ всегда, нынѣ и причеси, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аику: ѿмни.

И начиняютъ братіа:

Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ си, и вс. исполнѣи, сокровице блгнхъ и жнзни подателю, прїиди и вселѣи въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѣхъ северны, и спси блже, души наша.

Стыи бже, Стыи крѣпкїи, Стыи безмертныи, помилуй насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дхѣ, и нынѣ и причеси, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмни.

Пресла тѣце, помилуй насъ: гди, ѡчисти грѣхѣи наша: вѣко, прости беззакѡнїа нша: си, прости и исцѣли немощи наша, и мене твоеѡ радн.

Гди помилуй, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дхѣ, и нынѣ и причеси, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмни.

Оче нашъ, иже си на небѣхъ, да свѣтитѣи ѿма твое, да прїидетъ цѣтвїе твое, да вѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Свѣщеники возглашаютъ:

ѣкѡ твое сѣтъ цѣтво, и сила, и слава, оцѣ, и си, и сѣгѡ дха, нынѣ и причеси, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аику: ѿмни.

И начиняютъ братіа:

Прїидите, поклонимѣи цѣви нашемѣ бѣ.

Прїидите, поклонимѣи и припадѣмъ хрѣтѣ, цѣви нашемѣ бѣ.

Прїидите, поклонимѣи и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, цѣви и бѣи нашемѣ.

Псаломъ .ди.

Оубышитъ тѡ гдѣ въ день печѡли, защититъ тѡ ѿма бѣа ѣкѡвѣа. Пошетъ тѣи помошь ѿ сѣгѡ, и ѿ сиѡна защититъ тѡ. Поманетъ всѣхъ жертвѣ твоѡ, и всесоженїе твое тѣино вѣдн. дастъ тѣи гдѣ по сѣрдцѣ твоемѣ, и весь советъ твоѣи исполнитъ. Возрадемѣи ѡ спсѣнїи твоемъ, и во ѿма гдѣ бѣа нашегѡ возвеличимѣи: исполнитъ гдѣ вс. прошенїа твоѡ. Нынѣ познахъ, ѣкѡ спсѣ гдѣ хрѣста своего. Оубышитъ сѣгѡ съ небѣ сѣгѡвоегѡ, въ силахъ спсѣнїе десницы сѣгѡ. Сїи на колесницахъ, и сїи на конехъ: мы же во ѿма гдѣ бѣа нашегѡ призовѣмъ. Тїи спѣти быша и падѡша, мы же востахомъ и исправнхомѣа. Гди, спси царѡ, и оубыши ны, коньже ѡще день призовѣмъ тѡ.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твоме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења (молитве) усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радостју лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Тропар:

Спаси, Господе, Народ: Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај Народ: Твој православни.

Слава:

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом Народ:у даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

Псаломъ ѿ.

Гдѣ, силою твоєю возвеселѣтца царь ѿ ѿ спсѣніи твоѣмъ возрадѣтца сѣлѡ. Желаніе сердца егѡ дѡлз есѣ еѡмъ, ѿ хотѣніа оутрѣнѣ егѡ нѣси лишнѡ егѡ. Гдѣкѡ предварѣлз есѣ егѡ еѡгословѣніемъ еѡгостыннымъ, положѣлз есѣ на главѣ егѡ вѣнѣцъ ѡ камени чѣстна. Животѡ просѣлз есѣтъ оу тебе, ѿ дѡлз есѣ еѡмъ долготѣ днѣи во вѣкѣ вѣка. Велиа слава егѡ спсѣніемъ твоимъ, слава ѿ велелѣпіе возложиши на него. Гдѣкѡ даѣн еѡмъ еѡгословѣніе во вѣкѣ вѣка, возвеселиши егѡ радостію из лицемъ твоимъ. Гдѣкѡ царь оуповаѣтз на гдѣ. ѿ мѣтїю вышнѡгѡ не подвижитца. Да ѡбращѣтца рѣкѡ твоѡ вѣемъ врагомъ твоимъ, десница твоѡ да ѡбращѣтз вс. ненавѣдащыа тебе. Гдѣкѡ положиши ѿхъ гдѣкѡ пѣць огненнѡю, во время лица твоегѡ: гдѣ гнѣвомъ своимъ сматѣтз ѡ, ѿ снѣтз ѿхъ огнь. Плодъ ѿхъ ѡ землѣ погубиши, ѿ сѣмѡ ѿхъ ѡ сынѡвѣз челоѡвѣческихъ. Гдѣкѡ оуклониша на тѡ сла, помыслиша совѣты, ѿхъже не возмогутъ соствѣити. Гдѣкѡ положиши ѡ хребѣтз во ѡзѡбитцѣхъ твоихъ, оуготѡвиши лице ѿхъ. Вознесѣа гдѣ силою твоєю, воспоѣмъ ѿ поѣмъ силы твоеѡ.

Сѡтѣи бже, Сѡтѣи крѣпкѣи, Сѡтѣи безмертнѣи, помѣлѣи насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѡмъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминь.

Престѡа трѣце, помѣлѣи насъ: гдѣ, ѡчѣсти грѣхѣи нашѡ: велико, прѡстѣи беззакѡнѣи нашѡ: сѡи, посѣти ѿ исцѣлѣи немощи нашѡ, ѿ мене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помѣлѣи, **трижды.**

Слава оцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѡмъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминь.

Оче нашъ, ѿже есѣи на нѣсѣхъ, да свѡтитца ѿмѡ твоѡ, да прѣидѣтз црѣтѣе твоѡ, да бѣдетз вола твоѡ, гдѣкѡ на нѣсѣи ѿ на землѣ. хлѣбъ нашъ насѡщный дѡждь намъ днѣсь, ѿ ѡстаѣи намъ дѡлги нашѡ, гдѣкоже ѿ мы ѡстаѡлѣемъ должникѡмъ нашимъ: ѿ не введѣи насъ во ѡкѡшеніе, но ѡзѡбѣи насъ ѡ лѡкаѡгѡ.

Сѡщѣнникъ возглашѣтз:

Гдѣкѡ твоѡ есѣтъ црѣтѡ, ѿ сила, ѿ слава, оцѡ, ѿ сѣа, ѿ сѡгѡ дхѡ, нынѣ ѿ прѣснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвѣз.

Лѣкс: ѡминь.

И тропарѣи сѣ:

Спсѣи гдѣи люди твоѡ, ѿ еѡгословѣи достоѡнїе твоѡ, побѣды на сопрѡтивнымъ дѡрѡмъ, ѿ твоѡ сохрѡнѡа крѣтѡмъ твоимъ житѣльство.

Слава:

Вознесѣиши на крѣтѣз волю тезонменѣтомъ твоѡмъ нѡвомъ житѣльствѣз щедрѡты твоѡ дѡрѣи хрѣте бже: возвесели насъ силою твоєю, побѣды даѡ намъ на сопрѡстѡтѣз, посѡбїе ѿмѡщыимъ твоѡ ордѣжѣи мѣра, непобѣдимѡю побѣдѣз.

И сада:

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Појац: Господе, помилуј. (3 пута.)

Бакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

Појац: Господе, помилуј. (3 пута.)

Бакон: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Појац: Господе, помилуј. (3 пута.)

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Појац: Амин.

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва Народ:а, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на Народу Томе благослов је Твој. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу

И нынѣ:

Предстательство страшно и непотычно, не презри блга молитв наших, всебѣтла бже, оутверди православыих жителство: спси вѣрных люд тво., и поджди имъ съ нбс побѣдъ, зане родна еси бга, едина блгословенна.

Діаконъ: Помилуй насъ бже, по величїи милости твоей, молимъ ти е, оубыши и помилуй.

Лікъ: Гди помилуй, **трижды.**

Діаконъ: Бже молимъ ѡ стѣишемъ правительствующемъ сѹнодѣ [**ѡце под митрополитомъ, приглаголетъ:** и ѡ митрополитѣ нашемъ, **ѡгвоже Ѡбласть,**] и всеи во хртѣ братїи нашей.

Лікъ: Гди помилуй, **трижды.**

Діаконъ: Бже молимъ ѡ всемъ ихъ хртолюбивомъ воннствѣ.

Лікъ: Гди помилуй, **трижды.**

Возглашенїе:

Гакъ милостивъ и члвколюбецъ бгъ еси, и тебе слава возсылаемъ, оцъ, и снъ, и стомъ дхъ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Людїе: Именемъ гднимъ блгословн Ѡтче.

Сщєнникъ:

Слава стѣи, и единоушнїи, и животворящей, и нераздѣльнѣи трїце всегда, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікъ: аминь.

Слава въ вышнихъ бгъ, и на земли миръ, въ челоуцѣхъ блгволенїе. **Трижды.**

Гди, оустнѣ мои ѡверзеш, и оуста мои возвестятъ хвалъ твою. **Дважды.**

Псаломъ ѳ.

Гди, что е оумножиша стужающїи мн; мнози востаютъ на мѧ, мнози глаголютъ дшн мой: нѣсть спїа емъ въ бѣ егѡ. Тыѡ же, гди, заступникъ мой еси, слава моя, и возносн главоу мою. Глаголю моимъ ко гдъ воззвахъ, и оубыша мѧ ѡ горы выа своеа. Изъ оуиныхъ, и спахъ, востахъ, гакъ гдъ заступитъ мѧ. Не оубоиса ѡ темъ людїи, ѡкрестъ нападоущихъ на мѧ. Воскрїни, гди, спси ма, бже мой: гакъ ты поразиа еси въ враждующыа мнъ вде, збы грѣшникѡвъ сокршиа еси. Гдне есть спїе, и на людехъ твоихъ блгвенїе твоє. Изъ оуиныхъ и спахъ, востахъ, гакъ гдъ заступитъ мѧ.

Псаломъ ѡз.

Гди, да не гаростїю твоєю ѡблчїши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажеш мене. Гакъ стрѣлы тво. оунзѡша во мнѣ, и оутвердиа еси на мнѣ рѡкъ твою. Нѣсть

моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња безакоња моја превазиђоше главу моју, као бреме тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејаш као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мном. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиља- ти у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер затвори уста оних који говоре неправду. У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)
Господе помилуј. (3 пута.)

ищеленіа въ плоти моеи ѿ лица гнѣва твоего, нѣсть мѣра въ костѣхъ моихъ, ѿ лица грѣхъ моихъ. Иакъ беззаконіа мо. превзыдоша главѣ мои, іакъ бремя тяжкое ѿтаготѣша на мнѣ. Возмердѣша и согниша рны мо. ѿ лица бездѣла моего. Пострадахъ и слабѣхъ до конца, весь день свѣтла хождахъ. Иакъ лѣта мо. наполишася поруганіи, и нѣсть ищеленіа въ плоти моеи. Ѿслобленъ быхъ, и смирихъ до сѣла: рыкахъ ѿ въздыханія сердца моего. Гдѣ, предъ тобою все желаніе мое, и въздыханіе мое ѿ тебе не оутанѣ. Сердце мое сматѣхъ, ѿстави мѣ сила моа, и свѣтъ очю моею, и тои нѣсть со мною. Дрѣзи мои и искренни мои, прамъ мнѣ приближшася и сташа. И ближнии мои ѿдалече мене сташа, и нждахъ ищущи души мою, и ищущи слава мнѣ, глаголахъ свѣтнаа, и льстивнымъ весь день подчяхъ. Язъ же іакъ гдѣхъ не слышашъ, и іакъ нѣмъ не ѿверзашъ оутъ своихъ. И быхъ іакъ человекъ не слышай, и не имый во оутѣхъ своихъ ѿблженіа. Иакъ на тѣ гдѣ, оуповахъ, ты оуслышиши гдѣ бже мой. Иакъ рѣхъ: да не когда порадоуютъ мѣ сла врази мои, и вегда подвижатси ногамъ моимъ, на мѣ велерѣчеваша. Иакъ азъ на рны готѣхъ, и болѣзнь моа предо мною есть вѣнѣ. Иакъ беззаконіе мое азъ возвѣщѣ, и попекухъ ѿ грѣсѣ моимъ. Врази же мои жнедутъ, и оукрѣпшася паче мене, и оумножшася ненавидѣши мѣ безъ правды. Воздающи мѣ слава возъ блага, ѿбогачѣ мѣ, зане гонахъ блгостыню. Не ѿстави мене, гдѣ бже мой, не ѿстѣпи ѿ мене. Конми въ помощь мою, гдѣ спсѣніа моего. Не ѿстави мене, гдѣ бже мой, не ѿстѣпи ѿ мене. Конми въ помощь мою, гдѣ спсѣніа моего.

Ѳаломъ ѡв.

Бже бже мой, къ тебе оутреннюю: возжада тебе душа моа, коль множицею тебе плоть моа, въ земли прѣстѣ, и непроходнѣ, и безводнѣ. Такъ во сѣмъ гвѣхъ тебе, видѣти сила твою и слава твою. Иакъ лучши милость твоа паче жнеютъ, оутнѣ мои похвалитѣ тѣ. Такъ блгословлю тѣ въ животѣ моимъ, ѿ имени твоимъ воздѣжѣ рѣце мои. Иакъ ѿ тѣка и мѣсти да исполнитси душа моа, и оутнама радостн въхвалятъ тѣ оутѣ мо.. Яце поминахъ тѣ на постѣли моеи, на оутреннихъ подчяхъ въ тѣ. Иакъ былъ єси помощникъ мой, и въ кровѣ крнѣ твоєю возрадѣхъ. Прильпе душа моа по тебе, мене же пріятъ десница твоа. Тин же вѣде икаша душа мою, внидутъ въ пренспѣданнаа земли: предадутъ въ рѣкн ѡрѣжѣа, члсти лисовомъ бѣдутъ. Царь же возвеселитси ѿ бѣѣ, похвалитси всѣмъ кленійсѣ имъ: Иакъ заградшася оутѣ глаголющихъ неправеднаа. На оутреннихъ подчяхъ въ тѣ, іакъ былъ єси помощникъ мой, и въ кровѣ крнѣ твоєю возрадѣхъ. Прильпе душа моа по тебе, мене же пріятъ десница твоа.

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.
 Аллелѣа, аллелѣа, аллелѣа, слава тебе бже. **Трижды, безъ поклѣнѣвъ.**

Гдѣ помилѣи, **трижды:**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као убијени који леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не изла-жах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Те-би руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвалити? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромах сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресоше ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњег, и познанике моје од несреће (моје). Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи жи-вот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израиљевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпе-љив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гре-сима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Ко-лико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што ми-лује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава -дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Псаломъ пз.

Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во днѣ воззвѣхъ, и въ нощѣ предѣ тобоу: Да внидетъ предѣ тѣ мѣтва моа, приклонѣ оухо твоѡ къ молѣнію моему, ѡакъ исполниша сѡлзѣ дшѣ моа, и живѡтъ моѣ адѣ приелижнѣ. Приемѣненъ быхъ съ низходѣщимъ въ рѡвъ, быхъ ѡакъ человекъ безѣ помѡщи, въ мѣртвѣхъ свобѡдѣ: ѡакъ ѡзвенѣнѣи спѣщѣи во грѡбѣ, ѡхже не помандѣз ѣсѣи ктомѣ, и тѣи ѡ рѡкѣ твоѡ ѡрновѣни быша. Положиша мѣ въ рѡвѣ прѣисподнѣмъ, въ тѣмныхъ и сѣни смѣртнѣи. На мнѣ оутвердиша ѡрѡсть твоѣ, и въ болны твоѣ навѣлз ѣсѣи на мѣ. Оудѣлиа ѣсѣи знѣемыхъ моѣхъ ѡ менѣ, положиша мѣ мѣрзѡсть сѣбѣ, предѣны быхъ, и не ѣхождахъ. Очи моѣ ѣзнемѡгѡтъ ѡ ницѣты, воззвѣхъ къ тебѣ гдѣ, весь дѣнь: воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ моѣ. Едѣ мѣртвѣми творѣши чѡдѣа; ѣли вѣрачево воскресѣтъ и ѣповѣдаѣа тебѣ; Едѣ повѣсть ктѡ во грѡбѣ мѣлѡсть твоѡ, и ѣстнѣ твоѡ въ погѣбѣи; Едѣ познѣ на бѣдѣтъ во тѣмѣ чѡдѣа твоѣ, и прѣвда твоѡ въ землѣ забвѣннѣи; И ѡзъ къ тебѣ гдѣ, воззвѣхъ, и оутрѡ мѣтва моа предѣварѣтъ тѣ. Вскѡю гдѣ, ѡрѣеши дшѣ моѡ; ѡбращѣеши лицѣ твоѡ ѡ менѣ; Ницѣз ѣсѣи ѡзъ, и въ трѣдѣхъ ѡ ѣнѡсти моѡ, вознѣз же сѣ, смѣрѣхѣ, и ѣзнемѡгѡхъ. На мнѣ прѣндѡша гнѣвѣи твоѣ, оутрашѣніа твоѣ возмѣтѣша мѣ. Обѣдѡша мѣ ѡакъ вода весь дѣнь ѡдержѣша мѣ вкѡпѣ. Оудѣлиа ѣсѣи ѡ менѣ дрѡга и ѣскрѣннаго, и знѣемыхъ моѣхъ ѡ страстѣи. Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во днѣ воззвѣхъ, и въ нощѣ предѣ тобоу. Да внидетъ предѣ тѣ мѣтва моа, приклонѣ оухо твоѡ къ молѣнію моему.

Псаломъ рѣ.

Блгѡсловѣи дшѣ моа гдѣ и въ вѣтрѣннаа моѣ. ѣма сѡѡ ѣгѡ. Блгѡсловѣи дшѣ моа гдѣ, и не забывѣи вѣхъ воздѣнѣи ѣгѡ: Учѣнѣющѣаго въ беззакѡнѣа твоѣ, ѣщѣлающѣаго въ недѣги твоѣ: ѣзбѣлающѣаго ѡ ѣстѣнѣа живѡтъ твоѣ, вѣнѣющѣаго тѣ мѣтѣи и щѣдрѡтамѣ: ѣсполнѣющѣаго во блгѣхъ желѣнѣе твоѡ: ѡбновѣѣа ѡакъ ѡрѣа ѣнѡсть твоѡ. Творѣи мѣтѣи гдѣ, и сѣдѣвѣ вѣѣмъ ѡбѣднѣмъ. Сказѣ пѣтѣи своѣ мѡѣсѡви, сыновѡмъ ѣнѣвымъ хотѣнѣа своѣ. Щѣдрѣи и мѣтѣи гдѣ, долготѣрпѣлѣи и многѡмѣтѣи. Не до концѣ прогнѣваѣѣа, нижѣ въ вѣкѣ враждѣѣтъ. Не по беззакѡнѣемъ нѣшымъ сотворѣа ѣсть нѣмъ, нижѣ по грѣхѡмъ нѣшымъ воздѣа ѣсть нѣмъ. ѡакъ по высотѣ нѣнѣи ѡ землѣ, оутвердиа ѣсть гдѣ мѣтѣи своѣ на боѣщѣхѣ ѣгѡ. Елико ѡстоѡтъ востѡцы ѡ зѣпадъ, оудѣлиа ѣсть ѡ нѣсъ беззакѡнѣа нѣша. ѡкоже щѣдрѣтъ ѡтѣцъ сыны, оущѣдрѣи гдѣ боѣщѣхѣ ѣгѡ. ѡкоже тѡѣ познѣа сотдѣнѣе нѣше, помандѣ, ѡкоже пѣрѣтъ ѣсѣи. Челѡвѣкъ, ѡкоже травѣ днѣ ѣгѡ, ѡкоже цѣѣтъ сѣльный, тѣкоже ѡцѣѣтѣтъ: ѡкоже дѣхъ прѡѣде въ нѣмъ, и не бѣдетъ, и не познѣѣтъ ктомѣ мѣѣста своѣгѡ. Мѣтѣи же гдѣа ѡ вѣка и до вѣка на боѣщѣхѣ ѣгѡ, и прѣвда ѣгѡ на сынѣхъ сыновѣи, хрѣнѣщѣхъ завѣтъ ѣгѡ, и помѣщѣхъ зѣповѣдѣи ѣгѡ, творѣтѣи ѣ. Гдѣ на

Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у Мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услише ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињена свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвећеног епископа) нашег (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни Народ:, Господу се помолимо.

- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
- Народ:** Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Глас 8: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Глас 8

- Стих:** Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су светлост заповести Твоје на земљи.
- Народ:** Алилуја (**трипут**)
- Стих:** Правди научите се житељи земље.
- Народ:** Алилуја (**трипут**)
- Стих:** Завист ће обузети Народ: невоспитан.
- Народ:** Алилуја (**трипут**)
- Стих:** Дометни им зла, Господе, доменти зла славнима земље.
- Народ:** Алилуја (**трипут**)

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Ѡ градѣ сѣмз, [**ѡце вз монастырѣ:** Ѡ стѣи ѡбнтели сѣи,] всакомз градѣ, странѣ, и вѣрою жнедцихз вз ннхз, гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Ѡ блгорастворѣннн воздѣхвез, ѡ нзѡбнлнн плодѡвз земннхз, и врементѣхз мнрнхз, гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Ѡ плаваюцихз, пѣтешѣствѣдуюцихз, недѣдѣдуюцихз, стрѣждѣдцихз, плѣнѣнннхз, и ѡ спасѣннн нхз. гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Ѡ нзбѣвнчнмз намз ѡ всакиа скорѣн, гнѣва и нѣжды, гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Застѣпн, спасн, помнлди, и сохрнн насз бже, твоѣю благодѣтню.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Престѣю, прѣчѣдѣю, прѣблгословѣннѣю, слѣвѣдѣю влчцѣ нашѣ бѣѣ и прнснодѣѣ мрню со всѣмн с.б.мн поманѣвшѣ, самн себѣ, и дрѣдздрѣга, и вѣсь жнеѡтѣ нашз хрѣтѣ бгѣ предаднмз.

Лікз: Тебѣ гдн.

Возглашеніе:

Гѣкѡ подѡвѣртѣз тебѣ всакаа слѣва, чѣстѣ и поклонѣннѣ, ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, нбннѣ и прнѣнѡ, и во вѣкн вѣкѡвз.

Лікз: Ѧмннѣ

Тѣже глаголѣмз трѡпарѣ прилѣчнвшнмз прѣздннка, нлн с.г.ѡ, нлн вокрѣннн прилѣчнвшнмз глаѣ двѣжды, и бѣорѡднчнмз вз тѡнже глаѣз. Пѣвѣмѣ же бгѣз гдѣ: ѡходнтѣ канѡнарѣхз, и стоитѣз посредѣ храма ѡкровѣннѡю главою и глаголѣтѣз тнхѡ вышѣпнсанннмз стнхн: стоитѣз же тѡмѡ, дѡндеже начнѣтѣз пѣвѣцѣ бѣорѡднчнмз. Тѣже поклонѣтѣса на нѣмже стоитѣз мѣстѣ, и ѡвѣрѣцѣса поклонѣтѣса кз лнкѡмз, и ѡходнтѣз: тѣкѡ творнтѣз, и ѣгдѣ ѣстѣ ѡлнлѣднѣ. Ѧще же ѣстѣ ѡлнлѣднѣ нлн велнкаа мѣца, влѣстѡ бгѣз гдѣ, поѣмз Ѧлнлѣднѣ, трнжды, во глаѣз ѡмоглѣсннка.

Сщѣнннк: Ѧлнлѣднѣ, Ѧлнлѣднѣ, Ѧллѣднѣ.

Стнхн же глаголѣтѣса сн:

Стнхз ѡ: Ѡ нѡцн оутрѣнѡетѣз дѣхз мѡн кз тебѣ бже: занѣ свѣтѣз повелѣннѣ тво. на землн.

Ѧлнлѣднѣ, **трнжды**

Стнхз б: Прѣвдѣ налѣчнтѣса жнедцнн на землн.*

Ѧлнлѣднѣ, **трнжды**

Стнхз г: Зѣвнстѣ прннметѣз лѡдн ненак.занныа..

Ѧлнлѣднѣ, **трнжды**

Стнхз д: Прнложн нмз слѣ гдн, прнложн слѣ с.в.ннмз землн..

Ѧлнлѣднѣ, **трнжды**

И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

Слава:

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И сада :

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Еванђеље од Луке, зачало 108, без прекида.(Глава 22,1-39).

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Ђакон:

У време оно, приближаваше се празник бесквасних хљебова звани Пасха. И тражаху првосвештеници и књижевници како би га убили; али се бојашу народа. А сатана уђе у Јуду, званог Искаротски, који бјеше из броја Дванаесторице. И он отишавши договори се са првосвештеницима и књижевницима и војводама како ће им га издати. А они се обрадоваше, и уговорише да му даду новаца. И он обећа, и тражаше zgodну прилику да им га преда без присуства народа. А дође дан бесквасних хљебова у који требаше клати пасхално јагње. И посла Петра и Јована рекавши: Идите и уготовите нам Пасху да једемо. А они му рекоше: Гдје хоћеш да уготовимо? А он им рече: Ето, кад уђете у град, сретнете вас човјек који носи крчаг воде; идите за њим у кућу у коју он уђе. И реците домаћину куће: Учитељ ти вели: гдје је одаја гдје ћу јести Пасху са ученицима својим? И он ће вам показати велику застрту горњу собу; ондје уготовите. И они отидоше и нађоше као што им је казао; и уготовише Пасху. И

Тропарь, гласъ ѿ[наи на Сѣ женихъ]:

Вгда славиши оучицы на оумовении вечери просвѣщахъса, тогда и да словестивый серебробѣемъ недоговавъ омрачашеся, и беззаконнымъ сдѣламъ тебе праведнаго сдѣю предаѣтъ. вниждь и мѣни рачителю, си хъ ради оудавленіе оупотребивша! бѣжи насытыи душн, оучителю такъваа дерзнувшиа: иже ѿ всѣхъ блгій, гдн слава тебеѣ.

Гласъ:

Вгда славиши оучицы на оумовении вечери просвѣщахъса, тогда и да словестивый серебробѣемъ недоговавъ омрачашеся, и беззаконнымъ сдѣламъ тебе праведнаго сдѣю предаѣтъ. вниждь и мѣни рачителю, си хъ ради оудавленіе оупотребивша! бѣжи насытыи душн, оучителю такъваа дерзнувшиа: иже ѿ всѣхъ блгій, гдн слава тебеѣ.

И нынѣ:

Вгда славиши оучицы на оумовении вечери просвѣщахъса, тогда и да словестивый серебробѣемъ недоговавъ омрачашеся, и беззаконнымъ сдѣламъ тебе праведнаго сдѣю предаѣтъ. вниждь и мѣни рачителю, си хъ ради оудавленіе оупотребивша! бѣжи насытыи душн, оучителю такъваа дерзнувшиа: иже ѿ всѣхъ блгій, гдн слава тебеѣ.

И по семъ возглашаетъ діаконъ:

И ѿ сподобитися намъ слышанию сѣгѡ ѡвѣліа, гдн бга молимъ.

Аиъ: Гдн, помилѡи, **трижды.**

Діаконъ: Премѡрость, прѡсти, оуслышимъ сѣгѡ ѡвѣліа.

Предстѡитель: Миръ всѣмъ.

Аиъ: И дховн твоемъ.

Діаконъ: Ѡ лѡкн сѣгѡ ѡвѣліа чтеніе.

Аиъ: Слава тебеѣ гдн, слава тебеѣ.

Діаконъ: Кѡнмемъ.

И глаголетъ ѡвѣліе ѡ лѡкн зѡ рн, безъ престѡпкн: Во время оно, приближашеся праздникъ ѡпрѣснѡкъ: Конецъ въ зачатѣ рѡ-мъ: По немже идоша оучицы ѡгѡ. [Глава кѡ, а...а.]

Во время оно, приближашеся праздникъ ѡпрѣснѡкъ, глаголемый пасха. И иискахъ архіерѣс и книжницы, какъ быша оубишн ѡгѡ: боахъса бо людеи. Вниде же сатана во идад нарицаемаго искаріѡтъ, сѡща ѡ числа ѡбоюадемаге. И шѣдъ глагола архіерѣемъ и воеводамъ, какъ ѡгѡ предаѣтъ имъ. И возрадовашася: и совѣщаша ѡмъ серебренникн дѣти. И исповѣда: и иискаше подобна времени, да предаѣтъ ѡгѡ имъ безъ народа. Прииде же день ѡпрѣснѡкъ, воньже подобно бѣ [время] жрѣти пасхъ. И посла петра и иѡанна, рекъ: шѣдша оуготобайта намъ пасхъ, да ѡмы. Она же рекѡста ѡмъ: гдѣ хѡщешн, оуготобаемъ; Онъ же рече имъ: се восходѡща вама во градъ, срацетъ вы человекъ, въ скѡдѣльницѣ вѡдъ ногѡ: по немъ идѣта въ дѡмъ, воньже вхѡдитъ. И рцѣта дѡмъ владыцѣ: глаголетъ тебеѣ оучитель, гдѣ ѡстѣ ѡбѣтель, идѣже пасхъ со оученикн моимн снѣмъ; И тѡи вама покажетъ горницъ велію поетланъ: тѡ оуготобайта. Шѣдша же

када дође час, сједи за трпезу, и дванаест апостола с њим. И рече им: Веома зажељех да ову Пасху једем с вама прије него пострадам; јер вам кажем да је нећу више јести док се не испуни у Царству Божијем. И узевши чашу заблагодари, и рече: Узмите и раздијелите је међу собом; јер вам кажем да нећу пити од рода виноградскога док не дође Царство Божије. И узевши хљеб заблагодари, преломи га и даде им говорећи: Ово је тијело моје које се даје за вас; ово чините за мој спомен. А тако и чашу по вечери, говорећи: Ова је чаша Нови завјет у крви мојој, која се за вас излива. Али ево руке издајника мојега са мном на трпези. И Син Човјечији, дакле, иде како је одређено; али тешко човјеку ономе који га издаје! И они се стадоше питати међу собом који би, дакле, од њих био тај који ће то учинити. А настаде и препирка међу њима који се од њих сматра да је већи. А он им рече: Цареви народа господаре над њима и властодршци њихови називају се добротвори. Али ви немојте тако; него ко је међу вама већи, нека буде као млађи, и старјешина као слуга. Јер ко је већи, који сједи за трпезом или који служи? Није ли онај који сједи за трпезом? А ја сам међу вама као слуга. А ви сте они који сте се одржали са мном у искушењима мојим. Ја вама завјештавам Царство као што Отац мој мени завјешта. Да једете и пијете за мојом трпезом у Царству моме, и да сједите на пријестолима и судите над дванаест племена Израиљевих. И рече Господ: Симоне, Симоне, ево вас заиска сатана да вас вије ко пшеницу. А ја се молих за тебе да вјера твоја не престане; и ти, када се обратиш, утврди браћу своју. А он му рече: Господе, с тобом сам спреман и у тамницу и у смрт ићи. А он рече: Кажем ти, Петре, неће данас запјевати пијетао док се трипут не одречеш да ме познајеш. И рече им: Кад вас послах без кесе и торбе и обуће, да ли вам што недостаде? А они рекоше: Ништа. А он им рече: Али сад који има кесу нека је узме, тако и торбу; а који нема нека прода хаљину своју и купи нож. Јер вам кажем да још и ово треба на мени да се изврши што је написано: И уврстише га међу безаконике. Јер што је за мене (писано) то се завршава. А они рекоше: Господе, ево овдје два ножа. А он им рече: Доста је. И изишавши, отиде по обичају на гору Маслинску; а за њим отидоше и ученици његови.

Народ: Слава Тебје, Господи, слава Тебје.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и

ѡбръѣтоста ꙗкоже рече ѿма: и оуготоваста пасхѣ. И ѡгда бысть часъ, возлежѣ, и ѡбанадеасте апла съ нимъ. И рече къ нимъ: желаніемъ возжелѣхъ сѣю пасхѣ ѡстти съ вами, прѣжде даже не прѣимѣ мѣкъ. Глаголю бо вамъ, ꙗкѡ ѡсѣлѣ не ѿмамъ ѡстти ѡ негѡ, дондеже скончаетеѡ во црѣтви бжѣи. И прѣимъ чашѣ, хвалѣ воздавъ рече: прѣимите сѣю, и раздѣлите себѣ. Глаголю бо вамъ, ꙗкѡ не ѿмамъ пѣти ѡ плодѣ лознагѡ, дондеже црѣтвѣе бжѣе прѣидетъ. И прѣимъ хлѣбъ, хвалѣ воздавъ преломѣ: и даде ѿмъ глагола: сѣе ѡстѣ тѣло моѣ, ѡже за вы даемо: сѣе творите въ моѣ воспомнаніе. Такожде же и чашѣ по вечерѣ, глагола: сѣа чаша, нѡвыи завѣтъ моѣю кровію, ꙗже за вы проливаетеѡ. ѡбаче сѣ рѣка предаюцагѡ мѣ со мною ѡстѣ на трапѣзѣ. И сѣз оубѡ челоѣческѣи ѿдетъ по речѣнномѣ, ѡбаче гѡре челоѣкѣ томѣ, ѿмже предаетѡ. И тѣи начаша ѿкаѣти въ себѣ, котѡрыи оубѡ ѡ нѣхъ хотѣи сѣе сотворѣти; бысть же и прѣа въ нѣхъ, кѣи мнѣтѡ ѿхъ быти болѣи; ѡнъ же рече ѿмъ: царѣе ѡзыкъ господствѣютъ ѿми, и ѡбладѣющѣи ѿми, благодѣтелѣ нарицаютѡ. бы же не тѣакѡ: но болѣи въ васъ, да бѣдетъ ꙗкѡ мнѣи, и старѣи, ꙗкѡ слѣжѣи. Ктѡ бо болѣи; возлежѣи ли ѿли слѣжѣи; не возлежѣи ли; ѡзъ же посредеѣ васъ ѡсмь ꙗкѡ слѣжѣи. бы же ѡстѣ пребѣвшѣ со мною въ напѣстѣхъ моѣхъ. И ѡзъ завѣщавѣю вамъ, ꙗкоже завѣщѣа мнѣ ѡцъ моѣи, црѣтѡ: да ѡстѣ и пѣтѣ на трапѣзѣ моѣи во црѣтви моѣмъ: и сѣдетѣ на престѡлѣхъ сѣдѣще ѡбѣманѣасте колѣнома ѿлевыма. Рече же гдѣ: сѣмѡне, сѣмѡне, сѣ сатана прѣсѣнтъ васъ, да вы сѣбѣмъ ꙗкѡ пшѣнѣцѣ. ѡзъ же молѣхѡ ѡ тебѣ, да не ѡскѣдѣетъ вѣра твоѣа: и ты нѣкогда ѡбръѣщѡса, оутвердѣи брѣтѣю твоѣю. ѡнъ же рече ѡмѣ: гдѣи, съ тоѡбою готѡвъ ѡсмь и въ темнѣцѣ и въ смѣрѣтъ итѣи. ѡнъ же рече: глаголю тѣи пѣтѣре, не возгласѣтъ пѣтелъ днѣсѣ, дондеже трѣнкратѣ ѡвѣржешѣса менѣ не вѣдѣтѣи. И рече ѿмъ: ѡгда послѣхъ вы безъ влагалѣнца, и безъ мѣха, и безъ сапѡгъ, ѡда чѣдѣ лишенѣи бытѣе; ѡнѣи же рѣша: нѣчесѡже. Рече же ѿмъ: но нынѣ ѿже ѿматѣ влагалѣнце, да вѡзметъ, тѣкожде и мѣхъ: ѡ ѿже не ѿматѣ, да продѣстъ рѣзѣ своѣи, и кѡпѣтъ нѡжъ. Глаголю бо вамъ: ꙗкѡ ѡще писанѡе сѣ, подобѣетъ да скончѣетѡ ѡ мнѣ: ѡже и со беззакѡнными вмѣнѣса. ѿбо ѡже ѡ мнѣ, кончѣи ѿматѣ. ѡнѣи же рѣша: гдѣи сѣе нѡжѣа здѣ двѣ. ѡнъ же рече ѿмъ: доѡольно ѡстѣ. И ѿзшѣдъ, ѿде по ѡбѣчаю въ гѡрѣ ѡлеѡнскѣю: по нѣмже ѿдѡша оутѣнѣцѣи ѡгѡ.

Дѣкъ: Слаѡва тебѣ гдѣи, слаѡва тебѣ.

И ѡбѣе ѡслоѡмъ ѿ:

Помѣлѣи мѣ бжѣе, по величѣи мѣлѡсти твоѣи и по мнѡжѣствѣу ѡедрѡтъ твоѣхъ ѡчѣстѣи беззакѡнѣе моѣ. Нанпѣче ѡмѣи мѣ ѡ беззакѡнѣа моѣгѡ, и ѡ грѣха моѣгѡ ѡчѣстѣи мѣ. ꙗкѡ беззакѡнѣе моѣ ѡзъ знѣю, и грѣхъ моѣи прѣдо мною ѡстѣ вѣиѣ. Тебѣ ѡдѣномѣ согрѣшѣхъ, и лѣкаѡе прѣдѣ тоѡбою сотворѣхъ, ꙗкѡ да ѡправдѣшѣса во словѣсѣхъ твоѣхъ, и побѣдѣши, вѣнегда сѣдѣти тѣи. Сѣе бо въ беззакѡнѣихъ зачѣтъ ѡсмь,

јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве свеспаљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Молитву: Спаси Боже... не говоримо.

И почињемо канон, песма г-на Козме, глас 6. Ирмоси по двапут, а тропари на 6. Канон, коме је акростих: Ти Макра пемпти макрон имнон ексадо. **То јест:** У Велики Четвртак дугу песму певам.

Песма 1. Ирмос:

Сечењем се сече море Црвено, а таласоносећа дубина се изсушује. Она уједно ненаоружанима би проходна, а свенаоружанима гроб. И певаше се богокрасна песма: Славно се прослави, Христос Бог наш.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Свеузрочна и Животодавна, неизмерна Премудрост Божија, сазда себи дом, од пречисте и неискусомужне Матере; јер онај који се обукао у телесни храм, славно се прослави, Христос Бог наш.

Тајноводећи пријатеље своје, истинска Премудрост Божија, припрема душехранећу трпезу, а вернима точи чашу бесмртности. Приступимо побожно и кликнимо: Славно се прослави, Христос Бог наш.

Послушајмо сви верни, несаздану и природну Премудрост Божију, која сазива високом проповећу; јер виче: Окусите и разумевши да сам ја добар, кликните: Славно се прослави, Христос Бог наш.

и во грѣсѣхъ роди ма мати моѡ. Се бо истинѡ возлюбилъ єси, безвѣстнаѡ и тѣнаѡ премѡдрости твоєѡ гавилъ мнѣ єси. Укропиши ма ѡсѡпомъ, и ѡчищуєѡ: ѡмьєши ма, и паче снѣга ѡбѣлюєѡ. Слѡхѡ моемѡ даєи радость и веселіє, возрадуютѡ кѡсти смрѣнныѡ. Обрати лице твоє ѡ грѣхъ моихъ, и вс. беззакѡнїѡ мо. ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дѡхъ правъ ѡбнови во оутробѣ моєй. Не ѡвержи мене ѡ лица твоєѡ, и дѡхъ твоєѡ сѡгво не ѡнми ѡ мене. Воздаждь ми радость спсєнїѡ твоєѡ, и дѡхомъ бжїимъ ѡтверди ма. Научѡ беззакѡнныѡ пѡтѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратятѡ. Избави ма ѡ кровей бже, бже спсєнїѡ моєѡ, возрадуютѡ ѡзыки мои правдѣ твоєй. Гдїи, оустнѣ мои ѡверзеши, и оуста мо. возвестятъ хвалѡ твоѡ. Гакѡ ѡще бы вохотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ ѡбѡ: всесожежєнїѡ не бжговолиши. Жертва бгѡ дѡхъ сокрѡшенъ: сердце сокрѡшенно и смрѣнно бгѡ не ѡничижитъ. Облжи гдїи, бжговоленїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждутѡ стѣны іерлїмскїѡ. Тогда бжговолиши жертвѡ правды, возношенїє и всесожегѡмаѡ: тогда возложатъ на ѡлтарь твоѡ тельцы.

Млтва же, Спсєн бже люди твоѡ: не глаголемъ.

И начинѡемъ канѡнъ, творєнїє господїна космы, гласъ ѡ: ірмосы по двѡжды, тропарї же на ѡ. Канѡнъ, єгѡже краєстроїє: Тн макрѡ пѣмпти макрѡн ѡмнон єѡѡѡ. Бже єсть, вѡ великїи четвертоки долгѡ пѣєнъ поѡ.

Пѣєнъ ѡ. ірмосъ:

Сѣченое сѣчетѡ море чермное, волнопитаємаѡ же нзєшѡетѡ глбєннѡ: тѡжде кѡпнѡ безѡрѡжныѡмъ бѡбши проходїма, и всєорѡжныѡмъ грѡбъ. пѣєнъ же бжокраснаѡ воспѣвѡшеѡ: славнѡ прославнєѡ хрїтѡєѡ бгѡ нашъ.

Припѣєвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Всєвнѡбнаѡ и подѡтєльнаѡ жнзни, безмѣрнаѡ мѡдрость бжїѡ, создѡ хрѡмъ себѣ ѡ ѡчїѡ неискѡмомѡжныѡ мѡтре: вѡ хрѡмъ бо тѣлєєнѡ ѡболкїєѡ, славнѡ прославнєѡ хрїтѡєѡ бгѡ нашъ.

Тайновѡдѡщи дрѡги своѡ, дѡшепитѡтєльнѡ ѡгѡтовлѡетъ трапѣзѡ, безмѣртїѡ же воистиннѡ мѡдрость бжїѡ растворѡетъ чѡшѡ вѣрнымъ. прїстѡпнѡмъ бжочєстнѡ, и возопїєѡ: славнѡ прославнєѡ хрїтѡєѡ бгѡ нашъ.

Ѳзслѡшнѡмъ всн вѣрнїи, созывѡющѡ высокнѡмъ проповѣданїемъ, неосздѡннѡ и єстєствєннѡ премѡдрость бжїѡ, вопїєѡтъ бо: вкѡнїтє и раздѡмѣвше, гакѡ хрїтѡєѡ ѡзъ, возопїєѡтє: славнѡ прославнєѡ хрїтѡєѡ бгѡ нашъ.

Катавасија:

Сечењем се сече море Црвено, а таласоносећа дубина се изсушује. Она уједно ненаоружанима би проходна, а свенаоружанима гроб. И певаше се богочасна песма: Славно се прослави, Христос Бог наш.

Песма 3.Ирмос:

Будући Господ свега, и Створитељ Бог, Бестрасни осиромашивши твар са собом сједини, и сам будући Пасха за оне за које намеравао да умре, себе преджртвова; једите, говорећи, тело моје, и вером се утврдите.

Твојом, Добри, чашом, искупитељном за сав род људски, ученике твоје напојио си напунивши је весељем; јер сам Себе свештенодејствујеш, говорећи: пијте крв моју, и вером се утврдите.

Безуман човек који је међу вама издајник, предсказао си, Незлобиви, ученицима твојим, неће разумети ово, и тај безуман будући, неће схватити. Ипак у мени останите и вером се утврдите.

Ирмос:

Будући Господ свега, и Створитељ Бог, Бестрасни осиромашивши твар са собом сједини, и сам будући Пасха за оне за које намеравао да умре, себе преджртвова; једите, говорећи, тело моје, и вером се утврдите.

Мала јектенија:

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јако ти јеси Бог наш, и Теби славу узносимо Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сједални, глас 1. Подобен: Гроб твој...

Ти који си створио језера и изворе и мора, учећи нас најбољем смирењу, пешкиром се препасавши, ученицима ноге опра, смиравајући се преобиљем милосрђа, и уздижући нас из понора злобе, једини Човекољубче.

Катавіа:

Сѣченое сѣчетса море чермноѡе, волнопитаемаа же нзсѣшлетса глѣбннѡ: тѡжде кѡпнш
везорѣжншмз бѣвшн проходѣма, ѿ всеорѣжншмз грѡбз. пѣснь же бѣокраснаа
воспѣвашеа: славно прославнаа хрѣтоз бѣз насш.

Пѣснь г. ѿрмоз:

Гдн сын всѣхз, ѿ зиждѣтель бѣз, создѣнное безстрастнш ѡбнищѣвз себѣ соединнѣ, ѿ
пѣсха за гѡже хотѣше ѡмрѣти, самз сын себѣ предпожрѣ: гдѣте, вопѣлѡ, тѣло моѡ, ѿ
вѣрою ѡтвѣрдѣтеа.

Нзбѣвнтельною всегѡ рода челоуѣча, твоѡю бѣже твоѡ ѡтѣнкѣ напоилз ѣсн везелѣа
чѣшею, напоилнвз ю, самз бо себѣ сѣеннодѣйствѣвшн, пѣйте, вопѣлѡ, крѡвь моѡ, ѿ
вѣрою ѡтвѣрдѣтеа.

Безѡмнш мѡжз нже вз васз предѣтель, ѡтѣнкѡмз твоимз предрѣклз ѣсн незлѡбнве, не
ѡразѡмѣетз сѣхз, ѿ тоѡ незмысленз сын не имѣть разѡмѣти. ѡбѣче бо мнѣ пребѡднте,
ѿ вѣрою ѡтвѣрдѣтеа.

Нѣ пакн ѿрмоз:

Гдн сын всѣхз, ѿ зиждѣтель бѣз, создѣнное безстрастнш ѡбнищѣвз себѣ соединнѣ, ѿ
пѣсха за гѡже хотѣше ѡмрѣти, самз сын себѣ предпожрѣ: гдѣте, вопѣлѡ, тѣло моѡ, ѿ
вѣрою ѡтвѣрдѣтеа.

Гѡже глаголетз дѣаконз малѡю ѣктенію:

Дѣаконз: Пѣкн ѿ пакн мѣромз гдѡ помѡлнмса.

Анкс: Гдн, помнѣлѣнѣ.

Дѣаконз: Застѡпнѣ, спаснѣ, помнѣлѣнѣ ѿ сохраннѣ насз, бѣже, твоѡю бѣгодѣтїю.

Анкс: Гдн, помнѣлѣнѣ.

Дѣаконз: Пресѣтѣю, пресѣтѣю, пресѣлѡсловѣннѣю, славною вѣщѣю насш бѣцѣ ѿ прнснодѣлѣ
мрїю, со всѣмн сѣтѣмн помнѣвшѣ, самн себѣ, ѿ дрѡгз дрѡга, ѿ вѣсѣ жнвѡтз
насш хрѣтѣ бѣз предѣднмз.

Анкс: Тебѣ, гдн.

Возгласз:

Гѣкѡ ты ѣсн бѣз насш, ѿ тебѣ славу возвылаемз, ѡцѣ, ѿ снѣ, ѿ сѣомѣ дѣхѣ, нынѣ ѿ
прнсенѡ, ѿ во вѣкн вѣкѡвз.

Анкс: Амѣнѣ.

Сѣдѣленз, гласз ѡ. Подѡбенз: Грѡбз твоѡ:

Ѣзѣра ѿ истѡчннкн ѿ морѣа сотворнѣвшн, смнрѣнїю насз наказѡа нзрѣднѡмѣ, лѣнтїемз
ѡпоѡслѣва, ѡчѣннкѡвз ногн ѡумы, смнрѣлаа премнѡжествомз бѣгодѣтрѡбѣа, ѿ
возвышѣла насз ѡ пропастей слѡбы, ѣдннз чѣвѣколѡбѣецз.

Слава, **глас 3. Подобан:** Божанствене вере...

Смиравајући се из човекољубља, опрао си ноге ученицима твојим и упутио си их на пут божански. А Петар не повинујући да се опере, одмах се повиновао божанском наређењу; умиван, Теби се усрдно молио, да нам дарујеш велику милост.

И сада, **глас 4. Подобан:** Јавио си се данас...

Једући, Владико, са ученицима твојим, тајанствено си објавио, свесвето твоје заклање, којим смо се избавили од трулежи, ми који поштујемо чесна страдања твоја.

Песма 4. Ирмос:

Провидевши пророк неизрецивост тајне твоје, Христе, преднајави: Поставио си моћну љубав снаге, Оче милосрдни, јер си Јединородног Сина, Добри, као очишћење у свет послао.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Идући на страдање, које је свима који су из Адама источило бестрашће, рекао си Христе, пријатељима твојим: Желео сам да са вама једем ову Пасху; јер ме је Јединороднога, као очишћење, Отац у свет послао.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Причешћујући се чашом, ученицима си говорио, Бесмртни: Нећу више пити од рода лознога, боравећи са вама; јер ме је Јединородног, као очишћење, Отац у свет послао.

Слава, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Пиће ново надразумно, ја ћу пити у царству моме, Христос говори пријатељима, јер ћу бити с вама као Бог с боговима, рекао си; јер ме је Јединородног, као очишћење, Отац у свет послао.

Ирмос:

Провидевши пророк неизрецивост тајне твоје, Христе, преднајави: Поставио си моћну љубав снаге, Оче милосрдни, јер си Јединородног Сина, Добри, као очишћење у свет послао.

Песма 5. Ирмос:

Везом љубави повезани Апостоли, предавши себе Христу који господари над свима, красне ноге очишћују, проповедајући мир свима.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Премудрост Божија, која држи неодрживу, и горњу у ваздуху воду, и бездане обуздава, и мора укроћава, воду улива у умиваоник, и ноге слугама пере Господар.

Слава, гласъ ꙗ. Подобенъ: Бжеественна вѣры:

Смирѣла за блгодѣробіе, ноги оумыла єси оучениковъ твоихъ, ѿ кз теченію бжеественномъ єѡ направла єси: не повинѣла же пѣтръ оумытиса, ѡбѣ бжеественномъ повинѣтсѧ повелѣнію, ѡмывѣемь, ѿ тебе прилѣжнѡ молѣсѧ, даровати намъ велию млть.

И нынѣ, гласъ ѡ. Подобенъ: Гвѣла єси днесь:

Гвѣи блго со оученики твоими, тѣнственнѡ гвѣла єси всестѣе твоє заколеніе, ѿмже тѣи ѿзбѣвхомсѧ, честнаѧ твоѧ почитѡщиѧ страданіѧ.

Пѣснь ѡ. ѿрмосъ:

Провѣдѣвъ пррѡкъ тѣинъ твоѡ незреченнѡю хрѣтѣ, провозгласи: положила єси твѣрдѡю любовь крѣпости ѡтѣ цѣдрый: єдннороднаго бо єѡ блгій, ѡчищеніе въ мѣрѣ послала єси.

Припѣвъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

На стѣтъ всѣмъ сщцымъ ѿзъ адѧма ѿсточившѡю безстрастїе, хрѣтѣ гвѣи, дрѡгѡмъ твоимъ рѣкла єси: съ вѣми пѣхн сѧ причаститиса возжелѡхъ:

Припѣвъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

Причащѣла чѣши, оучениковъ вопѣла єси безмертне: плодѡ лѡзнагѡ котомъ не пїѡ прочее, съ вѣми живѡ: єдннороднаго бо мѡ ѡчищеніе ѡцѣ въ мѣрѣ послала єсть.

Слава ѡцѣ ѿ єѡ ѿ стѡмъ дхѡ, ѿ нынѣ ѿ приснѡ ѿ во вѣкн вѣковъ, ѡминь.

Питѣе нѡвое пѣче слѡва, ѡзъ глаголю, во црѣтѣи моѣмъ, хрѣтѡсъ дрѡгѡмъ, пїѡ, ѡкоже бо єѣ съ вѣми бѡги вѣдѡ, рѣкла єси: єдннороднаго бо мѡ ѡчищеніе ѡцѣ въ мѣрѣ послала єсть.

И пакн ѿрмосъ:

Провѣдѣвъ пррѡкъ тѣинъ твоѡ незреченнѡю хрѣтѣ, провозгласи: положила єси твѣрдѡю любовь крѣпости ѡтѣ цѣдрый: єдннороднаго бо єѡ блгій, ѡчищеніе въ мѣрѣ послала єси.

Пѣснь ѣ. ѿрмосъ:

Союзомъ любвѣ свѡздемн ѡплн, влчествѡщемъ всѣмн себе хрѣтѡ возлѡжше, крѣсны ноги ѡчищѡхъ, блговѣствѡюще всѣмъ мѣрѣ.

Припѣвъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

Неудержимѡю держѡща, ѿ превѣспреннѡю на воздѣстѣ вѡдѡ, бѣздны ѡвѡздовѡща, ѿ морѡ востѡзѡща бжѣѡ премѡдростѣ, вѡдѡ во оумывѡльницѡ вливѡетѣ, ноги же ѡмывѡетѣ раѡвѡ вѣка.

Слава, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Ирмос:

Везом љубави повезани Апостоли, предавши себе Христу који господари над свима, красне ноге очишћују, проповедајући мир свима.

Песма 6. Ирмос:

Најдубљи бездан грехова опколи ме, и не подносећи више буру, Теби Владици вапијем, као Јона; изведи ме из пропасти.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Називате ме, о Ученици, Господом и Учитељем, јер то јесам, говорио си Спасе. Стога подражавајте пример, који сте у мени видели.

Слава, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Ко не имајући нечистоте, нема потребе да му се оперу ноге; а ви сте чисти, о Ученици, али не сви; јер рђавим стремљењем један од вас манита.

Најдубљи бездан грехова опколи ме, и не подносећи више буру, Теби Владици вапијем, као Јона; изведи ме из пропасти.

Мала јектенија:

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер си ти цар мира и спас душа наших, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣтому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

И ѡрмосъ:

Созомъ любѣе сваздемъ ѡплъ, влчествѣщемъ всѣмъ себѣ хрѣсту возложше, красны ногъ
ѡчищаху, блговѣстѣюще всѣмъ мѣрз.

Пѣснь 5. ѡрмосъ:

Бездна послѣднѡа грѣхѡвъ ѡбыде мѡ, и волнѣнѡа не ктомѣ терпѡ, ѡакѡ іѡна влцѣ
копѣю ти: ѡ тлѣ ма возведѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Гда глашѣете мѡ, ѡ оученицы, и оучители: ѡсмь бо, спсе копѣлъ ѡсѣ. тѣмже
подражѣйте ѡбразъ, ѡгоже во мнѣ видѣете.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣтому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

Скверны ктѡ не имѣа, ѡмыти не трѣбѣтъ ногъ: чѣсти же, ѡ оученицы вы, но не всѣ:
мгновѣнемъ бо безчѣннѡ ѡднѣ ѡ вѣсѣ неистовствѣтъ.

И пакн ѡрмосъ:

Бездна послѣднѡа грѣхѡвъ ѡбыде мѡ, и волнѣнѡа не ктомѣ терпѡ, ѡакѡ іѡна влцѣ
копѣю ти: ѡ тлѣ ма возведѣ.

Таже глаголетъ дѣаконъ малю ѡктенію:

Дѣаконъ: Пакн и пакн мѣромъ гдѣ помѡлмса.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣ.

Дѣаконъ: Застѣпѣ, спасѣ, помѣлѣ и сохрани насъ, бже, твоѣю блгодѣтїю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣ.

Дѣаконъ: Престѣю, прѣчѣю, прѣблгословѣннѣю, слѣбнѣю влцѣ нашѣ бцѣ и прѣснодѣѣ
мрїю, со всѣмъ сѣымъ помѣлѣше, самъ себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и всѣ жнвѡтъ
нашъ хрѣсту бгѣ предадѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возгласъ:

Ты бо ѡсѣ црѣ мѣра, и спсѣ дѣшъ нашѣхъ, и тебѣ славу возсылаемъ, Ѡцѣ, и сѣну, и
сѣтому дху, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: ѡмнѣ.

Кондѣкъ, гласъ 6. Подѡбенъ: Вѣшннѣхъ ѡцѣ:

Хлѣбъ прѣемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровѣннѡ тѣмъ прѡстѣрѣтъ, и прѣемлетъ цѣнѣ
создѣвшѡа своѣма рѣкѡма чѡлѡвѣка, и неспрѣвленъ прѣбѣсть іѡда рѣбъ и льстѣцъ.

Икос:

Тајној трпези приступивши сви са страхом, чистим душама хлеб примимо, остајући са Владиком, да видимо како умива ноге ученицима и брише убрусом, и чинимо као што смо видели, покуравајући се једни другима, и један другоме ноге умивајући, јер сам Христос тако заповеди својим ученицима, као што је предрекао, но не послуша Јуда роб и варалица.

СИНАКСАР**Стихови за свештено умивање:**

Бог умива на вечери ученицима ноге;
Чија нога је некада у Едему ступала поподне.

За Тајну Вечеру стихови: Дупла вечера; јер носи Пасху закона. И Пасху нову, Крв, Тело Владике.

За натприродну молитву стихови:

Молитва и ужас; капи крви, Христе, на лицу, молећи се пред смрт, врага си њима преварио.

За издајство стихови:

Шта требају ножеви? Шта штапови народоваралице; На онога који је спреман да умре за избављење света?

У свети и Велики Четвртак, како су све дивно устројили божански Оци, примајући један од другогач почев од божанских Апостола, из свештених и божанских Еванђеља, предадоше нама четири ствари да празнујемо: Свештено прање (ногу); Тајну Вечеру - предавање страшних тајни; натприродну молитву; и само то издајство; пошто Јеврејска Пасха требаше по Петку да се жртвује. А беше, дакле, прикладно, установљењу следовати и истини, у томе да би се и наша Пасха жртвовала Христос, Господ наш Исус Христос, унапред као што говоре божански Оци, свршава исту са ученицима у Четвртак увече. Јер то вече и цео Петак, рачуна се код Јевреја за један дан; јер тако они броје ноћ и дан говорећи. Он је и тада завршио Пасху са ученицима по закону (као што неки рекоше), од којих је један и божански Златоуст. Најпре право стојећи, и опасани, са обућом на ногама, штаповима у рукама, и друго све што закон заповеда, да се не би нашао као законпреступник. Јер ово је (Пасху) Зеведеј припремио; јер он је носио воду у крчагу, као што говори Велики Атанасије, иако су други друкчије о томе рекли. Затим, пак, показујући ученицима оно што је савршено, предаје нама тајну Пасхе у Горници, кад је већ ноћ наступила. Јер када би вече, говоре, седе (за вечеру) са дванаесторицом. Погледај де, да ово не беше законска Пасха, јер вечера и седење, и хлеб, и вода; а тамо (у законској пасхи) све је печено огњем, и опресноци (бесквасни хлебови). А пре но што ће почети да вечерају (јер ово говори божански Златоуст), устаје од вечере, скида горњу хаљину, и воду улива у умиваоник, све сам радећи, уједно, дакле, и Јуду посрамљиваше, а уједно и друге ученике подсећајући, да не траже старешинство; као што и по умивању (ногу) учи, говорећи: Који хоће да буде први, нека буде последњи од свих, самога себе поставивши за углед. А изгледа, да је Христос пре свих Јуду умио, који је бестидно сео на прво место, а на крају Петру приступа. А овај беше ватренији од свих, не допушта

Ікоєз:

Тайной трапéзѣ, въ стрáсѣ приближившеса всѣ, чистыми душáми хлѣбъ прїимемъ, спребывáюще влѣцѣ: да виднмъ, кáкѡ оумывáетъ ногѣ оученикѡвъ, ѿ сотворимъ, ꙗкоже виднмъ, дрѣвѣ дрѣвѣ покарáюще, ѿ дрѣвѣ дрѣвѣ нозѣ оумывáюще, хрѣтосъ бо тáкѡ повелѣ своиѡмъ оученикѡмъ, предрéкъ тáкѡ творити: но не оуслыша ѿда рáбъ ѿ лъстéцъ.

Сѣнагáрь.

Стѣхѣнъ во сѣѣнное оумовéніе: Оумывáетъ оученикѡвъ въ вéчеръ бѣгъ ногѣ: ѿгѡже ногá попираá бѣ въ ѣдémѣ прецѣнѣе дрéвле.

На тáинственнѡю вéчерю стѣхѣнъ: Сѡгѡблá вéчерá, пáсхѣ бо законá нóснѣтъ: ѿ пáсхѣ нóвѡю, кровѣ, тѣло влѣчнее.

На преестѣственнѡю млѣтвѣ стѣхѣнъ: Млѣтвá ѿ страшилнѣце, трѣды кровей: хрѣтѣ лицѣ ꙗвѣ молáса. Смéртъ, врагá прельщáа въ сѣхѣ.

На предáтельство стѣхѣнъ: Чтѡ трéбѣ ножеѣ; чтѡ дрéвѣсъ людолэстцы, на хотáцаго оумрѣти во ѿзбáвленіе мїра;

Во сѣтѣи ѿ великѣи четвѣртѡкѣ, ѿже всá добрѣ счннѣвшѣи бжѣстѣвеннѣи оутцы, дрѣвѣдрѣвопрїимáтельнѡ ѿ бжѣстѣвеннѣхъ же аплз, ѿ сѣѣннѣхъ ѿ бжѣстѣвеннѣхъ ѣвлѣи, предáша нáмъ четѣре нѣблáа прáздновати: сѣѣнное оумовéніе: тáиннѡю вéчерю: предáніе ꙗвѣ ѣже по нáмъ стрáшнѣхъ тáиннѣ: преестѣственнѡю млѣтвѣ, ѿ сáмоє чтѡ предáтельство: понéже бо ѣврѣйскаá фáска по пáтцѣ жрѣтнѣса ѿмáше. Бáше же оубѡ приклáдно, ѡбразовáнію послѣдствѡвати ѿ истинѣ, въ тѡмъ ꙗвѣ ѿ ѣже по нáмъ пáсцѣ жрѣтнѣса хрѣтѣ, предвáрнѣвъ гдѣ нáшъ ѿнѣсъ хрѣтосъ, ꙗкоже бжѣстѣвеннѣи оутцы глагólѡтъ, дѣйствѣетъ тѡю со оучникѣи въ вéчеръ четвѣрткѣ. тѡѣ бо вéчеръ ѿ пáтѡкѣ всѣсъ, ѣдннѣз дѣнь оубѡ ѣврѣѣи вѣнѣнáетсá: сѣце бо онѣи чнелáтъ ноцедѣнствѡ глагólѡюще. дѣйствѡвá оубѡ сѣѡ ѿ тогдá [ꙗкоже рѣшá нѣцын] со оучникѣи по законѣ, ѿхѣже ѣдннѣз ѣсть ѿ бжѣстѣвеннѣи златѡдѣстъ. Пѣрѡе прѡстѡ стоáще, ѿ ѡпѡсáни, въ сапогѣ ѡбѣвѣни, жезлы подпнрáюще, ѿ ѿнá ѣлнѣкá законѣ повелѣвáетъ, да не законпрестѡпенъ вознепѣдѣтсá. Сѣа бо зеведѣѣ оубѡгѡтѡвá: сѣѣ бо сѣдѣль ногáѣи водѣи, ꙗкоже великѣи глагólѡтъ а́днáсѣи, ꙗще ѿнѣи ѿнáкѡ ѡ сѣмъ рѣшá. Потѡмъ же оучникѡмъ совершѣннѣѣшáа показѡвá, ѿ ѣже по нáмъ пáсхѣи тáинствѡ предáетъ на гѡрннѣцѣ, оубѡже нáшѣдшѣи нѡщнѣ. Вéчернѣ бо, глагólѡтъ, бѣвшѣи, возлежѣ со двѣмáнáдѣсáтъ. Зрѣ же, ꙗкѡ не сѣѣ бáше законнáа пáсхá, вéчерá бо ѿ возлежáніе, ѿ хлѣбъ, ѿ водá: тáмъ же всá печѣна о́гнѣмъ, ѿ безквáсна. Прѣжде же начáтѣа ѣже вѣчерáтнѣ, [сѣце бо глагólѡтъ бжѣстѣвеннѣи златѡдѣстъ] ѿ вéчернѣи вѡстáетъ, ѿ полагáетъ ннѣзъ рнѣзы, ѿ водѣи бо оумывáльннѣцѣи влнвáетъ сáмъ самодѣйствѡвáѣи всá, вѣдѣпѣ оубѡ ѿдѣ оубѡсáмлáа, вѣдѣпѣ же ѿ дрѣвѣннѣмъ оучникѡмъ вѡспомнáа, ѣже стáрѣѣшннѣствá не ѿскáтнѣ. ꙗкоже ѿ по оумовéннѣи нáкáзѣетъ,

Учитељу, и опет брзо уступа. Умивши, дакле, ноге њихове, и преславну висину показавши смирењем, узев опет ризу и севши, учи их да љубе један другога, и да не траже старешинство. А док су они јели, и о издаји почиње да говори. А док се ученици смућиваху због речи, Исус говори само Јовану тајно: коме ја умочивши хлеб дам, то је тај који ће ме издати. Јер да је Петар чуо ову реч, како беше ватренији од других, Јуду би убио. И опет: који умочи руку са мношвом у солило, што се обоје и десило. Такође, поћутивши мало, узев хлеб, говори: примите, једите; а исто тако и чашу: пијте од ње сви, рекавши, јер је ово крв моја Новог Завета, ово чините у мој спомен, ипак и сам ово творећи, јеђаше и пијаше с њима. А погледај, да хлеб назива телом својим, а не опресноке. Нека се постиде, дакле, они који на жртву опресноке приносе (= Римокатолици). А по хлебу уђе у Јуду Сатана, који га је и раније кушао, а сада се потпуно у њега уселио. И изишавши, говори, предложи договор архијерејима, да им Га преда за тридесет сребрника. А ученици по вечери изађоше на гору Маслинску, у неко поље, које се зваше Гетсиманија. Пошто им много говораше, рече им Исус: сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ. А Петар рече: ако и сви, ја се нећу Тебе одрећи, а беше касно, тојест дубока ноћ! А Исус рече: пре него што петом двапут запева, три пута ћеш ме се одрећи, као што је и било. А када Петра беше ухватио безграничан страх, показујући Богу немоћ природе, и уједно пошто њему уручи васељену, да од своје природе немоћ схвативши, милостив буде према онима који греше; јер трикратно Петрово одречење, представљаше Богу грех свих људи. Најпре, заповест коју погази Адам; друго, гажење писаног закона; и треће, само оваплоћење Речи; које на крају Спас трикратним покајањем исцели; јер га трипут упита: Петре, љубиш ли ме? А после свега овога говори ученицима (показујући по човечански, како је за све страшна смрт): Жалосна је душа моја до смрти. И удаљивши се колико се може каменом бацити, помоли се трикратно рекавши: Оче мој, ако ме не може чаша ова мимоићи, да је не пијем, нека буде воља твоја. И опет: Оче, ако је могуће да ме мимоиђе чаша ова, уједно дакле, говорећи ово као човек, и ђавола је мудро упецао, да помисливши како је и то обичан човек, када се веома боји, па да ради смрти крсне не пресече тајну искупљења. Вративши се и нашавши ученике да су поспали, обраћа се Петру, овако говорећи. Зар не могосте ни један час пробдети са мношвом? То јест, ти који си рекао да ћеш се и до смрти трудити, овако спаваш са осталима. И прешавши с ону страну потока Кедронског, где беше врт, уђе у њега са ученицима својим. А имађаше обичај да често тамо одлази. Зато и Јуда знађаше оно место, који и узевши неке од војника, и у пратњи народа, дође на Исуса, давши им и знак целива. А ово рече, јер је много пута бивши хватан, непознат пролазио посред њих; као што и овде сам Христос излази пред њих говорећи: Кога тражите? А они још га не познавајући, не што би ноћ сметала, јер су биле буктиње, говори се, и свеће упаљене, од страха узмакоше, и опет пришавши им сам питаше их. А Јуди који је склопио договор, Христос говори: пријатељу, због чега си овде, то јест, зашто си дошао Јудо, време је. И опет говори: Као на разбојника сте изашли са оружјем и батинама да ме ухватите. А дошли су ноћу, да се не би створила нека гужва од народа. Тада ватрени Петар извукавши нож, јер од увече беху за ово припремљени, ударивши првосвештеничког слугу Малха, одсече му десно уво. А Исус знађаше, да ће првосвештеници рећи: није добро слушао и учио Закону;

Глагола: хотѣи быти первыи, да едетъ вѣхъ послѣдній, самогò себе положи въ оуказаніе. И влаетъ же, ѣкѡ прежде вѣхъ іѡаннѣ хрѣтосѣ, безстѣднѣ предѣдша: послѣднѣ же кѡ петрѣ приходитъ: сѣи же тепльшій иныхъ сынъ, оутелю возбранѣетъ, и ѡставляетъ пакнѣ сѣльнѣе. Оумывъ оубо ѣхъ ногн, и возвышеніе прелѣвное смреніемъ показѣвъ, вземъ ризы пакн, и возлѣгъ, наказѣетъ ѣхъ любѣти дрѣгъ дрѣга, и старѣишинства не искѣти. Идѣшымъ же ѣмъ, и ѡ предѣтельствѣ вѡднтъ начало. Млѣшымъ же ѡ словесѣхъ оученикомъ, глаголетъ иисѣ іѡаннѣ едїномѣ тайнѡ: емѣже ѣзъ ѡмочивъ хлѣбъ подѣмъ, той ѣсть предѣднѣ мѣ. Ище бо бы вѣдалъ петрѣ слово, ѣкн сынъ иныхъ тепльшій, іѡаннѣ оубѣлъ бы бѣше. И пакн: ѡмочивыи со мною въ солїло рѣкѣ: ѣкоже ѡбо бѣша. Тѣже малѡ что ѡставѣлъ, вземъ хлѣбъ, глаголетъ: прїимѣте, ѣдѣте, и чашѣ подобнѣ: пїйте ѡ неѣ всн, рѣкѣ, сѣѣ ѣсть кровѣ моѣ ноѡгѡ закѣта, сѣ творѣте въ моѣ воспоминаніе. ѡбѣче и самъ сѣ творѣ, ѣдѣше и пїѣше съ нїмн. Зрѣ же, ѣкѡ хлѣбъ глаголетъ тѣло свое, ѣ не ѡпрѣснокъ: да постыдѣтѣ оубо ѣже жертвѣ ѡпрѣснокъ приносѣшн. По хлѣбѣ же внѣде во іѡаннѣ сѣтанѣ: икѣшѣѣнѣ бо егò прежде, нынѣ всеконечнѡ въ негò вселѣсѣ. И нѣшѣдъ, глаголетъ: сложеніе положи архїерѣемъ, да предѣтѣ егò ѣмъ на тридесѣти сребреннѣхъ. Оученицы же по вечернѣ нѣзыдѣша на гòрѣ елѡнскѣю, въ нѣкое селѣ, глаголемое гедѣманнѣ. По мнозѣ же глаголетъ ѣмъ иисѣ: въ вснѣ соблазнѣтѣсѣ ѡ мнѣ въ ноцн сѣи. Петрѣ же рѣчѣ: ище и всн, ѣзъ не ѡверѣдѣсѣ тебе: бѣше же пòздѣ, сѣрѣчь глѣбоконѡщїе. Онъ же глагола: прежде дѣже не возгласѣтѣ пѣтель двѣшн, ѡверѣшнѣсѣ менѣ трижды, ѣже и бѣсть. Поѡзнїю безмѣрною петрѣ ѣтѣ бѣвшѣ: бѣ нѣмошнѣе показѣшѣ естество, и кѣпнѡ понѣже вселеннѣю емѣ вѣрѣннѣ, да ѡ своегѡ естество оудобоводнѣтельное разѣмѣвъ, млѣтнѣнѣнъ едетъ кѡ согрѣшѣющимъ: ѡбѣче трнкрѣтнѣе петрѣо ѡверѣненіе, вѣхъ челоѣкѡвъ грѣхъ кѡ бѣ нѣзѡбразѡвѣше. Перѡе, заповѣдѣ ѣже прѣстѣпнѣ адѣмъ. Вторѡе, пїсаннѣгѡ закона прѣстѣплѣнїе. третїе же, самѡе воплоценїе слова: ѣже пакн послѣднѣ сѣсъ третѣвымъ показнѣемъ и сѣлн: за ѣже, петре, любншн лн мѣ, трижды нѣзрѣшн. По сѣхъ же глаголетъ оутнкомъ, [челоѣчѣское показѣдѣ, ѣкѡ страшнѣ вѣемъ смѣртн] прнскѡрѣнѣ ѣсть дѣшѣ моѣ дѣже до смѣртн. И прѣшѣдъ ѣкѡ кѣмене вѣрженїе, помолнѣсѣ трнкрѣтнѣ, рѣкѣ: ѡче мѡн, ище не возмѡжетъ чѣша сѣѣ прѣнтн ѡ менѣ, ище ю не пїю: да едетъ вѡла твоѣ. И пакн: ѡче, ище мѡшно, да мнѣмъ идетъ ѡ менѣ чѣша сѣѣ; Кѣпнѡ оубо ѣкѡ члѣкѣ сѣ глагола, кѣпнѡ же и дѣвола прѣходѣ хнтрѡстнѡ: ѣкѡ да нещѣдѣ и ѡнаго челоѣка бытн, за ѣже неглн боѡтнѣсѣ, смѣртн рѣдн крѣстнѣмъ не прѣсѣчѣтѣ тайнства. Возвѣщѣсѣ же и ѡверѣтѣ оутнкн снѡмъ погрѣженнѣ, кѡ петрѣ ѡвѣраѣетѣсѣ, снѣ глагола: нн еднѣнѣгѡ лн чѣсѣ возмѡгѡте побѣтн со мною; сѣрѣчь, ты глаголаѣи дѣже и до смѣртн подвижѣтнѣсѣ, снѣ сѡнствѣшн съ прѡчнмн. Прншѣдъ же ѡбѣ онъ пѡлѣ потѡка кѣдрѣкѣгѡ, и дѣже бѣ вертоградъ водворнѣсѣ тамъ со оученикн свонмн. Чѣстѡ же тамъ прнходнѣтн ѡбѣчѣннѣ ѣмѣшѣ. тѣмъ и іѡаннѣ вѣдѣшѣ мѣсто: ѣже нѣкнхъ ѡ вѡннѣнъ вземъ, и народѣ послѣдѣшѣ, прїидѣ на иисѣ, дѣвъ ѣмъ лѡвѣзаннѣ знѣменїе. Сѣе же рѣчѣ,

забрани, дакле, Христос Петру, јер није добро да послушник духовнога мужа, употребљава нож, и Малхово ухо исцељује. А они, дакле, ухвативши Исуса, свезана доведоше у двор првосвештеника Ане, који беше таст Кајафи, јер тамо беху сабрани сви фарисеји и књижевници који сведочаху против Христа. Овде и због обраћања слушкиње Петру, бива његово одречење, и кад прође поноћ, петао запева трећи пут; а он, сетивши се, заплака горко. А када наста, јутро, од Ане ка првосвештенику Кајафи, одводе Христа, где је примио и пљување, и где су лажни сведоци били позвани. И кад освоји дан, Кајафа га шаље Пилату. А кад га доведоше, говори Јеванђелист, не уђоше у претор, да се не би оскврнили, него да би могли јести Пасху. Сабирају се, дакле, свакако као безаконно збориште, првосвештеници и фарисеји јер учинивши то, одложише Пасху, као што говори божански Златоуст; јер у ону ноћ требали су да је једу, но ради Христовог убиства, одложили су. А како су тада требали да је једу, показао је Христос, једући је увече, пре ноћи, такође тајно научивши савршено; или како је по закону требало, као што је било речено, и истина да буде. Јер Јован говори пре празника Пасхе. Због свега овога што се збило у Четвртак, и ноћ његову тадашњу и ми празнујемо, чинећи са страхом сећање на она страшна и неизрецива дела и догађаје. Неизрецивим твојим милосрђем Христe Боже наш, помилуј нас, амин.

Песма 7. Ирмос:

Младићи у Вавилону не уплашише се пећног пламена, но бачени усред пламена, орошавани певаху: Благословен си Господе, Боже отаца наших.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Климајући главом Јуда, планирајући зла отиде, тражећи погодно време да преда Судију на осуду, Њега који је Господ свих, и Бог отаца наших.

занѣже многѣжды оудержанъ бывъ, неавленъ ѿ среды ихъ прохощаше: ꙗкоже и задѣ самъ хрѣтосъ прежде исходитъ къ нимъ глагола: когò ищете; онѣ же сѣгò и сѣще не познавахъ, не бо нощь претыканіа баше, свѣтїла бо бѣша, глаголетъ, и свѣщы горѣша, и страхомъ пѣше ѿлѣчїа, и пакѣ пршѣдшымъ самъ ѿвѣщаваше. Идѣ же сотворшѣ сложенїе, хрѣтосъ глаголетъ: дрѣже, на немже сѣи, сѣрѣчь, на неже пршѣлъ сѣи іѣдо, блговременно сѣсть. И пакѣ глаголетъ: ꙗкò на разбѣнника ли изыдѣте со ордѣжемъ и дресыи ѣти мѣ; въ нощѣ же прїндѣша, да не нѣкаа молва ѿ народа бѣдетъ. Тогда теплѣишїи пѣтръ и звлѣкъ ножъ, ѿ вечерѣ бо бѣхъ къ сицевымъ оуготѣвленн, архїереева раба малѣа именовъ поразнѣвъ, десноє о҃хо ѿсѣче. Вѣдѣше же иисъ, ꙗкò архїерее рекѣтъ: не добрѣ законъ слышаше и оучаше: возбранѣетъ о҃бѣу петрѣ хрѣтосъ, ꙗкò не добрò сѣсть послѣдникѣ сѣщѣ дѣобнаго мѣжа, мѣчѣ оупотреблѣти: малѣово же о҃хо ищѣлѣтъ. Бмше же о҃бѣу ииса, свѣзана прнвѣдѣтъ на двѣрѣ архїереа анны, иже бѣ тѣсть каїафы: тамъ бо бѣхъ всѣ собрани на хрѣта глаголющїи, фарїсеє и книжницы. Задѣ ꙗже на петрѣ ѿ отроковнцы, ѿверженїе сѣгò бывѣетъ, и нощѣ посредѣ ижднѣнїа, пѣтель возглѣн третїе: онъ же помандѣвъ восплакаа горькò. И времени о҃же ко оутрѣ пршѣдшѣ, ѿ анны ко архїерею каїафѣ хрѣта прнвѣдѣтъ, и дѣже и ѿплеванїе прїдѣтъ, и лжебндѣтели воззванн бѣша: и ѿзарѣющѣ днѣ ко пїлатѣ сѣгò посылаетъ каїафа. Прнвѣдшїи же сѣгò, глаголетъ, не бнндѣша въ претѣрѣ, да не ѿсквернѣтѣа, но да іадѣтъ пѣхъ. Собнрѣютѣа о҃бѣу, ꙗкò беззаконнѣ негли архїерен и фарїсеен тогда сѣдѣша ж преложнѣше пѣхъ, ꙗкоже глаголетъ бжѣственнїи златѣдѣтъ: въ нощѣ бо онѣ подобаше имъ тѣю ѣсти, но хрѣтова радн о҃бнїетѣа преложнѣша. ꙗ ꙗкò тогда должно баше имъ ѣсти ю, іавн хрѣтосъ, прежде вечерю нощїю іаднїи, тѣже тайнонѣннѣ совершѣннѣмъ: илн ꙗкò въ законномъ ѿбразѣ подобаше, ꙗкоже речѣно бѣсть, и истиннѣ бѣти: іѡаннъ бо прежде прѣзника глаголетъ пѣхн. Снхъ радн всѣхъ бѣвшнхъ въ четвѣртѣкѣ, и нощѣ сѣгò тогдашнѣю и мы прѣзднѣемъ, помнннїе стѣрашнхъ и нензречѣннхъ дѣлъ оннхъ и дѣанїи со стѣрахомъ творѣще. Нензречѣннѣмъ твоимъ блгодѣтрѣемъ хрѣтѣ бжѣ нашѣ, помнлѣннѣ насъ, амннѣ.

Пѣснь 3. ірмосъ:

Отроцы въ вавлѣонѣ пѣщнаго пламене не о҃боашаа, но посредѣ пламене вѣрженн, ѿрошлѣмн поахъ: блгословѣнъ сѣи гдѣ бжѣ отѣцъ нашнхъ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ бжѣ нашѣ, слава тебѣ.

Помавїа главою іѣда слїа предзрѣвъ подвиже, блговременїе искїи прѣдѣти сѣдїю на ѿсѣженїе, иже всѣхъ сѣсть гдѣ и бгъ отѣцъ нашнхъ.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Вама пријатељима Христос говораше: један ће ме издати, а они весеље заборавивши, тугом и страхом бише испуњени, говорећи: Ко је тај? Кажи нам, Боже отаца наших.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Онај који са мношћом са дрскошћу стави руку своју у солило, њему би било боље да никада није прошао врата живота. Њега, пак, који беше издајник, показиваше Бог отаца наших.

Ирмос:

Младићи у Вавилону не уплашише се пећног пламена, но бачени усред пламена, орошавани певаху: Благословен си Господе, Боже отаца наших.

Песма 8. Ирмос:

За законе отачке блажени Младићи у Вавилону раније беху у опасностима, попљуваше цареву безумну наредбу, и захваћени огњем који их не прогута, Сведржитељу певаху достојну песму: Господа појте дела, и преунесите у све векове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Сагозбеници Логосу блажени Апостоли, у Сиону истрајавши, иђаху за Пастиром као јагањци, и сједињени са Христом од Кога се не одвојише, храњени божанском речју, благодарно говораху: Господа појте дела, и преунесите у све векове.

Припев: Благословим Оца и Сина и Светога Духа Господа.

Закон пријатељства злоимени Искарот, намерно заборавив, ноге које му опра, припреми на издају. И твој једући хлеб, божанско тело, подиже пету на Те, Христе, и не научи клицати: Господа појте дела, и преунесите у све векове.

Припев: Сада и увек и у векове векова. Амин

Примаше Тело које разрешава грех Несавесни, и божанску Крв изливану за свет, но не стидећи се пијаше ону коју продаваше за цену, а зло не одбаци, и клицати не научи: Господа благословите дела, и преунесите у све векове.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, Појући и преуносећи у све векове.

Ирмос:

За законе отачке блажени Младићи у Вавилону раније беху у опасностима, попљуваше цареву безумну наредбу, и захваћени огњем који их не прогута, Сведржитељу певаху достојну песму: Господа појте дела, и преунесите у све векове.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Вамъ хрѣтоу дрѣвомъ вопіаше: единому предасть ма, веселиа забывше, скорбю и страхомъ удержимъ вѣхъ: кто сей, скажи, глаголюще, бже отецъ нашихъ;

Слава оцу и сиу и стому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Иже со мною рѣку свою во солло вложитъ дерзостю, томъ обаче добро бы врага житиа проити никогдаже: сего, иже вѣ предатель, явлаше бгъ отецъ нашихъ.

И irmosъ:

Отроцы во вавлонѣ печагъ пламене не оубоаша, но посредѣ пламене ввержени, уошлени поахъ: блгословенъ еси гди бже отецъ нашихъ.

Пѣнь и. irmosъ:

За законы отеческиа блженни во вавлонѣ юнши предѣдствующе, царююцаго оуплеаша повелѣнне безумное, и совокупени иже не сваршася огнемъ, державствующемъ достойнью воспѣвахъ пѣнь: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Сообѣдницы блженни, во сионѣ словомъ претерпѣвше апли послѣдовахъ пастырю, яку агны, и совокупени, егже не разлучишася хрѣта, бжественнымъ словомъ питаемы, блгодарственнъ вопіахъ: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Припевъ: Блгословимъ оца, и сиа, и стого духа, гда.

Законныа дрѣбьы слоненитыи искаритъ волю забывъ, яже нозѣ оумы, оуготови на преданне: и твои ядыи хлѣбъ, тѣло бжественное, воздвиже ковъ на та хрѣте, и вопити не разумѣ: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Припевъ: И нынѣ, и присно, и во вѣки вѣковъ. аминь.

Примаше рѣшительное грѣхъ тѣло безсовѣстный, и кровъ изливлемю за миръ бжеественнью, но не стыдшася пѣла, юже продаше на цѣнѣ, о слово же не негодова, и вопити не разумѣ: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Хвалимъ, блгвимъ, поклоняемъ гдѣи, поуще и перевозошце во всѣ вѣки.

Таже irmosъ:

За законы отеческиа блженни во вавлонѣ юнши предѣдствующе, царююцаго оуплеаша повелѣнне безумное, и совокупени иже не сваршася огнемъ, державствующемъ достойнью воспѣвахъ пѣнь: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Песма 9. Ирмос:

Гостопримства Владичиног, и бесмртне трпезе, на горњем месту, ходите верни, узвишеним мислима, да се насладимо, научивши се преузвишеном знању од Логоса, којег величамо.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Идите, рече Логос ученицима, припремите Пасху на горњем месту, где се ум утврђује, овима које тајноводствујем бесквасном речју истине, а постојаност благодати величајте.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Отац пре векова рађа мене Творачку Премудрост, - почетак путева ствара ме на дела која се сада мистички свршавају. Јер Логос, будући нестворен природом, присвајам гласове онога, којег сада узех.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Као што сам човек суштином а не маштањем, тако је Бог, начином узајамне размене, природа која је сједињена са Мног. Зато Ме познајте Једнога Христа, који очувава оне природе из којих сам, у којима сам, и које јесу ја сам.

Ирмос:

Гостопримства Владичиног, и бесмртне трпезе, на горњем месту, ходите верни, узвишеним мислима, да се насладимо, научивши се преузвишеном знању од Логоса, којег величамо.

Мала јектенија:

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светота Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ексапостилар, трипут:

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просветли хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

Пѣснь .ѿ. ѿрмосъ:

Странствѣа вѣчна, ѿ безмѣртныхъ трапѣзы на горнѣмъ мѣстѣ, высокими оумь, вѣрнѣи
прѣидѣте насладѣмса, возшедша слова, ѿ слова научившеса, ѿгѣже величѣемъ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Идѣте, оутѣнкомъ слово рече, пасхъ на горничномъ мѣстѣ, ѿюже оумъ оутверждѣется, ѿ
сѣю тайноводительнъ оупотѣбнѣте, безквѣснымъ истиннымъ словомъ, твердое же
блгодѣти величѣйте.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Содѣтельницъ оцъ прѣжде вѣкъ премудрость раждѣетъ ма, начатокъ пѣтѣи, въ дѣла
созда нынѣ тайнъ совершѣма: слово во несозданное сѣи ѿстествомъ, гласы
присвоѣюса, ѿгѣже нынѣ прѣидѣте.

Слава оцъ ѿ сѣи ѿ сѣомъ дхъ, ѿ нынѣ ѿ прѣснъ ѿ во вѣки вѣкѣмъ, аминь
Иакъ человекъ сѣи сѣществомъ, не мечтанѣемъ, сѣце бгъ нрѣвомъ воздаѣнѣа, ѿстество
соединившеса мнѣ. хртѣа сѣдинаго тѣмъ ма знайте, ѿ нѣхже, въ нѣхже, гѣже сѣмь,
сѣсѣюца.

И ѿрмосъ:

Странствѣа вѣчна, ѿ безмѣртныхъ трапѣзы на горнѣмъ мѣстѣ, высокими оумь, вѣрнѣи
прѣидѣте насладѣмса, возшедша слова, ѿ слова научившеса, ѿгѣже величѣемъ.

Тѣже глаголетъ дѣаконъ малю ѿктенію:

Дѣаконъ: Пѣки ѿ пѣки мѣромъ гдѣ помѣнмса.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣнѣи.

Дѣаконъ: Застѣпѣи, спасѣи, помѣнѣи ѿ сохрани насъ, бже, твоѣю блгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣнѣи.

Дѣаконъ: Престѣю, прѣчѣтѣю, прѣблгословѣннѣю, славенѣю вѣчѣмъ нашѣмъ бцѣ ѿ прѣнодѣѣ
мрѣю, со вѣмѣи сѣтѣми помѣнѣше, сѣми себѣ, ѿ дрѣгъ дрѣга, ѿ вѣсь жнвѣтъ
нашъ хртѣа бгѣ предѣдѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возгласъ:

Иакъ тѣа хвалѣтъ всѣ сѣлы нѣнѣа, ѿ тебѣ славу возсылаемъ, оцъ ѿ сѣи ѿ сѣомъ дхъ,
нынѣ ѿ прѣснъ ѿ во вѣки вѣкѣмъ.

Лѣкъ: Аминь.

Взапостѣларіи [на сѣ женихъ]:

Чертогъ твоѣи вѣждѣ сѣсе мѣи, оукрашеннѣи, ѿ одѣжды не имамъ да вѣидѣ вѣнъ:
прѣвѣтѣи ѿдѣѣнѣе дѣшѣ моѣа свѣтодѣвѣе, ѿ сѣи ма.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просветли хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

И увек и у векове векова. Амин.

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просветли хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

Све што дише нека хвали Господа.

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама.

Теби приличи песма Богу.

Хвалите Господа с небеса.

Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама.

Теби приличи песма, Богу.

(Псалам 148)

Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи песма, Богу. Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над небесима, и вода која је изнад небеса, нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, да хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израилевим, народу који се приближују Њему.

(Псалам 149)

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних. Да се узвесели Израил Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвали-ће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне.

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

На хвалитне постављамо стиха 4. И певамо стихире самогласне, глас 2.

Сабира се дакле, веће Јудејско, да би Саздатеља и Творца свега, предало Пилату. О безаконика, о неверника! Јер Оног који долази да суди живима и мртвима, на суд спремају; Онога који исцељује страсти, за страдање припремају. Господе дуготрпељиви, велика је милост твоја, слава Теби.

Слава:

Чертогъ твоѣи вѣждѣ спсе мой, оукрашенный, и одежды не имамъ да внидѣ вонь: просвѣтити ѡдѣаніе души моеѣ свѣтодѣвче, и спси ма.

И нынѣ:

Чертогъ твоѣи вѣждѣ спсе мой, оукрашенный, и одежды не имамъ да внидѣ вонь: просвѣтити ѡдѣаніе души моеѣ свѣтодѣвче, и спси ма.

Великое дыханіе да хвалитъ гда.

Хвалите гда съ нѣсъ, хвалите єго въ вышнихъ.

Тебѣ подобаетъ пѣнь бгѣ.

Хвалите гда съ нѣсъ.

Тебѣ подобаетъ пѣнь бгѣ.

Псалмы рма.

Хвалите єго солнце и луна, хвалите єго всѣ звезды и свѣтъ. Хвалите єго нѣбѣ нѣсъ, и вода ѣже превыше нѣсъ, да восхвалятъ ѣма гдне. Ѣкѡ тоѣ рече, и быша: тоѣ повелѣ, и создашася. Постави ѣ въ вѣкъ, и въ вѣкъ вѣка: повелѣніе положи, и не мнѡ ѣдетъ. Хвалите гда ѡ земли сміеве, и всѣ бѣзаны: Огнь, градъ, инѣгъ, голошь, дѣхъ вѣренъ, творѣща слово єго: Горы и всѣ холми, дрова плодонѡсна, и всѣ кедрн: свѣрѣе и всѣ скотн, гди и птнцы пернаты: царѣе зѣмстн, и всѣ людѣе, князи, и всѣ сдѣи зѣмстн: Юноши и дѣвы, старцы съ юнотами да восхвалятъ ѣма гдне: ѣкѡ вознесѣа ѣма тогѡ єдинагѡ. Исповѣданіе єго на земли и на нѣбѣ, и вознесѣтъ рогъ людѣи своихъ. Пѣнь вѣмъ прѣбымъ єго, синовѡмъ илѣвымъ, людѣмъ прѣближающимъ ємѣ.

Псаломъ ж.

Воспойте гдѣи пѣнь новѣ, хваленіе єго въ цркви прѣбыхъ. Да возвеселитѣа ии ль ѡ сотворшемъ єго, и синове іѡнн возрадѣютѣа ѡ црѣи своемъ: да восхвалятъ ѣма єго въ лицѣ, въ тѣмпанѣ и псалтири да поютъ ємѣ. Ѣкѡ блговолитъ гдѣ въ людехъ своихъ, и вознесѣтъ кровѣи во спсѣніе. Восхвалятѣа прѣвнн во славѣ, и возрадѣютѣа на ложахъ своихъ. Возношеніа бжѣа въ гортани ѣхъ, и мечи ѡбоудѣ ѡстры въ рѣкахъ ѣхъ: сотвори ти ѡмщеніе во языцѣхъ, ѡблченіа въ людехъ: свазати царн ѣхъ пѣты, и славыа ѣхъ рѣчными ѡкѡвы желѣзными. сотвори ти въ нѣхъ сдѣз написанъ: слава єѣа вѣдетъ вѣмъ прѣбымъ єго.

Псаломъ ѡ.

Хвалите бга во стѣхъ єго, хвалите єго во оутверженіи силы єго.

Ѥ здѣ начинаемъ стѣхѣры на ѡ:

Стекаетѣа прочее соборнѣе іудейское, да содѣтелѣ и зиждѣтелѣ вѣлическихъ пѣлѣтъ предѣтъ: ѡ беззаконныхъ, ѡ невѣрныхъ! ѣкѡ градѣцаго сдѣити живымъ и мѣртымъ, на сдѣз готѡватъ: ищѣлающаго стѣити, ко стѣитѣмъ оуготовляють. гди долготерпѣливе, велиа твоѣа млтъ, слава тебѣ.

Хвалите Га уз глас трубни

Јуда безакони, Господе, који на вечери умочи руку у солило с Тобом, пружи безаконно руке, да прими сребренике; и онај који је миру срачунао цену, не устраши се да прода Тебе непроцењивог. Онај који пружа ноге да се умију, Владуку целива лукаво, да би Га предао безаконцима. А отпавши од Апостолског чина, и бацивши тридесет сребрника, не виде твоје тридневно Васкрсење, којим помилуј нас.

Хвалите Га уз псалтир и гусле.

Јуда издајник лукав будући, лукавим целивом предаде Спаса Господа, и Владуку свих, као роба продаде безаконцима. Као овца на заклање, тако иђаше Јагње Божије, Син Очев, једини Многомилостиви.

Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа.

Јуда роб и лукавац, ученик и подмуклица, пријатељ и ђаво, из дела се показао. Јер следоваше Учитељу, и сам смисли издају, говорећи у себи: Издаћу овога, и добићу сакупљене новце. А тражаше и миро да се прода, и Исуса на превару да ухвате. Даде целив, издаде Христа. И као овца на заклање, тако иђаше једини Милосрдни и Човекољубац.

Слава, И сада, Глас исти.

Јагње, којег проповеда Исаија, иде вољно на заклање, и плећа даје на ране, образе на шамаре, а лице не окрену од срамоте пљувања; и на срамну смрт се осуђује. Безгрешни све ово вољно прихвата, да би свима даровао из мртвих васкрсење.

(Велико Славословље)

Слава Теби Показавшему нам светлост.

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти ради велике славе Твоје.

Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе.

Господе Боже, Јагње Божје, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света.

Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас.

Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо.

На`: Хвалите єго во гласѣ трѣбѣмъ,

Иѡда беззаконный, гдѣ, ѡмочивый на вечерн рѣкъ въ солнцѣ съ тобою, прострѣ къ беззаконнымъ рѣцѣ прѣдѣти сребренники, и мѣра оумысленный цѣнѣ, тебе безцѣннаго не оубоаа продѣти: нозѣ прострѣи въ єже оумыти, вѣкъ ѡблобызѣ лъстѣнш, въ єже прѣдѣти беззаконнымъ: лика же апльскагѡ ѡвѣргѣа, и тридесать повѣргѣ сребренники, твоегѡ триднѣнагѡ вокрѣнѣа не вѣдѣ, ѣмже помнѣи насъ.

На`: Хвалите єго въ тѣмпанѣ и лицѣ,

Иѡда прѣдѣтель лъстѣнш сын, лъстѣншымъ лобзаніемъ прѣдадѣ спса гдѣа, и вѣкъ вѣрѣхъ, ѣакѡ раба прѣдадѣ иѡдѣомъ: ѣакѡ ѡвчѣа на заколеніе, такѡ послѣдоваше агнецъ вѣжѣи, снѣ Очѣи, єдинъ многомѣтливый.

На`: Хвалите єго въ кѣмвалѣхъ dobroгласныхъ. хвалите єго въ кѣмвалѣхъ вокланцѣнѣа.

Иѡда рабъ и лъстѣцъ, оученикъ и навѣтчикъ, дрѣгъ и дѣволъ ѡ дѣлѣа гвнѣа: послѣдоваше въ оучѣтлю, и на него побѣашеа прѣданію, глаголаше въ себѣ: прѣдамъ того, и прѣвѣрацѣа собрѣннаа ѣмѣнѣа ѣскаше же и мѣрѣа проданѣ быти, и ѣса лѣстїю ѣти. ѡдадѣ цѣлованіе, прѣдадѣ хрѣта: и ѣакѡ ѡвчѣа на заколеніе, снѣ послѣдоваше єдинъ блгодѣтробный и члѣвѣколюбѣцъ.

Слава, и нынѣ, гласъ тоѣже:

Егоже проповѣда агнца ѣса, гадѣтѣ на заколеніе больное, и плѣци дѣтѣ на рѣны, ланѣты на зашѣнѣа, лицѣ же не ѡвратѣ ѡ срамотѣа заплевѣанїи, смѣртїю же безѡвѣразною ѡсѣждѣетѣа. всѣа безгрѣшный болѣю прѣемлетѣ, да вѣмъ дѣрѣтѣ и зѣ мѣртвѣыхъ вокрѣнѣе.

Поємъ глаголетѣ чѣтѣцъ: Славословіе всенѣвное.

Слава тебѣ показавшемъ намъ свѣтѣ.

Слава въ вышнихъ бгѣа, и на землѣ мѣрѣа, въ челоѣцѣхъ блговолѣнїе. Хвалимъ тѣа, блгословимъ тѣа, кланѣемъ ти са, славословимъ тѣа, блгодаримъ тѣа, великіа рѣди славы твоеѣа. Гдѣа црѣо нѣный, вѣже Очѣа вседержителю, гдѣа снѣ єдинородный, ѣсе хрѣте, и сѣый дшѣ. Гдѣа вѣже, агнче вѣжѣи, снѣ Очѣа, взѣмлаѣ грѣхъ мѣра, помнѣи насъ: взѣмлаѣ грѣхѣ мѣра, прѣимѣи мѣтѣвѣа нашѣа: сѣдѣаѣ ѡдѣенѣю оца, помнѣи насъ. ѣакѡ ты єси єдинъ сѣтѣа, ты єси єдинъ гдѣа, ѣсе хрѣтоєа, въ славу бга оца. ѣминѣ.

На всѣхъ дѣнѣа блгословлю тѣа, и вокхвалю ѣма твоѣа въ вѣки, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдѣа, прнѣѣжнѣе былъ єси намъ въ рѣдѣа и рѣдѣа. ѣзъ рѣхъ: гдѣа, помнѣи ма, ѣсцѣлѣи дшѣа моѣа, ѣакѡ согрѣшнѣхъ тебѣ. Гдѣа, къ тебѣ прнѣѣгохъ, на дѣи ма творѣти болѣю твоѣа, ѣакѡ ты єси бгъ моѣа: ѣакѡ оѣ тебѣ ѣсчѣоцикъ живѣта, въ свѣтѣ твоѣмъ оѣзрѣмъ свѣтѣа. прѣбѣви мѣтѣа твоѣа вѣдѣцѣымъ тѣа.

Благословен јеси, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим. **(3 пута.)**

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, поми-луј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и просла-вљано Име Твоје у векове. Амин.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просветли ме законом Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Потом говори ђакон (или свештеник) јектенију:

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Сподобѣи гдѣи, въ дѣнь сѣй безъ грѣхѣ сохрани́тисѧ нѧмъ. бѣгословѣнъ єси гдѣи бже о́тцѣмъ
на́шнѣмъ, и хвалѣно и прославлено ѡ́нма твоѣ во вѣки. Ѳ́минь.

Бѣди гдѣи, млѣть твоѡ на нѧсѣ, ꙗкоже оупова́хомъ на тѧ. бѣгословѣнъ єси гдѣи, научи ма
о́правдѧніемъ твоимъ. бѣгословѣнъ єси вѣко, вразуми ма о́правдѧніемъ твоимъ.
бѣгословѣнъ єси сѣи, просвѣти ма о́правдѧніи твоимъ.

Гдѣи, млѣть твоѡ во вѣкѣ, дѣлѣ рѣкѣ твоѣю не презри: тебѣ подобѧетъ хвалѣ, тебѣ
подобѧетъ пѣніе, тебѣ слава подобѧетъ, о́цѣ, и сѣи, и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣиснѣ, и во
вѣки вѣкѡвѣ. Ѳ́минь.

Вѣктеніа просительная:

Діаконы: Исполнимъ оутреннюю молѣтѣѣ нашѣ гдѣи.

Діаконы: Гдѣи, помниѣи.

Діаконы: Застѣпи, спаси, помниѣи и сохрани нѧсѣ бже, твоѣю бѣгодѧтїю.

Діаконы: Гдѣи, помниѣи.

Діаконы: Днѣ всегѡ совершена, свѣта, мѣрна и безгрѣшна, оѣ гдѣи просимъ.

Діаконы: Подѧи, Гѡсподи

Діаконы: Ѳ́ггѣ мѣрна, вѣрна настѧвника, хранитѣла дѡшѣ и тѣлѣсѣ нашнѣмъ, оѣ гдѣи
просимъ.

Діаконы: Подѧи, Гѡсподи

Діаконы: Проценѣи и о́стѧвленѣи грѣхѡвѣ и прегрѣшенѣи нашнѣмъ, оѣ гдѣи просимъ.

Діаконы: Подѧи, Гѡсподи

Діаконы: Дѡбрыхъ и полѣзныхъ дѡшѧмъ нашымъ, и мѣра мѣрови, оѣ гдѣи просимъ.

Діаконы: Подѧи, Гѡсподи

Діаконы: Прѡчее время животѧ нашегѡ въ мѣрѣ и покаѧніи скончѧти, оѣ гдѣи
просимъ.

Діаконы: Подѧи, Гѡсподи

Діаконы: Хрѣтѣианскѣ кончинѣ животѧ нашегѡ, безболѣзненѣ, непѡстѣднѣ, мѣрнѣ и
дѡбрагѡ ѡ́вѣта на стѣрашнѣмъ сѣдѣици хрѣтѡвѣ просимъ.

Діаконы: Подѧи, Гѡсподи

Діаконы: Престѣю, престѣю, прѣбѣгословѣннѣю, славеннѣю вѣщѣ нашѣ вѣѣ и прѣнодѣѣ
мѣи со всеѣми сѣиими помѧнѣше, сѧми себѣ, и дрѣгздрѣга, и вѣсь живѡтѣ
нашѣ хрѣтѣ бѣѣ предадѣмъ.

Діаконы: Тебѣ, гдѣи.

Свештеник:

Јер си Бог милости и доброте и човекољубља, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амии.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твојем.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духови твојему.

Свештеник: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На стиховње стихире самогласне, глас 8.

Данас се против Христа сабра лукаво веће, и против Њега сујетно се саветоваху, да предаду Пилату на смрт Невино га. Данас због новца Јуда сам себи вешала ставља, и лишава се оба живота, привременог и божанског. Данас Кајафа нехотећи пророкује: Боље је, говорећи, да један умре за народ! Јер је дошао да пострада за грехе наше, да нас ослободи, од ропства непријатељу, као Дobar и Човекољубац.

Стих: Онај који једе хлебовете моје, подиже на мене пету.

Данас Јуда скрива лице сиромасољубља, и открива лик лакомства; не брине више за сиромасе; не продаје више миро оне грешнице, него Миро небеско, и од њега присваја сребренике. Трчи ка Јудејцима, говори безаконцима: Шта ћете ми дати, и ја ћу вам Га предати? О среброљубља издајникова! - уносну прави трговину; за вољу оних који купују, око продаваног трговину прави; не цењка се строго о цени, већ као роба одбеглог продаје; јер је обичај крадљиваца да подцењују скупо. Сада је ученик бацио светиње псима, јер беснило среброљубља, разбесни га на свога Господара. Од његовог искуства бежимо, кличући: дуготрпељиви Господе, слава Теби.

Стих: Излажаше напоље, и говораше у себи.

Твој карактер препун је преваре, безакони Јудо, јер болујући среброљубљем, стекао си човекомржњу. Јер ако си волео богатство, зашто си пришао Ономе који учи о сиромаштву? А ако си Га и волео, зашто си продавао Непроцењивог, издавши га на прљаво убиство? Ужасни се сунце, застењи земљу, и затресавши се завапи: Незлобиви Господе, слава Теби.

Возгласъ:

Ѣ́кѡ бѣ́зъ мѣ́лостѣи, щедрѣ́тъ и члѣ́вѣколѣ́бїа ѣ́си, и тебѣ́ сла́вѣ возсыла́емъ, о́цѣ, и сѣ́, и сѣ́, и сѣ́, ны́нѣ и прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡвѣ.

Іерей: Мѣ́ръ вѣ́мъ

А́нкс: И́ дѣ́ховѣ твоѣ́мъ.

Ді́аконъ: Гла́вѣ на́ша гдѣ́и приклони́мъ.

А́нкс: Тебѣ́, гдѣ́и.

Возгласъ:

Твоѣ́ бо ѣ́сть ѣ́же мѣ́лостѣи и спасѣ́ти ны́ е́же на́ша, и тебѣ́ сла́вѣ возсыла́емъ, о́цѣ, и сѣ́, и сѣ́, и сѣ́, ны́нѣ и прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡвѣ.

А́нкс: А́мѣнь.

На стѣ́хобѣ́ стѣ́хѣры самогла́сны, гла́съ ѿ:

Днѣ́сь ѣ́же на хрѣ́стѣ́ лѣ́кавое собра́са собо́рнице, и на негѣ́ тѣ́сѣтнаѣ совѣ́товаше, преда́ти пѣ́лѣтъ на сме́рть непѣ́ннаго. Днѣ́сь ѿмѣ́нїемъ о́удавленїе́ ѡ́да себѣ́ ѡ́благѣ́тъ, и лиша́ется ѡ́боудѣ́ жїзні прѣ́временнаѣ и бѣ́жественнаѣ. Днѣ́сь кля́тва нево́лею проро́чествѣ́тъ: о́не, глаго́ла, ѣ́диноу́ о́умрѣ́ти за лю́ди. прї́де бо за грѣ́хѣ́ на́ша пострада́ти, да на́съ свободи́тъ ѿ рабо́ты вра́жїа, Ѣ́кѡ бѣ́зъ и члѣ́вѣколѣ́бѣцъ.

Сѣ́тъ: Іа́дѣи хлѣ́бы моѣ́, возвели́чи на мѣ́ запина́нїе.

Днѣ́сь ѡ́да нице́любїа сокры́ваетъ ли́це, и лихо́мства ѡ́кры́ваетъ зра́къ: не ктѣ́мъ ѡ́ ни́щнѣ́ печѣ́тъ, не ктѣ́мъ мѣ́ро прода́тъ грѣ́шныѣ, но не́ное мѣ́ро, и ѡ́ негѣ́ о́сво́детъ сребренни́ки. те́четъ ко ѡ́де́емъ, глаго́летъ беззако́нныѣ: что́ ми хо́щете да́ти, и ѡ́зъ ва́мъ преда́мъ ѣ́гѣ; ѡ́ сребролю́бїа преда́телѣ! о́добропрода́тельнѣ́ю творѣ́тъ кѣ́плю, кѣ́ во́лѣ кѣ́плющнѣ́, непрѣ́демагѣ́ кѣ́плю творѣ́тъ, не скѣ́пъ ѡ́блѣ́тъ кѣ́ цѣ́нѣ́, но Ѣ́кѡ раба́ бѣ́жащаго прода́тъ: ѡ́быча́и бо кра́дѣ́щнѣ́ метѣ́ти че́стнѣ́а. ны́нѣ́ же поверѣ́же сѣ́ла пѣ́омъ о́ченнѣ́къ, бѣ́сованїе́ бо сребролю́бїа, на своѣ́гѣ́ влѣ́къ не́стоветнѣ́а сотвори́ ѣ́гѣ. ѣ́гѣ́же ѿскѣ́шенїа бѣ́жнѣ́мъ, зовѣ́ще: долготерпѣ́лнѣ́е гдѣ́и, сла́ва тебѣ́.

Сѣ́тъ: Не́схожда́ше во́нъ, и глаго́лаше въспѣ́.

Нра́вѣ́ твоѣ́и льстѣ́и ѿполна́ется, беззако́нный ѡ́до: не́дѣ́ла бо сребролю́бїемъ, прѣ́верѣ́лъ ѣ́си чело́вѣ́коненавнѣ́нїе. ѡ́ще бо бога́тство́ лю́бнѣ́лъ ѣ́си, по́чтѣ́ ко о́чѣ́щемъ ѡ́ ни́цетѣ́ прнше́лъ ѣ́си; ѡ́ще же и лю́бнѣ́лъ ѣ́си, всѣ́ю про́далъ ѣ́си безцѣ́ннаго, преда́въ на о́убїе́нїе; о́ужаснѣ́а со́лнце, возрѣ́тенѣ́ землѣ́, и двѣ́жащнѣ́а возопї́и: не́слобѣ́нѣ́е гдѣ́и сла́ва тебѣ́.

Стих: Реч безакону изнесоше против Мене.

Да нико, о верници, непосвећен у вечеру Владичину, да нико уопште као Јуда преварно не приступи трпези. Јер он примивши комад хлеба, од Хлеба се одвоји; по изгледу будући ученик, а у ствари постаде убица, са Јудејцима се, дакле, весељаше, а са апостолима борављаше; мрзећи целиваше, а целивајући продаваше Онога који нас је искупио од клетве, Бога и Спаса душа наших.

Слава, глас исти:

Твој карактер препун је преваре, безакони Јудо, јер болујући среброљубљем, стекао си човекомржњу. Јер ако си волео богатство, зашто си пришао Ономе који учи о сиромаштву? А ако си Га и волео, зашто си продавао Непроцењивог, издавши га на прљаво убиство? Ужасни се сунце, застењи земљо, и затресавши се завапи: Незлобиви Господе, слава Теби.

И сада, глас 5.

Тајноводећи, Господе, твоје ученике, учио си говорећи: О пријатељи, гледајте, да никакав страх вас не одвоји од Мене, јер ако и страдам, но за свет. Не саблажњујте се, дакле, о Мене, јер не дођох да ми служе, него да служим и душу своју положим у откуп за свет. Зато, ако сте ви пријатељи моји, на мене се угледајте: Који хоће да је први, последњи нека буде; господар као слуга. Останите у мени, да грозд донесете; јер ја сам чокот живота.

Чтец:

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твоме, Вишњи; објављивати ујутру милост Твоју, и истину Твоју сваке ноћи.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмрт-ни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужници-ма својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Стихъ: Слово законопрестѣнное возложѣша на мѧ.

Да никтоже, ѿ вѣрнѣи, влѣчѣи вечерѣи тайноненадѣенъ, никтоже ѿнюдѧ ѣакъ ѣда лѣстѣнъ да прѣстѣпитъ къ трапѣзѣ: ѡнъ бо оукрѣхъ прѣемъ, на хлѣба оуклонѣа. ѡбразомъ оубо сѣи оученикъ, вѣщѣю же сѣи оубѣица. со ѣдѣн оубо веселѣа, со аплы же водворѣа: ненавѣда лобызѣше, лобызѣа же продавѣше ѡскѣпѣвшаго насъ клѣтвы, бѣа и сѣа дѣшз нашнхъ.

Слава, гласъ тѡйже:

Прѣвъ твоѣи лѣстѣи ѡполнѣетѣа, беззаконный ѣдо: недѣгда бо сребролюбѣемъ, прѣверѣлз ѣси челоуѣконенавѣдѣнѣе. ѣще бо богатѣство любѣлз ѣси, почтѡ ко оучащемѡ ѡ ницетѣ прѣшѣлз ѣси; ѣще же и любѣлз ѣси, вскѡю продалз ѣси безцѣннаго, предѣвз на оубѣенѣе; оужаснѣа солнце, возрѣтенѣи землѣ, и двѣжащнса возопѣи: неслобеве гдѣи слава тебѣ.

И нынѣ, гласъ ѣ:

Тайновѡдѣствѡа твоѡ гдѣи оученикѣи, оучѣлз ѣси глагола: ѡ дрѡзи, зрѣте, да никѣйже стрѣхъ вѣсз разлѣчѣтъ ѡ менѣ: ѣще бо и страждѡ, но за мѣрз. не блазнѣтѣа оубо ѡ мнѣ: не прѣндоухъ бо, да поладжатъ мѣи, но поладжитѣи, и положитѣи дѣшѡ моѡ ѡзбавленѣе за мѣрз. ѣще оубо вѣи дрѡзи моѣи ѣстѣе, менѣ подражайте: хотѣи пѣрвыи бѣитѣи, да бѣдетъ поладѣнѣи, владѣика ѣакъ слѡжитѣель. прѣвѣдѣте во мнѣ, да грѡзѡз прѣнесетѣе: ѣзз бо ѣсмь лозѡ живѡтнаа.

Тѡже чтѣецъ:

Бѣго ѣсть ѡповѣдатнса гдѣевѣи, и пѣтѣи ѡмени твоемѡ, вѣшнѣи: возвѣщѣатѣи заѡтра млѣть твоѡ, и ѡстинѡ твоѡ на всѡкѡ нѡщѣ.

Сѣи бѣе, Сѣи крѣпкѣи, Сѣи безмертвнѣи, помѣлѣи насъ. **(Трѣжды.)**

Слава оцѡ, и сѣи, и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвз, ѡмѣнѣ.

Прѣстѣа трѣце, помѣлѣи насъ: гдѣи, ѡчѣстѣи грѣхѣи нашѡ: вѣко, прѡстѣи беззакѡнѣа н.шѡ: стѣи, поѣтѣи и ѡщѣлѣи ѡемѡщѣи нашѡ, ѡмене твоегѡ рѡдѣи.

Гдѣи помѣлѣи, **(Трѣжды.)**

Слава оцѡ, и сѣи, и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвз, ѡмѣнѣ.

Оче нашѡ, ѡже ѣси на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа ѡмѡа твоѡе, да прѣидетъ црѣтѣе твоѡе, да бѣдетъ вола твоѡа, ѣакъ на нѣсѣи и на землѣи. хлѣвз нашѡ насѡщнѣи дѡждѡ намъ днѣсь, и ѡстѣвѣи намъ дѡлгѣи нашѡ, ѣакоже и мѣи ѡстѣвѣаемъ должнѣкѡмъ нашымъ: и не ввѣдѣи насъ во ѡскѣшенѣе, но ѡзбѣвѣи насъ ѡ лѡкѡвагѡ.

Свѣщѣнникъ возгласѣетъ:

ѣакъ твоѡе ѣсть црѣтѡ, и сѣла, и слава, оцѡ, и сѣа, и сѡгѡ дѡхѡ, нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвз.

Дѣксъ: ѡмѣнѣ.

И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

Јектенија:

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се услиши и помилуј.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за преосвештеног епископа нашег (име) и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе и за све у Христу братство наше.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опроштај и отпуштење грехова слугу Божјих, браће овога светога храма.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светога храма, и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за све православне свуда.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овоме, за оне који се труде, који поју, и за присутни народ који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Пазимо.

Народ: Благослови.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И тропарь великаго четвертка, гласъ ѿ:

Вгда славиѣи оучици на оумовѣиѣи вечерѣи просвѣщахъса, тогда ѿда словесѣиѣи сребролюбѣемъ недоговавъ ѡмрачашеса, и беззаконнымъ сдѣламъ тебѣ праведнаго сдѣю предайтъ. вѣждь имѣниѣи рачителю, сиѣхъ радѣи оудавленіе оупотребиѣша! бѣжи несытыа дѣши, оучителю такъваа дерзнувѣши: иже ѡ всѣхъ блгій, гдѣ слава тебѣ.

Вктеніа сгбл:

Діаконъ: Помниди насъ бже, по велицѣи млти твоѣи, мѡлимъ ти са, оуслыши и помниди.

Аікс: Гдѣ помниди, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлимса ѡ [высокопреосвѣщенѣишемъ митрополитѣ илѣ архіепікпѣ, илѣ преосвѣщенѣишемъ епкпѣ] (имкз), и всѣи во хртѣ братѣи нашей.

Аікс: Гдѣ помниди, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлимса ѡ богохранимѣи странѣ нашей, властѣхъ и вѡнствѣ еа, да тѣхое и безмѡлвное житіе поживѣмъ во всѡкомъ блгочестіи и чѣстѣ.

Аікс: Гдѣ помниди, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлимса ѡ блженныхъ и принопаматныхъ, стѣишнихъ патріарсѣхъ праволабныхъ, и создателехъ стѣгѡ храма сегѡ [ѡще во ѡбѣтели: стѣиа ѡбѣтели сеа] и ѡ всѣхъ преждепочившихъ ѡтцѣхъ и братѣахъ, здѣ лежѡишнихъ и повсѡдѣ, праволабныхъ.

Аікс: Гдѣ помниди, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлимса ѡ мѡлостѣи, жнзни, мѣрѣ, здравіи, спасѣниѣи, поствѣниѣи, процѣниѣи и ѡставленіи грѣхѡвъ рабѡвъ бжѣишнихъ, братѣи стѣгѡ храма сегѡ [ѡще во ѡбѣтели: стѣиа ѡбѣтели сеа].

Аікс: Гдѣ помниди, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлимса ѡ плодоносѡишнихъ, и добродѣишнихъ во стѣмъ и всечестнѣмъ храмѣ семъ, трдждѡишнихъ, поишнихъ и предстоѡишнихъ людехъ, ѡжидѡишнихъ ѡ тебѣ великіа и богѣиа млти.

Аікс: Гдѣ помниди, (Трижды.)

Возгласъ:

Гѣко млтневъ и чѣколюбевъ егъ еси, и тебѣ славу возымаемъ, ѡцѣ, и сѣ, и стѡмѣ дхѣ, нынѣ и присеѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аікс: Амѣнь.

Діаконъ: Премдростъ.

Аікс: Блгословѣи.

Іерей:

Сѣи блгвѣиш хртѡсѣ егъ наші, всегда, нынѣ и присеѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аікс: Амѣнь.

ПРВИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мно-штву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; довека ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви ко-ји љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер иш-чезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достигу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамде-сет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Часъ пѣрвыи.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ.

Ѵаломъ ѿ.

Глаголы мо. вѣдшїи гдїи, разѸмѣи званїе моє. Конми глагѸ моленїа моегѡ, црѣи моїи ѿ бже моїи, їакѡ кз тебѣ помолїса гдїи. Задтра оѸслыши глагѸ моїи, задтра предстани ти, ѿ оѸзриши мѧ. Ѓїакѡ бгѸ не хотїи беззаконїа, ты єси: не приелїтеа кз тебѣ лѡкавѣдїи, ниже преждѸтз беззакѡннїцы предѸ очїма твоїма. Возненавїдѣла єси вс. дѣлающїа беззаконїе, погѡбїши вс глаголющїа лжѸ: мѡжа кровїи ѿ лстїва гнѸшаѣтеа гдѣ. Ѥз же множетвомз мїти твоєа, вїдѸ вк домз твоїи, поклонїса ко храмѸ стѡмѸ твоємѸ вк стрїстѣ твоємз. Гдїи, настїви мѧ правдою твоєю, вргз моїхз радїи испрїви предѸ тобѡю пѡть моїи. Ѓїакѡ нѣсть ко оѸстѣхз ѿхз ѿстїны, сѣрдце ѿхз сѡчтѡ, грѡбз ѡвѣрѣтз гортїань ѿхз, ѡзыки своїми льцїахѸ. Судїи ѿмз бже, да ѡпадѸтз ѡ мыслїи своїхз: по множетвѸ нечѣстїа ѿхз ѿзрїни ѧ, їакѡ прѡгорчїша тѧ, гдїи. Ѣ да возвеселатѣа всїи оѸповѡщїи на тѧ, ко вѣкз возрадѡютѣа, ѿ вселїшнїа вк нїхз: ѿ похвалїтеа ѡ тебѣ любящїи ѿмз твоє. Ѓїакѡ ты блгословїши праведнїка гдїи, їакѡ ѡрѡжїемз блгословенїа вѣнчалз єси насз.

Ѵаломъ ѿ.

Гдїи, прїебѣжнїце бїлз єси насз вк рѡдз ѿ рѡдз. Прїжде дїже горїамз не бїти, ѿ создїтеа землїи ѿ вселїннїи, ѿ ѡ вѣка ѿ до вѣка ты єси. Не ѡвратїи челѡвѣка во смїренїе, ѿ рѣкз єси: ѡвратїтеа сынове челѡвѣчестїи. Ѓїакѡ тысаща лѣтз предѸ очїма твоїма гдїи, їакѡ дѣнь вчерїшнїи, ѿже мнмоїде, ѿ стрїжа ноцнїа. ОѸннїжїенїа ѿхз лѣта вѡдѸтз: оѸтрѡ їакѡ травѧ мнмоїдетз. ОѸтрѡ процѣтѣтз ѿ прїедѣтз, на вѣчерз ѡпадѣтз, ѡжестѣетз ѿ ѿзсхнѣтз. Ѓїакѡ ѿчезѡхомз гнѣвомз твоїмз, ѿ їарѡстїю твоєю смѡтнїхомса. Положїлз єси беззакѡнїа нша предѸ тобѡю: вѣкз насз вк просѣщїенїе лицѧ твоегѡ. Ѓїакѡ всїи днїе насш ѡскѡдѣша, ѿ гнѣвомз твоїмз ѿчезѡхомз. Лѣта нша їакѡ пѡдїна пѡдїахѸса: днїе лѣтз насшхз, вк нїхже сѣдмьдесѡтз лѣтз, ѡце же вк сїлахз, ѡсдмьдесѡтз лѣтз, ѿ множає ѿхз трѡдз ѿ болѣзнь: їакѡ прїидѣ крѡтѡстѣ на ны, ѿ накїжемса. Ктѡ вѣсть державѸ гнѣва твоегѡ, ѿ ѡ стрїахѧ твоегѡ їарѡстѣ твою ѿчестїи; деснїцѸ твою тїакѡ скажї мн, ѿ ѡковннїа сѣрдцемз вк мѡдрѡстїи. ѡвратїса гдїи, доколѣ; ѿ оѸмоленз вѡдїи на рабїи тво. Ѣспѡлнїхомса задтра мїти твоєа гдїи, ѿ возрадѡвахомса, ѿ возвеселїхомса. Во вс. днїи насш возвеселїхомса, за днїи вк насже смїрїлз ны єси, лѣта вк насже вїдѣхомз сл. Ѣ прїзрї на рабїи тво., ѿ на дѣла тво., ѿ настїви сыны ѿхз. Ѣ вѡдїи свѣтлѡстѣ гдїа бгѧ насшегѡ на насз, ѿ дѣла рѡкз насшхз испрїви на насз, ѿ дѣло рѡкз насшхз испрїви.

(Псалам 100)

О милости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлоби-вости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чинитеље престапа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим заједно са мном; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори неправду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истре-бим из града Господњег све који чине безакоње.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И сада:

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Тропар пророштва, глас 3.

Господе, Ти си шамаран за род људски, и ниси се прогњевио, ослободи од трулежи живот наш, и спаси нас.

Слава и сада

Господе, Ти си шамаран за род људски, и ниси се прогњевио, ослободи од трулежи живот наш, и спаси нас.

Свештеник: Пазимо!

Прокимен, глас 1

Нека познају незнабошци, да је Теби име Господ.

Стих: Боже, ко ће теби бити сличан?

Свештеник: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштава Јеремије.

Свештеник: Пазимо!

Псаломъ ѱ.

Милѣи и ѡдъ воспои тебе, гдѣ: Пои и раздумѣю въ пѣти непорочнѣ, когда приидеши ко мнѣ; прехождѣхъ въ незлобїи сердца моего, посреде дома моего. Не предлагахъ предъ очима моима вещь законопретѣнную, творѣща претѣплѣнїе возненавидѣхъ. Не прильпе мнѣ сердце строптиво, оуклонѣющаго ѿ мене лѣваго не познахъ: ѡклеветѣющаго тѣи икреннаго своего, сего изгоняхъ: гордымъ ѡкомъ и несбытымъ сердцемъ, съ имъ не гдѣхъ. Очѣи мои на вѣрныя земли, полагаютѣи ѿ со мною: ходѣи по пѣти непорочнѣ, сѣи ми лѣваго. Не живѣше посреде дома моего творѣи гордыню: глаголаи неправду, не исправляше предъ очима моима. Во оутрѣи избѣвахъ всѣ грѣшныя земли, ѣже потребитѣи ѿ града гдѣа всѣ дѣлающыя беззаконїе.

Слава ѡцѣи и снѣи и стѣомѣ дхѣи, и нынѣи и приснои и во вѣки вѣковъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **трижды.**

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава, тропарь:

Бгда славыи оутѣи на оумовѣи вечерѣи просвѣщахѣи, тогда ѡдъ словеснѣи сребролюбїемъ недгобавѣи ѡмрачашесѣ, и беззаконнымъ сдѣлѣмъ тебе праведнаго сдѣи предайтѣ. вѣждѣи имѣни рачителю, сѣхъ радѣи оудавленїе оупотребѣи! бжеи несбыта дшѣи, оучителю такваа дерзнувша: иже ѡ всѣхъ блгїи, гдѣи слава тебе.

И нынѣ:

Что та наречѣмъ, ѡ блгодѣтнаа; нѣо, ѣкѣ возсѣла сѣи снѣи правды: раи, ѣкѣ прозвѣла сѣи цвѣтѣи нечлѣниа: дѣѣ, ѣкѣ пребыла сѣи нечлѣнна: чистѣи мѣрь, ѣкѣ имѣла сѣи на стѣхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ сѣа, всѣхъ блгѣи. того моли сѣи дшѣи нашьимъ.

Тропарь пррочества, гласъ г:

Здшѣнный за родъ человѣчскїи, и не прогнѣвавшѣи свободѣи ѿ нечлѣниа живѣтѣи нашь гдѣи, и сѣи насѣи.

Слава, и нынѣ:

Здшѣнный за родъ человѣчскїи, и не прогнѣвавшѣи свободѣи ѿ нечлѣниа живѣтѣи нашь гдѣи, и сѣи насѣи.

Іерей: Кѣи.

Прокїменъ, гласъ а:

Да раздумѣютѣи ѣзыцы, ѣкѣ имѣи тебе гдѣи.

Стихъ: Бже, ктѣи оуподѣнитѣи тебе;

Іерей: Премдрѣи.

Чтѣи: Пррочества іеремїина чтѣи.

Іерей: Кѣи.

Читање из пророштава Јеремије. (Глава 11,18-23. и гл. 12,1-5; 9-11 и 14-15.)

Господ ми објави, те знам; ти ми показа дјела њихова. А ја бијох као јагње и теле које се води на клање, јер не знадијох да се договарају на ме: оборимо дрво с родом његовијем, и истријебимо га из земље живијех, да му се име не спомиње више. Али, Господе над војскама, судијо праведни, који испитујеш бубреге и срце, дај да видим освету твоју на њима, јер теби казах парбу своју. Зато овако вели Господ за Анатоћане, који траже душу твоју говорећи: не пророкуј у име Господње, да не погинеш од наших руку; зато овако вели Господ над војскама; ево, ја ћу их походити; младићи ће њихови изгинути од мача, синови њихови и кћери њихове изгинуће од глади. И неће бити од њих остатка; јер ћу пустити зло на Анатоћане кад их походим. Праведан си, Господе, ако бих се правдао с тобом; али ћу проговорити о судовима твојим. Зашто је пут безбожнички срећан? Зашто живе у миру сви који чине невјеру? Ти их посади, и они се укоријенише, расту и род рађају; ти си им близу уста али далеко од бубрега. Али, Господе, ти ме познајеш, разгледаш ме и окушао си срце моје како је према теби; одвуци их као овце на клање, и приправи их за дан кад ће се убити. Докле ће тужити земља, и трава свега поља сахнути са злоће онијех који живе у њој? неста све стоке и птица, јер говоре: не види краја нашега. Кад си трчао с пјешцима па те уморише, како ћеш се утркивати с коњима? и кад ти је тако у земљи мирној, у коју се уздаш, шта ћеш чинити кад устане Јордан? Нашљедство моје поста ми птица грабљива; птице, слетите се на њу, скупите се сви звјерови пољски, ходите да једете. Пастири многи поквариће мој виноград, потлачиће дио мој, мили дио мој обратиће у голу пустош. Обратиће га у пустош, опустошен плакаће преда мном; сва ће та земља опустјети, јер нико не узима на ум. Овако говори Господ за све зле сусједице моје, који дирају нашљедство што дадох народу својему Израилу; ево, ја ћу их почупати из земље њихове, и дом Јудин ишчупаћу исред њих. А кад их ишчупам, опет ћу се смиловати на њих, и доведићу опет свакога њих на нашљедство његово и свакога у земљу његову.

Свештеник: Пазимо!

Прокимен, глас 8:

Помолите се и узвратите Господу Богу нашем.

Стих: Познат је у Јудеји Бог, велико је у Израилу име Његово.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Пророцтва Іереміна чтеніе. [Глава ѿ, ст. ѿ-ѿ: глава ѿ, ст. ѿ-ѿ.]

Гдѣ, скажи ми, и оуразумѣю: тогда видѣхъ начинаніа ихъ. ѿз же ѿкъ агна неслобное ведомое на заколеніе не разумѣхъ, ѿкъ на мѧ помыслиша помыслиз лѣкавыи, глаголюще: приндите и вложимъ древо въ хлѣбъ егѡ, и истребимъ егѡ ѡ землѣ живущихъ, и имѧ егѡ да не поманѣтъ ктождѡ. Гдѣ слава дѣ, сдѣай праведнѡ, испытаи сердца и оутрѣбы, да виждѡ мценіе твоѡ на нихъ, ѿкъ къ тебѣ ѡкрыхъ ѡправданіе моѡ. Сегѡ радн еѧ глаголетъ гдѣ на мѡжы анадѡдкн ищущыа дѡшн моеѧ, глаголющыа: да не пророцествѣши ѡ имени гдѣн: ѡце ли же нѣ, оумрешн въ рѣкахъ нашихъ. Сегѡ радн еѧ глаголетъ гдѣ силъ: се ѡзъ посѣщѡ на нихъ: ѡнѡшн ихъ мечемъ оумрѣтъ, и сынове ихъ и дщери ихъ скончѡются гладомъ: и ѡстанка не бѣдетъ ѡ нихъ, навѣдѡ бо слѡ на живущыа во анадѡдѣ, въ лѣто посѣченіа ихъ. Прѡведенъ есн гдѣ, ѿкъ ѡвѣщѡ къ тебѣ, ѡбѡче сдѣбѡ возглаголю къ тебѣ: что ѿкъ пѡтъ нечестивыхъ спѣтъ; оубоэзншасѧ всн творѡціи беззакѡннѡ; Наслѡз есн ихъ, и оукоренишасѧ: чѡда сотвориша, и сотвориша плѡдъ: блнз есн ты оустъ ихъ, далѣче же ѡ оутрѣбъ ихъ. И ты, гдѣ, разумѣши мѧ, видѣл мѧ есн, и искѡсилъ есн сердце моѡ предъ тобою, собери ихъ ѿкъ ѡвцы на заколеніе, и ѡчисти ихъ въ дѣнь заколеніа ихъ. Докѡлѣ плакати имѡтъ землѧ, и травѧ всѧ сѣльнаѧ изхнѣтъ ѡ слѡбы живущихъ на ней; погнѡшѧ икотн и птнцы, ѿкъ рекѡшѧ: не оузрнѣтъ бѣтъ пѡтѣй нашихъ. Нѡзн твоѡ текѡтъ, и разслабѡютъ тѧ. Идите, соберите всѧ свѣри сѣльныа, и да принѡтъ сиѣсти еѡ. Пѡстырѣ мнози расклнша вноградъ моѡ, ѡскверннша часть моѡ, дѡша часть желѡемѡю моѡ въ пѡстынню непрохѡднѡю. Положнша въ потребленіе пѡгѡбы. ѿкъ еѧ глаголетъ гдѣ ѡ всѣхъ согдѣхъ лѣкавыхъ, прикѡсѡущихѧ наслѣднѡ моемѡ, еѡже раздѣлнхъ людемъ моимъ илю: се ѡзъ истрѡгнѡ ихъ ѡ землѣ ихъ, и дѡмъ и дннъ и звѣргнѡ ѡ средѡ ихъ. И бѣдетъ егдѡ истрѡгнѡ ихъ, ѡбращѡсѧ и помнѡлю ихъ, и вселѡ ихъ, когѡждѡ въ достоѡніе своѡ, и когѡждѡ въ зѣмлю своѡ.

Іерей: Вѡнмемъ.

Прокіменъ, глѡзъ ѡ:

Помолнѣте и воздадите гдѣн бѣтъ намѡ.

Стѣхъ: Вѣдомъ во и дѣн бѣтъ, во илн велѣе имѧ егѡ.

Да иполнѡтъ оустѧ моѧ хвалѣннѡ твоегѡ гдѣ, ѿкъ да вопѡѡ слѡвѡ твоѡ, всѣ дѣнь великолѣпіе твоѡ.

Стѡнъ еѡе, Стѡнъ крѣпкнѡ, Стѡнъ безмертннѡ, помнѡлн насъ. **(Трнжды.)**

Слава ѡцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прнсѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, амннѡ.

Престѡлѡ трѣце, помнѡлн насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхн наша: вѡко, прѡстн беззакѡннѡ н.шѡ: стѡнъ, посѣтн и ищѣлн нѣмѡщн наша, и мене твоегѡ радн.

Гдѣ помнѡлн, **(Трнжды.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господи помилуј (40 пута).

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилости-ви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас све-тим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнумо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: возглас:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣнь.

Оче нашъ, ѣже сѣи на нѣсѣхъ, да свѣтитѣ ѡна твоѣ, да прѣидетѣ црѣтѣе твоѣ, да вѣдетѣ вола твоѣ, ѣкѡ на нѣсѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нашимъ: и не введѣи насъ во искушеніе, но избавѣи насъ ѿ лѣкаѣваго.

Сѣщенникъ возглашетъ:

Ѣкѡ твоѣ сѣи црѣтво, и слава, и слава, Ѡцѣ, и сѣнѣ, и сѣмѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лѣкъ: ѡмнѣнь.

Кондѣкъ великаго четвертка, часъ ѣ. Подѣбенъ: Вышнихъ ищѣ:

Хлѣбъ прѣемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровеннѡ тыѡ прѣстѣраетѣ, и прѣемлетѣ цѣнѣ создѣвашаго своѣма рѣкама чѣловѣка, и несправленъ пребытѣ иѣда рабъ и льстѣцѣ.

Гдѣ помнѣи, ѡ.

Ѣже на всѣкое время, и на всѣкѣи часъ, на нѣсѣи и на землѣ поклонѣемый и слаѣнмый хрѣтѣе вѣе, долготѣрпѣлѣе, многомлѣтѣе, многоблѣгѣтѣрѣе, ѣже правѣдныѡ любѣи, и грѣшныѡ млѣдѣи, ѣже всѣ зѣвѣи ко спѣенію ѡбѣщѣнѣа радѣ вѣдѣщихъ блѣгъ: сѣмъ гдѣ, прѣмнѣи и наша въ часъ сѣи млѣтѣвы, и исправнѣ живѣтѣ нашъ къ заповѣдемъ твоѣмъ: дѣшы наша ѡсѣвѣтнѣ, тѣлесѣ ѡчѣстнѣ, помышлѣнѣа исправнѣ, мѣслнѣ ѡчѣстнѣ, и избавѣи насъ ѿ всѣкѣа исѣренѣ, зѣлѣ и болѣзней: ѡградѣи насъ стѣбѣми твоѣми ѡггѣлы: да ѡполченіемъ ѣхъ соблюдемнѣи и настаѣлемнѣи, достѣгнемъ въ соединѣнѣе вѣры, и въ разѣмъ непростѣпныѡ твоѣа слаѣвы, ѣкѡ блѣгѣсловѣнъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣнь.

Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**

Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣнь.

Чѣтѣишѣю хѣрѣвѣмъ, и слаѣвѣишѣю безъ сравнѣнѣа серафѣмъ, безъ истѣлѣнѣа бѣа слѣва рѣждѣшѣю, сѣщѣю бѣщѣ тѣа велѣаемъ.

Ѣменемъ гдѣнимъ блѣгѣсловѣнѣ, Ѡтче.

Сѣщенникъ возгласѣ:

Ѣже, ѡщѣдрнѣ ны, и блѣгѣсловнѣ ны, прѣсѣвѣтнѣ лицѣ твоѣ на ны, и помнѣи ны.

Чѣецъ: ѡмнѣнь.

Сѣщенникъ настоѣщѣю млѣтѣвѣ:

Хрѣтѣе свѣтѣ истинный, прѣсѣвѣщѣаѣи и ѡсѣвѣщѣаѣи всѣкаго чѣловѣка градѣцаго въ мѣрѣ, да знаменѣетѣа на насъ свѣтѣтѣа лицѣа твоѣго, да въ нѣмъ ѡзрѣмъ свѣтѣтѣа непростѣпный: и исправнѣ стѣпыѣ наша къ дѣланію заповѣдей твоѣхъ, млѣтѣамнѣи прѣчѣтѣа твоѣа мѣре, и всѣхъ твоѣхъ стѣбѣхъ. ѡмнѣнь.

Кондак:

Теби, изабраној војводињи која се бориш за нас, уносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми слуге Твоје Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави да ти кличемо: радуј се, Невесто, Неневесна.

Свештеник:

Слава Теби Христе Боже наш слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Оче Благослови.

И бива Отпуст.

Треба знати, да литије за усопше у притвору не бива до недеље Томине.

Остали часови читају се трипсалмно, просто.

Кондакъ, гласъ :

Взбранной воеводитѣ побѣдительная, ѿкъ избавльшая ѿ злыхъ, бѣгодѣтельна
воспоемъ тѣ рабѣ твоѣ еце: но ѿкъ имущая державу непобѣдимую, ѿ всѣихъ насъ
бѣдъ свободи, да зовемъ тѣ: Радуйся невѣсто невѣстная.

Іерей: Слава тебѣ христе бже, оупованіе наше, слава тебѣ.

Діакъ: Слава оцѣ, и сиу, и спомѣ дху, и нынѣ и причеси, и во вѣки вѣкѣвъ,
аминь.

Гдн помниди, **трижды.**

Бѣгословн.

Ѫпетъ:

Иже за превосходящую благасть пѣть добрейшій смиреніа показавый, внигда оумыти
ноги оучениковъ, даже и до крѣта и погребеніа снзшедый намъ, христоръ истинный бгъ
нашъ, мѣтвми пречтыва своеа мѣре, и всѣхъ стѣхъ, помилуетъ и спасетъ насъ, ѿкъ
блгъ и человеколюбецъ.

Діакъ поетъ многолѣтіе:

Великаго господина и Отца нашего **имкз**, стѣйшаго патріарха и господина нашего
превсвщенѣйшаго **имкз**, митрополита [или архіеѣпа, или еѣпа **егѡже есть**
ѡвласть], бгочранимю странѣ нашѣ, настоѣтеля, братію и прихѡжанъ стѣгѡ храма сего,
и всѣ православныа христіаны, гдн, сохрани ихъ на многаа лѣта.

Подобаетъ вѣдати, ѿкъ литин за оупоконъ въ притворѣ не бываеъ до недѣли двинны.

Прочіа же часы поутеа тришѣлмны, прѡетѡ.

Конѣцъ перваго часа.

ЧАС ТРЕЋИ**Напомена:**

При часу 3-ем (= у 9 сати) дана, удара црквењак у клепало, као што је обичај. И сабравши се у цркву, певамо 3-ћи час с катизмом, правећи обичне поклоне. Такође тропар:

Господе, који си у трећи час Апостолима твојим низпослао Пресветога Твојега Духа, Њега, Добри, не одузми од нас, него обнови нас који Ти се молимо.

И Богородице, Ти си Чокот истинити...

Поклона 3. И одмах на украшени налоњ, полаже се одозго на њега свето Четвороеванђеље, упале се две свеће, и сви стојимо гологлави (откривене главе). Ђакон: кади цео храм, и братију.

Свештеник:

Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бе-смртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо ду-жницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство сила и слава Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава, И сада:

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажљивих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих

Часъ третій.

Сщ҃енникъ: Бл҃гословенъ бг҃ъ нашъ, всегда, нынѣ и причесно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Цр҃ю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и вс. исполнаи, сокровнице бл҃гнхъ и жнзни подателю, прїиди и вселиса въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Стыи бже, Стыи крѣпкїи, Стыи безсмертнїи, помилди насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дху, и нынѣ и причесно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.

Преслаа трїце, помилди насъ: гди, ѡчисти грѣхн наша: влко, прости беззаконїа нша: съи, прости и исцели немощи наша, и мене твоего ради.

Гди помилди, **трижды.**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дху, и нынѣ и причесно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.

Оче нашъ, иже си на небухъ, да сватица има твоє, да прїидетъ цр҃твїе твоє, да вдетъ вола твоа, ѡкво на неби и на земли хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщ҃енникъ:

Ѳкво твоє есть цр҃тво и сила и слава, оца и си и стѡму дху, нынѣ и причесно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь.

Гди помилди, **ѳ.**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дху, и нынѣ и причесно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.

Прїидите, поклонїмса цр҃евн нашему бг҃у.

Прїидите, поклонїмса и припадѣмъ хр҃ту, цр҃евн нашему бг҃у.

Прїидите, поклонїмса и припадѣмъ самому хр҃ту, цр҃евн и бг҃у нашему.

Псаломъ ѳ.

Оубыши гди, правдъ мою, во мнѣ моленїю моему, внши млтвѣ мою не во оустнахъ льстивыхъ. ѿ лица твоего судба моа изыдетъ, очи мои да видятъ правоты. Искусилъ си сердце мое, простилиъ си ношїю, искусилъ ма си, и не ѡбратѣша во мнѣ неправда. Ѳкво да не возглаголютъ оустна мо. дѣла человекнхъ, за

ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораци моји. Ја завах, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) оборе на земљу. Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малобројних на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова становаће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и

Словеса оустенъ твоихъ, азъ сохранихъ пѣти жезтокн. Соверши стовпы мо. во стезахъ твоихъ, да не подвижѣтся стовпы мо.. азъ воззвахъ, ѿкъ оубышамъ мѧ ѣси бже, приклони оухо твоѧ мнѣ, и оубыши глаголы мо.. Оудивн мѣти тво., спсѧи оуповающыа на тѧ ѿ противѣщихѣ десницѣ твоѧ. Сохрани ма гдн, ѿкъ зѣннцѣ ѡка: въ кровѣ крилѣ твоѣю покрѣиши ма, ѿ лица нечестивыхъ ѡстрашнхъ ма. врази мои дшѣ мои ѡдержаша, тѣкъ свои затвориша: оустѧ нхъ глаголаша гордыню. Изгнѧщи ма нынѣ ѡбыдоша ма, ѡчи свои возложиша оуклонити на зѣмлю. ѡбѧша ма ѿкъ лѣвъ готѡвъ на лѡвъ, и ѿкъ икѡменъ ѡбнтѧи въ тайныхъ. Воскрѣни гдн, предвари ѧ, и запни нмъ: нзбѧви дшѣ мои ѿ нечестивагъ, ѡрѣже твоѧ ѿ вргъ рѡкн твоѧ. Гдн, ѿ малыхъ ѿ земли, раздѣли ѧ въ животѣ нхъ, и сокровѣнныхъ твоихъ исполниа чрево нхъ. Насытишасѧ сыновъ, и ѡстѧвиша ѡстанки младенцѣмъ своимъ. азъ же правдою ѡблѡса лицѣ твоѣмѣ, насыщѣса, внигда ѡбнѣти ми са славѣ твоѧ.

Ѳаломъ ѧ.

Въ тебѣ гдн, воздвигохъ дшѣ мои. бже мой, на тѧ оуповахъ, да не постыжѣса во вѣкx, ниже да посмѣютъ ми са врази мои: ибо вси терпѧщи тѧ не постыдѧтъ. да постыдѧтъ беззаконнѣщи вотцѣ. Пѣти тво. гдн, скажи ми, и стезамъ твоимъ научи ма. Настѧви ма на истинѣ твои, и научи ма: ѿкъ ты ѣси бгъ спсѧ мой, и тебѣ терпѣхъ весь дѣнь. Помани щедрѡты тво. гдн, и мѣти тво., ѿкъ ѿ вѣка сѣть. Грѣхъ юности моеѧ, и невѣдѣнїа моего не помани: по мѣти твоѧ помани ма ты, радн бгости твоѧ, гдн. блгъ и правъ гдъ, сегѡ радн законоположитъ согрѣшающимъ на пѣти. Настѧвитъ крѡткїа на сѣдъ, научитъ крѡткїа пѣтѣмъ своимъ. вси пѣтїе гднн мѣть и истина, взыскающимъ завѣта ѣгѡ и свидѣнїа ѣгѡ. Радн нмене твоегѡ гдн, и ѡчисти грѣхъ мой: многъ бо ѣсть. Ктѡ ѣсть человекъ боѧиа гдѧ; законоположитъ ѣмѣ на пѣти, ѣгоже нзволн. дшѧ ѣгѡ во блгнхъ водворишасѧ, и сѣма ѣгѡ наслѣдитъ зѣмлю. держѧва гдъ боѧщихѣ ѣгѡ, и завѣтѣ ѣгѡ ѡбнѣтѣ нмъ. ѡчи мои вынѣ ко гдѣ, ѿкъ тѡи неторгнетъ ѿ сѣти нозѣ мои. Призри на ма, и помнѧи ма, ѿкъ ѣдннородъ и ниць ѣсмы азъ. Скѡрби сѣрдца моего оумножишасѧ, ѿ нждѧз моихъ нзведи ма. Внждѣ смиренїе мое и трѣдъ мой, и ѡстѧви вс. грѣхн мо.. Внждѣ врагн мо., ѿкъ оумножишасѧ, и ненавнѣнїемъ неправеднымъ возненавнѣша ма. Сохрани дшѣ мои, и нзбѧви ма, да не постыжѣса, ѿкъ оуповахъ на тѧ. Неслѡбнви и правн прилѣплахѣса мнѣ, ѿкъ потерпѣхъ тѧ гдн. Нзбѧви бже, ила ѿ вѣхъ скорбѧи ѣгѡ.

Ѳаломъ и.

Помнѧи ма бже, по величѣи милости твоѧ и по множествѣ щедрѡты твоихъ ѡчисти беззаконїе мое. Нанпаче ѡмыи ма ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣха моего ѡчисти ма. ѿкъ беззаконїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною ѣсть вынѣ. Тебѣ

зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Единомъ согрѣшихъ, и лѣкѣе предъ тобою сотворихъ, ѿкъ да ѡправдишиа во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши, внегда сдѣти ти. Се бо въ беззаконіихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моя. Се бо истинъ возлюбилъ єси, безвѣстнаа и чїнаа премудрости твоєа ѡбѣлаз мнѣ єси. Укропиши ма ѹсѡпомъ, и ѡчищуа: ѡмыеши ма, и паче снѣга ѡбѣлаеа. Слѡхъ моему даши радость и веселіе, возрадуютса кѡсти смиренныа. Ѭбрати лице твоє ѡ грѣхъ моихъ, и вс. беззаконїа мо. ѡчисти. Сердце чїсто созижди во мнѣ бже, и дѡхъ правъ ѡбнови во ѡтробѣ моеї. Не ѡвержи мене ѡ лица твоєго, и дѡха твоєго сѡгво не ѡмнї ѡ мене. Возрадуй ма радость спсїнаа твоєго, и дѡмомъ влчннмъ ѡтверди ма. Научъ беззаконныа пѡтѣмъ твоимъ, и нечестївїи къ тебѣ ѡбратятса. Избави ма ѡ кровей бже, бже спсїнаа моего, возрадуютса ѡзыкъ мой правдѣ твоєї. Гдн, ѡстнѣ мой ѡверзешн, и ѡста мо. возвестятъ хвалѣ твою. пкъ ѡце бы восхотѣлаз єси жертвы, даа быхъ ѡбъ: всесоженїа не блговолїши. Жертва блъ дѡхъ сокрѡшенъ: сердце сокрѡшенно и смиренно блъ не ѡннчнжїтъ. Ѹблжн гдн, блговолїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждутса стѣны іерлїмскїа. Тогда блговолїши жертвѣ правды, возношенїе и всесожегѣмаа: тогда возложатъ на ѡлтарь твої тельцы.

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѡму дѡхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмїнь.

Ѧлїаѡ, ѡлїаѡ, ѡлїаѡ, слава тебѣ бже. **Трїжды.**

Гдн помїлѡн, **трїжды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѡму дѡхѣ.

Тропарь великаго четвертка, гласъ ѡ:

Егда славноѡ ѡчнцы на ѡмовенїи вечерн провѣщахѡса, тогда іѡда слочестївнн сребролюбїемъ недѡговавъ ѡмрачїшеса, и беззаконнымъ сдѡамъ тебѣ праведнаго сдѡїа предлѣтъ. вїждь нмѣнїи рачнтелю, снхъ ради ѡдавленїе ѡпотребївша! бѣжн несїтыа дѡшн, ѡчнтелю такѡваа дерзнѡвшїа: ѡже ѡ всѣхъ блгїи, гдн слава тебѣ.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Кѡе, ты єси лоза истиннаа, возрастївшаа намъ плодъ живота, тебѣ молимса, молиса влчце со стѣмнн ѡплы, помїловати дѡшы наша.

Гдѣ блъ блгословенъ, блгословенъ гдѣ день дне, поспѣшїтъ намъ блъ спсїннн нашнхъ: блъ нашъ, блъ спсїтн.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмертннн, помїлѡн насъ. **Трїжды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѡму дѡхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Престїаа трїце, помїлѡн насъ: гдн, ѡчнсти грѣхн наша: влко, прости беззаконїа наша: стѣи, посѣти и нсцѣлн немощн наша, ѡмене твоєго ради.

Гдн помїлѡн, **трїжды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѡму дѡхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство сила и слава Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господе помилуј (40 пута).

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христe, помилуј нас.

Амин: Амин.

Молитва Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Госпо-це, Сине Јединородни, Исусе Христe, и Све-ги Душе, једно Божанство, једна Сила, по-милуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Оче нашъ, ѿже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣ ѿма твоє, да прійдетъ црѣтвѣе твоє: да бѣдетъ вола твоа, ѿкѣ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡставаемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщєнникъ:

ѿкѣ твоє сѣтъ црѣтѣо и сила и слава, оца и сѣа и сѣаго дха, нынѣ и пріснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтєцъ: ѿмнѣ.

Кондакъ великаго четвертка, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Хлѣбъ пріемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровеннѣ тыа прѡстѣраетъ, и пріемлетъ цѣнѣ создѣваго своима рѣкама человека, и несправленъ пребываетъ ѡда рабъ и льстѣцъ.

Гдѣ помнѣи, мѣ.

ѿже на всякое время, и на всякій часъ, на небѣи и на земли покланѣемый и славымый, хрѣтѣ бже, долготерпѣливѣ, многомлѣтнѣ, многоблгодѣроуе: ѿже правѣдныа любѣи и грѣшныа милѣи, ѿже всѣ зовѣи ко спасенію, ѡбѣщаніа радѣ бѣдущихъ блѣгъ. сѣмъ гдѣ, пріимѣи и наша въ часъ сѣи млѣтѣвъ, и исправѣи жнеѡтъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ. души наша ѡсвѣти, тѣлесѣа ѡчнѣсти, помышлѣніа исправѣи, мыслѣи ѡчнѣсти, и избави насъ ѿ всякаго скорѣи, сѡлѣи и болѣзней, ѡградѣи насъ сѣтѣми твоими агглы, да ѡполченіемъ ѿхъ соблюдемѣи и наставаемѣи, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ радѣмъ непристѣпныа твоєа славы: ѿкѣ блгодѣвенъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ, ѿмнѣ.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оца и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и пріснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмнѣ.

Чтѣишю херѣвѣмъ, и славыишю безъ сравненіа серафѣмъ, безъ истѣнѣи бга слова рѡждшю, сѣцѣю бѣцѣ тѣа величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгодѣвенѣ, ѡтче.

Сщєнникъ возгласъ:

Млѣтвами сѣихъ ѡтѣца нашихъ, гдѣ иже хрѣтѣ бже нашъ, помнѣи насъ, насъ.

Чтєцъ: ѿмнѣ.

Млѣтва сѣаго мардаріа:

Вѣко бже ѡче вседержителю, гдѣ сѣе сѣднородный иже хрѣтѣ, и сѣи дше, сѣино бжествѡ сѣина сила, помнѣи ма грѣшнаго, и ѿмнѣе вѣси сѣдѣамѣи, сѣси ма недостѡйнаго раба твоего: ѿкѣ блгодѣвенъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ, ѿмнѣ.

ЧАС ШЕСТИ

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме избавио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спасава од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и свађу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мнош, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мнош наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сиђу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у јаму пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

Часъ шестый.

Прїидїте, поклонїмся црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся ѿ припадѣмъ хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся ѿ припадѣмъ самоѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ.

Псаломъ ѿг.

Бже, во ѿма твоѣ спїи ма, ѿ въз силѣ твоѣи сдѣи ми: бже, оуслыши млтвѸ моѹ, вѣдши глаголы оустъ моѹхъ. ѿкв чждѣи восташа на ма, ѿ крѣпцынъ взыскаша дшѸ моѹ, ѿ не предложїша бга предѣ собою. се бо бгѸ помогаѣтъ ми, ѿ гдѣ заступникъ дши моѣи. ѿвратитъ зла врагомъ моимъ, истинноу твоѣю потребѣи ѿхъ. волю пожрѸ тебе, исповѣмся ѿмени твоѣмѸ гдѣ, ѿкв бгѸ. ѿкв ѿ всѣхъ печалѣи ѿзбавилъ ма єси, ѿ на врагѣи моѣ въззрѣ око моѣ.

Псаломъ ѿд.

Вѣдши бже млтвѸ моѹ, ѿ не презри молѣнїа моегѸ. вонми ми, ѿ оуслыши ма: возскорѣхъ печалїю моѣю, ѿ смѣтохѣ ѿ глѣа вражїа ѿ ѿ стѣженїа грѣшника. ѿкв оуклонїша на ма беззаконїе, ѿ во гнѣвѣ враждовахѸ ми. сердце моѣ смѣтѣа во мнѣ, ѿ боазнь смѣрти нападе на ма. страхъ ѿ трѣпетъ прїиде на ма, ѿ покрѣ ма тьма. ѿ рѣхъ: ктѸ дастъ ми крнѣ ѿкв голубїнѣ, ѿ полещѸ ѿ почи; се оудалїхѣа бѣгаа, ѿ водворїхѣа въ пѣстыни. чахъ бга, спїающагѸ ма ѿ малодшїа ѿ ѿ вѣри. потопа гдѣ, ѿ раздѣлѣи ѿзыки ѿхъ, ѿкв вѣдѣхъ беззаконїе, ѿ прѣрѣканїе во градѣ. днѣмъ ѿ ноцїю ѿбѣдетъ ѿ по стѣнамъ єгѸ: беззаконїе ѿ трѣдъ посреде єгѸ, ѿ неправда: ѿ не ѿскѣдѣ ѿ стѸгнъ єгѸ лихва ѿ лѣсть. ѿкв ѿще бы врагъ поносилъ ми, прѣтерпѣлъ быхъ оубо: ѿ ѿще бы ненавїдаѣ ма на ма велерѣчевалъ, оукрѣилъ быхъ а ѿ негѸ. ты же человекѣе равнодшїе, владыко моѣ, ѿ знаемый моѣ: ѿже кѸпнѸ наслаждѣа єси со мною вращенъ, въз домѸ вѣїи ходїхомъ єдиномышлѣнемъ. да прїидетъ же смѣрть на тѣ, ѿ да снѣдѣтъ во ѿдъ жївн: ѿкв лѣкавство въз жилищахъ ѿхъ, посреде ѿхъ: ѿзъ къ бгѸ воззвахъ, ѿ гдѣ оуслыша ма. вѣчеръ ѿ заутра ѿ полдне повѣмъ, ѿ возвѣщѸ, ѿ оуслышитъ гласъ моѣ. ѿзбавитъ миромъ дшѸ моѹ ѿ прѣближающїхѣа мнѣ: ѿкв во мнозѣ бѣхѸ со мною. оуслышитъ бгѸ, ѿ смиритъ ѿ, сѣи прѣжде вѣкъ: нѣсть бо ѿмъ ѿзмѣненїа, ѿкв не оубоашаа бга. прострѣ рѣкѸ своѹ на воздаанїе, ѿсквернїша заветъ єгѸ. раздѣлїшаа ѿ гнѣва лица єгѸ, ѿ прѣближнїшаа сердца ѿхъ: оумѣкнѣша словеса ѿхъ пѣче єлѣа, ѿ тѣ сѣтъ стрѣлы. возвѣрзи на гдѣ печаль твоѹ, ѿ тѸи тѣ препитѣетъ, не дастъ въз вѣкъ молвы прѣведникѸ. ты же бже, ннзведѣши ѿ въз стѸденецъ истлѣнїа. мѣжїе кровѣи ѿ лытѣи не преполовѣтъ днѣи своѹхъ: ѿзъ же гдѣ оуповаю на тѣ.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над безбожницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

И тропар, глас 8

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјеве, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Псаломъ ѿ.

Живый въ помощи вышнихъ, въ кровѣхъ бѣгахъ водворитца. рече тѣхъ гдѣви: заступникъ мой єси, и пренежище мое, бѣгъ мой, и оуповаю на него. ѿкъ тои иже авитъ тѣхъ ѿ сѣти ловчи, и ѿ словесъ матѣжна. плещма своиа ѿрѣшитъ тѣхъ, и подъ крилъ єгво надѣшиса. орджемъ ѿбыдетъ тѣхъ истина єгво, не оубошиса ѿ страха ноциагво, ѿ стрѣлы летѣща во дни, ѿ вѣщи во тьмѣхъ преходѣща, ѿ сраца и бѣса полденнагво. падетъ ѿ страны твоеѧ тылаца, и тьма ѿдешию тебе, къ тебе же не прелижитца. обаче очима твоима смотриши, и воздание грѣшникв оузриши. ѿкъ ты гди, оупованіе мое, вышнаго положиа єси пренежище твое. не придетъ къ тебе зло, и рана не прелижитца телеси твоему. ѿкъ англомъ своимъ заповѣсть ѿ тебе, сохрани ти тѣхъ во всѣхъ путѣхъ твоихъ. на рѣкахъ возмдетъ тѣхъ, да не когда преткнеши ѿ камень ногъ твою. на испида и василіска настѣпиши, и попереши льва и зміа. ѿкъ на ма оупова, и иже авлю и: покрыву и, ѿкъ позна іма мое: воззоветъ ко мнѣ, и оуслышѣ єго: єз нимъ єсмь въ скорби, иже єго: и прославлю єго: долгоцю днѣи исполню єго, и явлю єму спсѣніе мое.

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **трижды.**

Гди помниди, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху.

Тропарь великаго четвертка, члѣз и:

Вгда славиши оучицы на оумовѣни вечери просвѣщахсѣ, тогда іуда словеситвыи серебролюбемъ недоговакѣ ѿмрачашесѣ, и беззаконнымъ сдѣламъ тебе праведнаго сдѣию предаетъ. виждь и мѣни рачителю, снхъ ради оудавленіе оупотребивша! бжежи насытыа души, оучителю такываа дерзновшїа: иже ѿ всѣхъ блгїи, гди слава тебе.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

ѿкъ не имамы дерзновѣнїа за премногїа грѣхн наша, ты иже ѿ тебе рождашасѣ молн, бже дбо: многво бо можетъ молѣніе мѣрнее ко блгосердию влкн. не презри грѣшныхъ мольбы всечїаа, ѿкъ млчнвхъ єсть, и спастн моги, иже и страда ти ѿ насъ иже болнвыи.

Скорво да предваритъ ны щедроты твоѧ гди, ѿкъ ѿбнищѣхомъ сѣлѣ: помози намъ бже спсе нашъ, славы ради имене твоегво гди, иже авн насъ, и ѿчисти грѣхн наша, имене ради твоегво.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство сила и слава Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан:

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христe, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Сѣбѣ бже, сѣбѣ крѣпкій, сѣбѣ безмертвый, помилуй насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и сѣ и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гди, ѡчиисти грѣхѣ наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣбѣ, посети и исцѣли немощи наша, и мене твоегѡ ради.

Гди помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣ и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Оче нашъ, иже еси на небѣхъ, да свѣтитѣ на ма твоє, да приидетѣ црѣвїе твоє: да едетѣ вола твоѡ, яко на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, якоже и мы ѡставляемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщєнникъ:

Яко твоє есть црѣтво и сила и слава, оца и сѣа и сѣаго духа, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: аминь.

Кондакъ великаго четвертка, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Хлѣбъ прїемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровенно тыѡ простирѣетѣ, и прїемлетѣ цѣнѣ создѣшаго своѣма рѣкама человека, и несправленъ пребысть ѡда рабъ и льстецъ.

Гди помилуй, **м.**

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на небѣ и на земли, покланѣемый и славымый хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомилостивъ, многоблгодѣтеленъ, иже правды любяи, и грѣшныа милуаи, иже всѡ зовыи ко спасенїю ѡбѣщанїа ради едущихъ благъ: самъ гди, прїими и наша въ часъ сѣи молїтвы, и исправь живѣтъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ, души наша ѡсвѣти, тѣлесѡ ѡчиисти, помышлѣнїа исправь, мысли ѡчиисти, и избавь насъ ѿ всякаго скорби, зѡла и болѣзней. ѡградь насъ свѣтымъ твоимъ агглы, да ѡполченїемъ ихъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радѡмъ непрестѣпныа твоѡ славы: яко блгословенъ еси во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Гди помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣ и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Чтнѣйшю херувїмъ, и славиѣйшю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бга слова рѡждшю, ещю ецѣ тѡ величѣемъ.

Именемъ гдинимъ блгословѣ, Отче.

Сщєнникъ возгласъ:

Млтвами сѣихъ отѣцъ нашихъ, гди иже хрѣте бже нашъ, помилуй насъ, насъ.

Чтецъ: аминь.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Тѣже мѣтва сѣагѡ велікагѡ васіліа:

Бже и гди силз, и всеа тварн создателю, иже за мѣрдїе безприкладных мѣти твоеа, еднороднаго сїа твоего, гда нашего ина хрїта, низпославый на сїсенїе рода нашегѡ, и чїтнымз егѡ крїтомз рѣкописанїе грѣхз нашнхз растерзавый, и побѣднвыи тѣмз начала и власти тьмы: самз вѣко члвѣколюбче, прїимн и насз грѣшнхз бѣгодарственныа сїа и молѣбныа мѣтвы, и избави насз ѿ всакагѡ всегубительнагѡ и мрачнагѡ прегрѣшенїа, и всехз ѡслободити насз ищущнхз, видимыхз и невидимыхз вѣлгз. пригвозди страхѡ твоемѡ плѡти наша, и не оуклонн сердецз нашнхз въ слова или помышленїа лѣкавствїа: но любовїю твоею оуазви души наша, да къ тебѣ всегда взиряюще, и еже ѿ тебе свѣтомз наставаемн, тебе неприступнаго и приносущнаго зраще свѣта, непрестанное тебѣ исповѣданїе и бѣгодаренїе возсылаемз, безначальномѡ оцѡ со еднороднымз твоимз сїомз, и всецѣлымз, и бѣгимз, и животворящимз твоимз дхѡмз, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

ЧАС ДЕВЕТИ

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благо-слове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши моли-тву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у дворима Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња народу Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из на-раштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и народ ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и онима који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се Истина из земље засија, и правда са небеса причине. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Дobar и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан

Часъ девѣтый.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѹ бгѹ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз хрѣтѹ, црѣви нашемѹ бгѹ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз самоѹ хрѣтѹ, црѣви и бгѹ нашемѹ.

Псаломъ пг.

Коль возлюбелна селѣніа твоѡ, гдѣ силз; Желаетъ и скончаваетса дѹша моѡ во дворы гдѣни. сердце моѡ и плоть моѡ возрадовастася ѡ бжѣ живѣ. ѣво птица ѡбрѣте себѣ храмїнѹ, и горлица гнѣздо себѣ, и дѣже положїтз птенцы своѡ: Олтарї твоѡ гдѣ силз, црѣю моѡ и бжѣ моѡ. бжѣни живѹщїи въ домѹ твоѡмз, въ вѣки вѣкѡвз вохвалатз тѡ. бжѣнз мѹжз, ѣмѹже ѣсть застѹплѣнїе ѣгѡ оѹ тебе, вохжаденїа въ сердце своѡмз положї. во юдоль плачевнѹю, въ мѣсто ѣже положї: ѣво бгѡсловенїе дѡстз законополагѡи. поидѹтз ѡ силы въ силз, іавнїтса бгѣ богѡвз въ сїѡнѣ. гдѣ бжѣ силз, оѹслыши мѡтвѹ моѹ, вѣши бжѣ іаквель. защїтнїче нашз вїждь бжѣ, и прїзри на лице хрїста твоегѡ. іакв лѹше дѣнь ѣдїнз во дворѣхз твоїхз пѡче тысѡщз. и звѡлїхз приметѡтнїса въ домѹ бга моего пѡче, неже жїтї мѣ въ селенїихз грѣшнїихз. іакв мѡтвѣ и їстїнѹ любїтз гдѣ, бгѣ бгѡдѡтъ и славѹ дѡстз. гдѣ не лишїтз блгїхз, ходѡщїхз незлѡбїемз. гдѣ бжѣ силз, бжѣнз человекз оѹповѡи на тѡ.

Псаломъ пд.

Бгѡволиа ѣсї гдѣ землѹ твоѹ, возвратїа ѣсї плѣнз іаквель. ѡставїа ѣсї беззакѡнїа людїи твоїхз, покрїа ѣсї всѡ грѣхї и хз. оѹкрѡтїа ѣсї всѣ грѣвз твої, возвратїса ѣсї ѡ грѣва їрогтї твоѡ. возвратї насз бжѣ спїенїї нашїхз, и ѡвратї їрогтѣ твоѡ ѡ насз. ѣдѡ во вѣки прогнѣваешнїса на ны; илї прострѣши грѣвз твої ѡ рѡда въ рѡдз; бжѣ, ты ѡбращѣса ѡжнвїши ны, и людїе твої возвеселѡтса ѡ тебе. іавнї намз гдѣ мѡтвѣ твоѹ, и спїенїе твоѡ дѡждь намз. оѹслышѹ, что речѣтз ѡ мнѣ гдѣ бгѣ: іакв речѣтз мїрз на людїи своѡ, и на прїбеныѡ своѡ, и на ѡбращѡщїхз сердца кз немѹ. ѡбѡче блїзз боѡщнїса ѣгѡ спїенїе ѣгѡ, вселїтнї славѹ въ землѹ нашѹ. мѡтвѣ и їстїнна срѣтѡстѣса, прѡвда и мїрз ѡблѡбызѡстася. їстїнна ѡ землї возсїа, и прѡвда сз нѣсї прїнїче. ѣво гдѣ дѡстз бгѡгѡтѣ, и землѡ нашѡ дѡстз плѡдз свої. прѡвда прѣдї нїмз прѣдїдетз, и положїтз въ пѹтѣ стѡпы своѡ.

Псаломъ пѣ.

Приклонї гдѣ оѹхо твоѡ, и оѹслыши мѡ, іакв нїцз и оѹбѡгз ѣсїмь їзз. сохрани дѹшѹ моѹ, іакв прїбеныѡ ѣсїмь: спїи раба твоегѡ бжѣ моѡ, оѹповѡящѡго на тѡ. помнїдї мѡ гдѣ, іакв кз тебе воззовѹ всѣ дѣнь. возвеселї дѹшѹ раба твоегѡ, іакв кз тебе възѡхз дѹшѹ моѹ. іакв ты гдѣ, блгз и крѡтокз, и многѡлїтнїхз вѣѣмз

жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви народи које си створио, доћи ће и поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла нај-дубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

И опет: Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И увек и у векове векова. Амин.

Ради нас рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благ, уништио си смрћу смрт, и васкрсење пројавио као Бог; не презри створење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

призывающимъ тѣ. вѣдши гдѣ мѣтвѣ моѣ, и конми глѣвѣ моленіа моего. въ день скорби моеѣ воззвахъ къ тебѣ, ѡтѣшаша мѣ ѣси. нѣсть подобенъ тебѣ въ возвѣхъ гдѣ, и нѣсть по дѣломъ твоимъ. вси ѡзыцы, елики сотвориша ѣси, приидутъ и поклонатца предъ тобою гдѣ, и прославатъ имя твоѣ: ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и творѣи чюдеса, ты ѣси бгъ единъ. настѣви мѣ гдѣ, на путь твоѣ, и поидѣ во истинѣ твоѣ: да возвеселитца сердце моѣ, боитца имени твоего. исповѣмся тебѣ гдѣ бже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и прослаблю имя твоѣ во вѣкѣ. ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и творѣи чюдеса, ты ѣси бгъ единъ. настѣви мѣ гдѣ, на путь твоѣ, и поидѣ во истинѣ твоѣ: да возвеселитца сердце моѣ, боитца имени твоего. исповѣмся тебѣ гдѣ бже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и прослаблю имя твоѣ во вѣкѣ. ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и творѣи чюдеса, ты ѣси бгъ единъ. настѣви мѣ гдѣ, на путь твоѣ, и поидѣ во истинѣ твоѣ: да возвеселитца сердце моѣ, боитца имени твоего. исповѣмся тебѣ гдѣ бже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и прослаблю имя твоѣ во вѣкѣ.

И пакн: Сотвори со мною знаменіе во блго: и да видѣтъ ненавидѣщїи мѣ, и постыдѣтца, ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и прославатъ имя твоѣ: ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и творѣи чюдеса, ты ѣси бгъ единъ. настѣви мѣ гдѣ, на путь твоѣ, и поидѣ во истинѣ твоѣ: да возвеселитца сердце моѣ, боитца имени твоего. исповѣмся тебѣ гдѣ бже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и прослаблю имя твоѣ во вѣкѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ, ѡминь.

ѡминь, ѡминь, ѡминь, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Гдѣ помнѣи, **Трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Тропарь великаго четвертка, глѣз ѣ:

Бгда славиши оучицы на оумовенїи вечерн провѣщахъ, тогда ѡда словеснѣи сребролюбїемъ недоговавъ ѡмрачаша, и беззаконнымъ сдѣанамъ тебѣ праведнаго сдѣю предадутъ. вѣждь имѣнїи рачителю, снхъ радн оудавленїе оупотребивша! бжежн несытнѣи дшн, оучителю такъваа дерзнувша: ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и прославатъ имя твоѣ: ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и творѣи чюдеса, ты ѣси бгъ единъ. настѣви мѣ гдѣ, на путь твоѣ, и поидѣ во истинѣ твоѣ: да возвеселитца сердце моѣ, боитца имени твоего. исповѣмся тебѣ гдѣ бже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и прослаблю имя твоѣ во вѣкѣ.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Иже насъ радн рождѣнша ѡ дѣи, и распѣтїе претерпѣвъ блгїи, испробѣргїи смѣртїю смѣртъ, и воскреснїе явленїи ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и прославатъ имя твоѣ: ѡтѣшаша мѣ гдѣ, и творѣи чюдеса, ты ѣси бгъ единъ. настѣви мѣ гдѣ, на путь твоѣ, и поидѣ во истинѣ твоѣ: да возвеселитца сердце моѣ, боитца имени твоего. исповѣмся тебѣ гдѣ бже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и прослаблю имя твоѣ во вѣкѣ.

Сѣи бже, сѣи крѣпкїи, сѣи безсмѣртнїи, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Престѣи трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхн нашѣ: блко, прости беззаконїа нашѣ: сѣи, посети и исцѣли немощн нашѣ, имени твоего радн.

Гдѣ помнѣи, **Трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде во-ља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан:

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Владико Господе, Исусе Христе, Боже наш, Који си дуго трпео наша сагрешења, и Који си нас довео до садашњег часа, у који, viseћи на животворном дрвету / Крста/, благоразумноме разбојнику отворио си пут уласка у Рај, и смрћу си смрт разорио; очисти нас грешне и недостојне слуге Твоје. Јер сагрешисмо и безакоња чинисмо, и нисмо достојни да подигнемо очи своје и погледамо на висину небеску;

Оче нашъ, ѿже еси на небѣхъ, да свѣтитъ ѿма твоё, да прійдетъ црѣтвѣе твоё: да едетъ вола твоа, ѿкъ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщѣнникъ:

ѿкъ твоё естъ црѣтво и сила и слава, оца и снъ и стѣго духа, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: ѿмнѣ.

Кондакъ великаго четвертка, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Хлѣбъ пріемъ въ рѣцѣ предатель, сокровенноу тѣмъ простираетъ, и пріемлетъ цѣну создаваго своимъ рѣкама человека, и несправленъ пребысть изда рѣвъ и льстецъ.

Гдн помнѣи, **м.**

ѿже на всякое время, и на всякій часъ, на небѣ и на земли покланяемый и славымый хрѣте бже, долготерпѣливе, многомлѣтнве, многоблгоутрѣбне, ѿже правды любѣи, и грѣшныа милѡи, ѿже всѣ зовѣи ко спсѣнію ѡбѣщаніа ради едущихъ блгъ: самъ гдн, пріими и наша въ часъ сей млѣтвы, и исправн живѡтъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѡ ѡчисти, помышленіа исправн, мысли ѡчисти, и избави насъ ѿ всякаго искушен, зѡлъ и болѣзней: ѡградн насъ стѣими твоими агглы: да ѡполченіемъ ѿхъ соблюдаемн и наставаемн, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ радѡмъ неперсѣдпныа твоёа славы, ѿкъ блгословенъ еси во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣ.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава оца и снъ и стѣму духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмнѣ.

Чтнѣишю херувѣмъ, и славыѣишю безъ сравненіа серафѣмъ, безъ истлѣніа бга слова рѡждшю, ещю ещъ тѣ величаемъ. Именемъ гднимъ блгословн, Отче.

Сщѣнникъ возгласъ: **Бже, ѡцедри ны, и блгослови ны, просвѣти лице твоё на ны, и помнѣи ны.**

Чтецъ: ѿмнѣ.

И глаголетъ млѣвъ снѡ великаго васіла:

Влко гдн, иже хрѣте бже нашъ, долготерпѣвыи ѡ нашихъ согрѣшеніихъ, и даже до нынѣшнаго часа приведѣи насъ, вонъже на животворащемъ дрѣвѣ вѣса, блгоразмноу разбѡйникѡ, ѿже въ рай пѣтесотвориа еси вхѡдъ, и смѣртію смѣртъ разрѡшилъ еси, ѡчисти насъ грѣшныхъ и недостѡйныхъ рѣвъ твоихъ. согрѣшнѡмъ бо и беззаконновахомъ, и нѣемы достѡйни возвестн очеса наша и воззрѣти на высотѡ

јер остависмо пут правде Твоје, и ходисмо по вољама срдаца наших. Но молимо Твоју несхватљиву Благост: Поштеди нас, Господе, по мноштву милости Твоје, и спаси нас ради Имена Твога Светога, јер ишчилише у ништавилу дани наши. Избави нас из руку противника, и опрости нам грехе (наше), и умртини наше телесно мудровање; да свукавши старога човека, у новога се обучемо, и Теби поживимо нашем Владици и Добротвору; и тако следујући Твојим заповестима, у вечни покој достигнемо, тамо где је обитавалиште свих који се радују. Јер си Ти ваистину истинско весеље и радост оних који Те љубе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

НѢНЮ: занѣ ѡстѣвнхомъ пѣть правды твоеѧ, и ходихомъ въ волахъ сердецъ нашихъ. но
 мѡлимъ твоѡ безмѣрнѡ бѣгоуть, пощадѣ насъ гдѣ, по множетвѣ мѣти твоеѧ, и спсѣ
 насъ имене твоегѡ ради сѣгѡ, ѣкѡ ичезѡша въ сѣтѣ дниѣ наши, и зми насъ и зѣ рѣки
 сопротѣвнагѡ, и ѡстѣви намъ грѣхѣ нашиѧ, и ѡмртвѣи плотскѡе наше мѡдрѡвѣнїе, да
 вѣтхаго ѡложивше челоѡка, въ нѡваго ѡблецемѣ: и тебѣ пожнемъ нашемѡ вѣщѣ, и
 бѣгодѣтелю, и тѣкѡ твоимъ послѣдѡюще повелѣнїемъ, въ вѣчный покой доутѣнемъ,
 и дѣже сѣтъ вѣщъ веледѡщихѡ жнлицѣ, ты бо сѣи воистиннѡ истинное веледїе и
 радѡсть любѡщихъ тѡ хрѣтѣ бѣже нашиѧ, и тебѣ слаѡ возсылаемъ, со безначальнымъ
 твоимъ оцѣмъ, и пресѣтымъ, и бѣгимъ, и животворѡщимъ твоимъ дѡхомъ, нынѣ и
 прїенѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмїнь.

ПОРЕДАК ИЗОБРАЗИТЕЉНЕ

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога виде-ти.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојакe рђаве речи, мене ради.

Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Хор небески пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Исповедање вере

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с не-беса, и

Изъобразительнаа.

Во црѣтвѣи твоэмз помани насъ, гди, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмз.

Блженн нщїи дхомз, ѿкѡ тѣхъ єсть црѣтѡ нѣное.

Блженн плчдщїи, ѿкѡ тїи оутѣшатса.

Блженн кротцыи, ѿкѡ тїи наследатъ землю.

Блженн млчдщїи и жаддщїи правды, ѿкѡ тїи насытатса.

Блженн млчнвѣи, ѿкѡ тїи помїловани бддтъ.

Блженн чїстїи срдцемз, ѿкѡ тїи бга озраатъ.

Блженн миротворцы, ѿкѡ тїи сынове вжїи нареждтса.

Блженн изгнани правды радн, ѿкѡ тѣхъ єсть црѣтѡ нѣное.

Блженн єстє, егда поносатъ вамъ, и изжендтъ, и рекдтъ всакъ солъ глаголъ, на вы лждще менє радн.

Раддїтса и веселїтса, ѿкѡ мзда ваша многа на нѣсѣхъ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Помани насъ гди, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмз.

Помани насъ влко, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмз.

Помани насъ стѣи, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмз.

Лїкъ нѣный поэтъ тѡ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадъ, исполнь нѣо и земля славы твоєѡ.

Стїхъ: Пристѣпїте къ немѣ и просвѣтїтса, и лица ваши не постыдѡтса.

Лїкъ нѣный поэтъ тѡ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадъ, исполнь нѣо и земля славы твоєѡ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Лїкъ стѣхъ аггѡлъ и архаггѡлъ, со вѣми нѣными силми поэтъ тѡ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадъ: исполнь нѣо и земля славы твоєѡ.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бга оцѡ вседержїтсѡ, творцѡ нѣв и земли, вїднмымъ же вѣмъ и невїднмымъ. и во єдинаго гда їиса хрїтѡ, снѡ вжїѡ, єдннороднаго, ѡже ѡ оцѡ рожденнаго прѣжде вѣхъ вѣкѡ: свѣта ѡ свѣта, бга ѡстинна ѡ бга ѡстинна, рожденна, не сотворенна, єднносщїна оцѣ, ѡмже всѡ вѣша. насъ радн челоуѣкѡ, и нашегѡ радн спасенїѡ, шедшаго изъ нѣв, и воплощїваго сѡ ѡ дха сѡта и мрїи дѣвы, и вчелоуѣчшаго.

оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан:

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господе, помилуј. (40 пута.)

И Молитва:

Свесвета Тројице, Једносушна Сило, нераздељиво Царство, Узроче свих добара, покажи благовољење и на мени грешном; утврди, уразуми срце моје, и сву моју одуми нечистоту; просвети моју мисао, да увек славим, певам и поклањам се, и говорим: Један је Свет, Један Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

Свештеник: Премудрост.

Народ: Достојно је, ваистину, блаженом звати Тебе Богородицу, Свагдаблажену и Свебеспрекорну, и Матер Бога нашега

Свештеник: Пресвета богородице спаси нас.

Народ: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

распѣтаго же за ны при понтіѣстѣмъ пѣлѣтъ, и страдаѣша, и погребѣнна, и воскресѣшаго въ третій день по писаніемъ. и возшедшаго на нѣбѣ, и сѣдѣщаго ѡцѣ. и пакн грядѣщаго со славою, судити живѣимъ и мѣртвымъ, ѣгѡже црѣтвію не бѣдетъ конца. и въ дѣхѣ стѣаго, гдѣ, животворѣщаго, иже ѡцѣ и сѣдѣщаго, иже со ѡцѣмъ и сѣномъ спокланѣема и славнома, глаголаѣшаго пррѡкн. во єдинѣ стѣю соборнѣю и апльскѣю црѣковѣ. исповѣдѣю єдино крѣщеніе, во ѡставлѣніе грѣхѡвъ. чѣю воскресѣніа мѣртвыхъ: и жизни бѣдѣщаго вѣка. аминь.

Ѡслави, ѡстави, прости бже прегрѣшѣніа наша, вольнаа и невольнаа, ѣже въ словѣ и въ дѣлѣ, ѣже въ вѣдѣніи и не въ вѣдѣніи, ѣже во дни и въ ночи, ѣже во оумѣ и въ помышлѣніи: вѣа намъ прости, ѣкѡ блгъ и члѣвколюбецъ.

Ѡче нашъ, иже єси на нѣбѣхъ, да свѣтитѣа ѣма твоє, да прїидетъ црѣтвіе твоє: да бѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на нѣбѣ и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѡ лѣкаваго.

Сѣенникъ:

ѣкѡ твоє єсть црѣтво и сила и слава, ѡцѣ и сѣа и стѣаго дѣа, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: аминь.

Кондѣкъ великаго четвертка, глѣсъ ѣ. Подобенъ: Вышнихъ ищѣ:

Хлѣбъ прїемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровѣннѡ тѣа простираетъ, и прїемлетъ цѣнѣ создѣваѣшаго своѣма рѣкама челоѣка, и неисправленъ пребыетъ іѡда рѣбъ и льстѣцъ.

Гдѣ помнѣи, м.

И мѣтѣ:

Всестѣа трѣце, єдиноєщнаа державо, неразѣльное црѣтво, вѣхъ блгнѣхъ вина, блговоли же и ѡ мнѣ грѣшнѣмъ, оутверди, вразѡми єрдце моє, и всю мою ѡнми сквернѣ. просѣтнѣ мою мѣель, да бынѣ славою, пою и поклонѣюа, и глаголю: єдинъ стѣ, єдинъ гдѣ, иже хрѣтѡсъ, во славу бѣа ѡцѣ, аминь.

Сѣенникъ: Премѣдрость.

Анкъ: Достѡйно єсть, ѣкѡ воинннѣ, блжити тѣа бѣѣ, приноблженнѣю и пренепорѡчнѣю, и мѣрѣ бѣа нашего.

Сѣенникъ: Престѣа бѣе, спаси насъ.

Анкъ: Чтнѣннѣю херѣвѣмъ, и славноннѣю безъ сравненіа серафѣмъ, безъ истаѣніа бѣа слова рѡждшѣю, сѣцѣю бѣѣ тѣа величѣемъ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Оче Благослови.

И Отпуст.

Сѣенникъ: Слава тебе христе бже, оупованіе наше, слава тебе.

Аиъ: Слава оцѣ и сиу и стѣому дху, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.
аминь. Гди помилуй, **трижды.** Блгоговн.

Сѣенникъ глаголетъ ѿвѣстъ:

Христосъ истинный бгъ нашъ, мѣтвами пречѣтыа своеа мѣре, стѣихъ славныхъ и
всехвалныхъ апоствазъ, и вѣхъ стѣихъ, помилуетъ и спасетъ насъ, ѣкѣ блгъ и
человѣколюбецъ.

Аиъ поетъ многолѣтїе:

Великаго господина и оца нашего **имк**, стѣйшаго патрїарха и господина нашего
преосвѣщенѣйшаго **имк**, митрополита [или архїеѣпа, или еѣпа **егоже есть
власть**], бгохранѣю странѣ нашѣ русїйскѣю, настоателъ, братїю и прхѣжанъ стѣгѣ
храма сего, и всѣа православыа хрїтїаны, гди, сохрани ихъ на многаа лѣта.

ВЕЧЕРЊЕ

По дану, клепа се у 8. час (14 часова), и када Архијереј или свештеник, благослови, почињемо вечерњу: Ходите поклонимо се... и почетни псалом. Бива и јектенија од свештеника. Одмах: Господе завиках... на глас 2. Постављамо стихова 10. А свештеник, променивши свештеничку одежду, излази, и кади, и кад се врати, врши проскомидију.

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје),

Начало вечерни

Во свѣтільничное, клѣчетъ во ѿ чась, ѿ бѣгословѣвшѣ архіерееу, или сщєнникѣ, начиняемъ вечерню: Прїидїте поклонїмса: ѿ предначинательный псаломъ. Бываєтъ ѣктенїа ѿ сщєнника. Таже, Гдїи воззвахъ, на гласъ бѣ, поставляемъ стїхѡвъ ꙗ. Сщєнникъ же ѿзмѣнѣаи сщєнническѡю ѡдеждѣ, ѿходитъ, ѿ кадитъ, ѿ по ѣже возвратитица, творитъ проskomидїю.

Дїаконъ: Бѣгословѣ, влїко.

Сщєнникъ: Бѣгословѣно цр҃тво, ѡца ѿ сїа ѿ ст҃аго дха, нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Ан҃къ: Аминь.

Прїидїте, поклонїмса цр҃евн нашемѣ бг҃ѣ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмъ хр҃тѣ, цр҃евн нашемѣ бг҃ѣ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмъ самоѣ хр҃тѣ, цр҃евн ѿ бг҃ѣ нашемѣ.

Псаломъ ꙗг.

Бѣгословѣ душа моѡ гдїа: гдїи бже мой, возвеличїаца єси свѣлѡ, во ѿповѣданїе ѿ въ велелѣпотѣ ѡблѣкаца єси. ѡдѣаїца свѣтомъ ѡакѡ рїзѡю, простїрааї нѣо ѡакѡ кожа. покрывааї водами превыспреннаѡ своѡ, полагааї ѡблаки на возхожденїе свое, ходааї на крїаѣ вѣтрѣннѡ. творааї аг҃лы своѡ дх҃и ѿ слѡгнѣ своѡ пламень ѡгненнїи. ѡновлааї зѣмлю на твѣрдн єа, не преклонїтца въ вѣкѣ вѣка. бѣзна, ѡакѡ рїза ѡдѣанїе єа, на горахъ станаѣтъ вода. ѿ запреценїа твоегѡ повѣгнѡтъ, ѿ гласа грѡма твоегѡ ѡубоаѣтца. вохѡдаѣтъ горы, ѿ ннзхѡдаѣтъ пола въ мѣсто, ѣже ѡновлаз єси ѿмъ. предѣлаз положїаца єси, єгѡже не прїидѡтъ, ннже ѡбратѡтца покрїтн зѣмлю. посылааї ѿсточнннн въ дѣрѣвѣхъ, посреѣдѣ горъ прїидѡтъ вода. напаяѡтъ всѡ свѣрн єельнїа, жаѣтъ ѡнагрн въ жажаѣ своѡ. на тѡихъ птнїцы нѣнїа прнвнчаѡтъ, ѿ средн каменїа даѡтъ гласъ. напаяаї горы ѿ превыспренннхъ своїхъ, ѿ плода дѣлаз твоїхъ насытнтца зѣмля. прозвѣлааї травѣ скотѡмъ, ѿ злакѣ на слѡжеѣ челѡвѣкѡмъ, ѿзвѣтн хлѣбъ ѿ землн. ѿ вїно велїтъ єрдце челѡвѣка, ѡмастнтн лнцѣ єлемъ, ѿ хлѣбъ єрдце челѡвѣка ѡкрѣпнѣтъ. насытѡтца дрѣва польскїа, кѣдрн лїбанстїн, ѿхже єси насадила. тамѡ птнїцы вогнѣздаѣтца: єрѡдїево жнлнще предводнтельствѣѣтъ ѿмн. горы вышѡкїа єленѣмъ, камень прнѣжнще зѡацѣмъ. сотворїлаз єсть лѡнѣ во временѡ, солнце позна западъ своѡ. положїлаз єси тьмѣ, ѿ вѣсть нѡщѣ, въ нѣнже прїидѡтъ всн свѣрїе дѣрѣвннн: ск҃умнн рыкаѡщнн вохнннтн, ѿ взыскаѣтн ѿ бга пнцѣ себѣ. возїа солнце, ѿ собрашца, ѿ въ лѡжахъ своїхъ лагѡтъ. ѿзыѣѣтъ челѡвѣкѣ на дѣло свое, ѿ на дѣланїе своѣ до вѣѣра. ѡакѡ возвеличншца дѣла твоѡ гдїи, всѡ премѡдрѡстїю сотворїлаз єси: ѿполннца зѣмля тѣаїн твоеѡ. єе море велїкое ѿ прострѡнное, тамѡ гадн, ѿхже нѣсть чнсла, жнвѡтнаѡ малаѡ єз велїкннн. тамѡ кораблн преплаваѡтъ, смїн єн, єгѡже

кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ.

Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

СОЗДАМЪ СѢ РЪГАТНЕСА СМЪ. ВСѦ КЪ ТЕБѢ ЧАЮТЪ, ДАТН ПИЩЪ НМЪ ВО БЛГО ВРЕМА. ДАВШЪ ТЕБѢ НМЪ, СОБЕРЪТЪ: ѠВЕРЪШЪ ТЕБѢ РЪКЪ, ВСѦЧЕСКАА НПОЛНАТЕСА БЛГОСТИ. ѠВРАЩШЪ ЖЕ ТЕБѢ ЛИЦЕ ВОЗМАТЪТЕСА: ѠНМЕШИ ДЪХЪ НЪХЪ, Н НСЧЕЗНУТЪ, Н ВЪ ПЕРЕТЪ СВОЮ ВОЗВРАТАТЕСА. ПОСЛЕШИ ДЪХА ТВОЕГО, Н СОЗНЖДУТЕСА, Н ѠНОВИШИ ЛИЦЕ ЗЕМЛИ. БДН СЛАВА ГДНА ВО ВѢКИ, ВОЗВЕСЕЛИТЕСА ГДЪ Ѡ ДѢЛѢХЪ СВОИХЪ: ПРИЗНАИ НА ЗЕМЛЮ, Н ТВОРАИ Ю ТРАСТНЕСА: ПРИКАСАИИСА ГОРАМЪ, Н ДЫМАТЕСА. ВОСПОИ ГДЕВИ ВЪ ЖИВОТѢ МОЕМЪ: ПОИ БГЪ МОЕМЪ, ДОНДЕЖЕ СЕМЬ. ДА ОУСЛАДИТЕСА СМЪ ВЕСЕДА МОА, АЗЪ ЖЕ ВОЗВЕСЕЛЮСА Ѡ ГДѢ. ДА НСЧЕЗНУТЪ ГРѢШНИЦЫ Ѡ ЗЕМЛИ, Н БЕЗЗАКОННИЦЫ, ЯКОЖЕ НЕ БЫТИ НМЪ: БЛГОСЛОВИ ДУШЕ МОА ГДА.

СОЛНЦЕ ПОЗНА ЗАПАДЪ СВОИ: ПОЛОЖИЛЪ СѢН ТЬМЪ Н БЫТЬ НОЩЬ. ЯКЪ ВОЗВЕЛИЧИШАСА ДѢЛА ТВОА ГДН, ВСѦ ПРЕМЪДРОСТЮ СОТВОРИЛЪ СѢН.

СЛАВА ОЦЪ Н СНЪ Н СГОМУ ДХЪ, Н НЫНѢ Н ПРИСНѠ Н ВО ВѢКИ ВѢКѠВЪ. АМИНЬ.
АЛЛАДІА, АЛЛАДІА, АЛЛАДІА, СЛАВА ТЕБѢ БЖЕ. **Трижды.**

ТАЖЕ СЪКТЕИЯ ВЕЛИКАА.

Діакоуз: МІРОМЪ ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аику: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діакоуз: Ѡ СВЫШНѢМЪ МІРѢ, Н СПАСЕИИ ДУШЪ НАШНХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аику: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діакоуз: Ѡ МІРѢ ВСЕГѠ МІРА, БЛГОСТОАИИ СТЫХЪ БЖИИХЪ ЦРКВЕИ, Н СОЕДИНЕИИ ВСѢХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аику: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діакоуз: Ѡ СТЫМЪ ХРАМѢ СЕМЪ, Н СЪ ВѢРОЮ, БЛГОГОВѢИЕМЪ Н СТРАХОМЪ БЖИИМЪ ВХОДАЦИИХЪ ВОНЬ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аику: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діакоуз: Ѡ ВЕЛИКОМЪ ГОСПОДИНѢ Н ОЦѢ НАШЕМЪ, СВѦТѢИШЕМЪ ПАТРИАРХѢ **ИМКУ**, Н Ѡ ГОСПОДИНѢ НАШЕМЪ ПРЕСВѦЦЕИИШЕМЪ СѢПКОѢ [ИЛИ АРХІЕПКОѢ, ИЛИ МИТРОПОЛИТѢ] **ИМКУ**, ЧЕСТИМЪ ПРЕСВЪТЕРСТВѢ, ВО ХРІТѢ ДІАКОНСТВѢ, Ѡ ВСЕМЪ ПРИЧТѢ Н ЛЮДЕХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аику: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діакоуз: Ѡ БОГОХРАНИМѢИ СТРАИ НАШЕЙ, ВЛАСТѢХЪ Н ВОНСТВѢ СѦ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аику: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діакоуз: Ѡ ГРАДѢ СЕМЪ [ИЛИ Ѡ ВЕСИ СЕИ, ИЛИ Ѡ СТЫИ ОБИТЕЛИ СЕИ], ВСѦКОМЪ ГРАДѢ, СТРАИ, Н ВѢРОЮ ЖИВУЦИИХЪ ВЪ НИХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аику: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діакоуз: Ѡ БЛГОРАСТВОРЕИИ ВОЗДУХѠВЪ, Ѡ НЗОВЕИИ ПЛОДѠВЪ ЗЕМНИХЪ, Н ВРЕМЕНѢХЪ МИРНИХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Појац: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Одмах: Господе завиках... на глас 2. Постављамо стихова 10. А свештеник, променивши свештеничку одежду, излази, и кади, и кад се врати, врши проскомидију. А ми певамо стихире самогласне дана, глас 2, понављајући их.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби.

Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да из-мишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си по-знао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми по-ставише замку.

Дѣица: Гдѣи, помнѣди.

Дѣиаконъ: Ѡ плавающихъ, пѹтешествующихъ, недѣлующихъ, страждущихъ, плѣненныхъ, ѿ ѡ спасеніи ихъ, гдѣи помолнмса.

Дѣица: Гдѣи, помнѣди.

Дѣиаконъ: Ѡ ѿзбавитсѣ намъ ѡ всѣхъ скорби, гнѣва ѿ нѣжды, гдѣи помолнмса.

Дѣица: Гдѣи, помнѣди.

Дѣиаконъ: Застѹпи, спси, помнѣди ѿ сохрани насъ, бже, твоѣю бгдодѣтию.

Дѣица: Гдѣи, помнѣди.

Дѣиаконъ: Престѹю, престѹю, преблгословеннѹю, славною блщцѹ нашѹ бцѹ ѿ принодѣл мрію, со всѣми стѣми помандѣше, самн себѣ, ѿ дрѣгъ дрѣга, ѿ всѣхъ жнвотѣхъ нашихъ хртѹ бгѹ предадимъ.

Дѣица: Тебѣ, гдѣи.

Возглашеніе:

Гдѣи подобаетъ тебѣ всѣхъ слава, чѣсть, ѿ поклоненіе, ѡцѹ ѿ снѹ ѿ стѹомѹ дхѹ, нынѣ ѿ приснѹ ѿ во вѣки вѣкѹвъ.

Дѣица: Аминь.

Таже поѣмъ Гдѣи воззвахъ, на гласъ б.

Гдѣи, воззвахъ къ тебѣ, оубыши мѣ. оубыши мѣ гдѣи.

Гдѣи, воззвахъ къ тебѣ, оубыши мѣ: вонми гласѹ моленіѣ моегѹ, внигда воззвати ми къ тебѣ. оубыши мѣ гдѣи.

Да ѿправитсѣ млтва моѣ, гдѣи кадѣло предъ тобою, воздѣаніе рѣкѹ моею, жѣртѣвѣ вечернѣ. оубыши мѣ гдѣи.

И по чинѹ стѣхѣ:

Положи, гдѣи, храненіе оустѹмъ моимъ, ѿ двѣрь ѡграженіѣ ѡ оустнѣхъ моихъ. не оуклонн сѣрдце моѣ во словеса лѣкавствѣа, нещевати виннѹ ѡ грѣсѣхъ. съ человекн дѣлающнми беззаконіе, ѿ не сочтѣсѣ со ѿзбранными ихъ. накажетъ мѣ праведникъ млтїю, ѿ ѡблчнтъ мѣ: сдѣй же грѣшнагѹ да не намѣстнтъ главы моеѣ. гдѣи сщѣ ѿ млтва моѣ во бгволеніихъ ихъ, пожертѹ быша при камени сдѣи ихъ. оубышатсѣ глаголн мои, гдѣи возмогѹша: гдѣи тѹлца земли просѣдѣсѣ на земли, расточншасѣ кѹети ихъ при адѣ. гдѣи къ тебѣ гдѣи, гдѣи, Ѹчи мои, на тѣ оуповахъ, не ѡнми дѣшѹ мою. сохрани мѣ ѡ стѣти, ѿже составиша ми, ѿ ѡ соблзнихъ дѣлающихъ беззаконіе. падѣтъ во мрѣжѹ своѹ грѣшницы: сдѣннъ сѣмь ѣзъ, дондеже прендѣ.

Гласомъ моимъ ко гдѣи воззвахъ, гласомъ моимъ ко гдѣи помолнхсѣ. пролїѹ предъ нимъ моленіе моѣ, печаль мою предъ нимъ возвѣщѹ. внигда ѿчезати ѡ менѣ дѣхѹ моемѹ, ѿ ты позналъ сѣн стѣзи моѣ. на пѣти сѣмъ, по немѣже хождѣхъ, скрѣши сѣть мнѣ. смотрѣхъ ѡдеждѹ ѿ возгладѣхъ, ѿ не бѣ знанн менѣ. погнѣе бѣгство ѡ менѣ, ѿ нѣсѣть взыклѣнн дѣшѹ мою. воззвахъ къ тебѣ гдѣи, рѣхъ: ты сѣн оупованіе моѣ, чѣсть

Гледах надесно и разгледах, и не беше ни-кога ко ме познаје.
 Не стаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.
 Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.
 Послушај молитву моју, јер се понизих веома.
 Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.
 Сабира се дакле, веће Јудејско, да би Саздатеља и Творца свега, предало Пилату. О
 безаконика, о неверника! Јер Оног који долази да суди живима и мртвима, на суд
 спремају; Онога који исцељује страсти, за страдање припремају. Господе
 дуготрпељиви, велика је милост твоја, слава Теби.

Стих: Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

Сабира се дакле, веће Јудејско, да би Саздатеља и Творца свега, предало Пилату. О
 безаконика, о неверника! Јер Оног који долази да суди живима и мртвима, на суд
 спремају; Онога који исцељује страсти, за страдање припремају. Господе
 дуготрпељиви, велика је милост твоја, слава Теби.

Стих: Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.

Јуда безакони, Господе, који на вечери умочи руку у солило с Тобом, пружи безакон
 руке, да прими сребренике; и онај који је миру срачунао цену, не устраши се да
 прода Тебе непроцењивог. Онај који пружа ноге да се умију, Владику целива лукаво,
 да би Га предао безаконцима. А отпавши од Апостолског чина, и бацивши тридесет
 сребреника, не виде твоје тридневно Васкрсење, којим помилуј нас.

Стих: Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

Јуда безакони, Господе, који на вечери умочи руку у солило с Тобом, пружи безакон
 руке, да прими сребренике; и онај који је миру срачунао цену, не устраши се да
 прода Тебе непроцењивог. Онај који пружа ноге да се умију, Владику целива лукаво,
 да би Га предао безаконцима. А отпавши од Апостолског чина, и бацивши тридесет
 сребреника, не виде твоје тридневно Васкрсење, којим помилуј нас.

Стих: Ако на безаконја будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе
 очишћење.

Јуда издајник лукав будући, лукавим целивом предаде Спаса Господа, и Владику
 свих, као роба продаде безаконцима. Као овца на заклање, тако иђаше Јагње
 Божије, Син Очев, једини Многомилостиви.

мо̀а̀ ѿ̀си на земли жнвы́хъ. во мнѣ моленію моему́, ꙗ́кѡ смри́хѡа̀ съѡ̀: ѿзбави мѧ̀ ѿ гоня́щихъ мѧ̀, ꙗ́кѡ оу́крѣпи́шаа̀ па́че мене́.

На ѿ: Изведи́ мѧ̀ ꙗ́коже темни́цы душѣ моеѡ̀, исповѣда́хѡа̀ ѿ мени́ твоѡ̀.

Стека́етѡа̀ прочее соборни́це іудейскоѡ̀, да соудѣ́телѡа̀ ѿ знездѣ́телѡа̀ вѣ́ческихъ пѣла́тъ преда́тъ. ѿ беззако́нныхъ, ѿ невѣ́рныхъ! ꙗ́кѡ градо́цаго суди́ти жнвы́мъ ѿ мѣ́ртвымъ, на судъ гото́ватъ: ѿцѣла́ющаго стра́сти, ко стѣ́пѡмъ оу́готовля́ютъ: гдѣ̀ долго́терпѣ́ливе, вѣ́ліѡа̀ твоѡ̀ мѡ́лѣть, сла́ва тебѣ́.

Стихъ: Мене́ ждѡ́тъ правѣ́дницы, до́ндеже возда́си ми́ѣ.

Стека́етѡа̀ прочее соборни́це іудейскоѡ̀, да соудѣ́телѡа̀ ѿ знездѣ́телѡа̀ вѣ́ческихъ пѣла́тъ преда́тъ. ѿ беззако́нныхъ, ѿ невѣ́рныхъ! ꙗ́кѡ градо́цаго суди́ти жнвы́мъ ѿ мѣ́ртвымъ, на судъ гото́ватъ: ѿцѣла́ющаго стра́сти, ко стѣ́пѡмъ оу́готовля́ютъ: гдѣ̀ долго́терпѣ́ливе, вѣ́ліѡа̀ твоѡ̀ мѡ́лѣть, сла́ва тебѣ́.

На ѿ. Стихъ: Изъ глѣ́бныи́хъ воззва́хъ къ тебѣ́ гдѣ̀, гдѣ̀, оу́слыши́ гласъ мой.

И́зда беззако́нный, ѡ́мочивы́и на вечери́ рѣ́къ въ солнѣ́цѣ съ тобо́ю, простре́ къ беззако́ннымъ рѣ́цѣ́ прѣ́дѣти сребренни́ки: ѿ мѡ́ра оу́мысли́выи́ цѣ́нѣ, тебѣ́ безцѣ́ннаго не оу́боа́а̀ прода́ти: но́зѣ́ простре́и́и, во ѣ́же оу́мыти: вѣ́къ ѡ́блобыза́ лѣ́стнѣнѡ, во ѣ́же прѣ́дѣти беззако́ннымъ: ли́ка же а́пльскагѡ ѡ́вергѡа̀, ѿ три́десѡ́тъ пове́ргъ сребренни́ки, твоѡ̀ три́днѣ́нагѡ вои́крѣ́нѡа̀ не вѣ́дѣ́, ѿмже́ помнѣ́и́ насъ.

Стихъ: Да бѣ́дѡ́тъ оу́ши твоѡ̀, внемлю́щѣ́ гласъ молені́ѡа̀ моегѡ̀.

И́зда беззако́нный, ѡ́мочивы́и на вечери́ рѣ́къ въ солнѣ́цѣ съ тобо́ю, простре́ къ беззако́ннымъ рѣ́цѣ́ прѣ́дѣти сребренни́ки: ѿ мѡ́ра оу́мысли́выи́ цѣ́нѣ, тебѣ́ безцѣ́ннаго не оу́боа́а̀ прода́ти: но́зѣ́ простре́и́и, во ѣ́же оу́мыти: вѣ́къ ѡ́блобыза́ лѣ́стнѣнѡ, во ѣ́же прѣ́дѣти беззако́ннымъ: ли́ка же а́пльскагѡ ѡ́вергѡа̀, ѿ три́десѡ́тъ пове́ргъ сребренни́ки, твоѡ̀ три́днѣ́нагѡ вои́крѣ́нѡа̀ не вѣ́дѣ́, ѿмже́ помнѣ́и́ насъ.

На ѡ. Стихъ: Я́ще беззако́ннѡа̀ на́зриши гдѣ̀, гдѣ̀, кто̀ постои́тъ; ꙗ́кѡ оу́ тебѣ́ ѡ́чи́щеніѡе ѣ́сть.

И́зда прѣ́дѣ́тель лѣ́стнѣ́въ сы́и, лѣ́стнѣ́вымъ ло́бзани́емъ преда́де́ е́ѡа̀ гдѣ̀, ѿ вѣ́къ всѣ́хъ, ꙗ́кѡ раба́ преда́де іуде́емъ: ꙗ́кѡ ѡ́вчѡа̀ на зако́леніѡе, та́кѡ послѣ́довашѡе, а́гне́цъ бѣ́жѡи́и, сы́и ѡ́чи́и, ѣ́динъ мно́гомѡ́лѣ́тнѣ́выи.

Стих: Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Јуда издајник лукав будући, лукавим целивом предаде Спаса Господа, и Владика свих, као роба продаде безаконцима. Као овца на заклање, тако иђаше Јагње Божије, Син Очев, једини Многомилостиви.

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа. Јуда роб и лукавац, ученик и подмуклица, пријатељ и ђаво, из дела се показао. Јер следоваше Учитељу, и сам смисли издају, говорећи у себи: Издаћу овога, и добићу сакупљене новце. А тражаше и миро да се прода, и Исуса на превару да ухвате. Даде целив, издаде Христа. И као овца на заклање, тако иђаше једини Милосрдни и Човекољубац.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Јуда роб и лукавац, ученик и подмуклица, пријатељ и ђаво, из дела се показао. Јер следоваше Учитељу, и сам смисли издају, говорећи у себи: Издаћу овога, и добићу сакупљене новце. А тражаше и миро да се прода, и Исуса на превару да ухвате. Даде целив, издаде Христа. И као овца на заклање, тако иђаше једини Милосрдни и Човекољубац.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Јагње, којег проповеда Исаија, иде вољно на заклање, и плећа даје на ране, образе на шамаре, а лице не окрену од срамоте пљувања; и на срамну смрт се осуђује. Безгрешни све ово вољно прихвата, да би свима даровао из мртвих васкрсење.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Јагње, којег проповеда Исаија, иде вољно на заклање, и плећа даје на ране, образе на шамаре, а лице не окрену од срамоте пљувања; и на срамну смрт се осуђује. Безгрешни све ово вољно прихвата, да би свима даровао из мртвих васкрсење.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин. **(Гл. 6)**

Стихъ: Имене ради твоего потерпѣхъ тѣ, гди, потерпѣ душа моя въ слово твое, оупова душа моя на гда.

Ида предаватель лъстивъ сын, лъстивымъ лобзаніемъ предаде еѣса гда, и вѣкъ вѣхъ, ѣакъ раба продаде идѣомъ: ѣакъ овча на заколеніе, такъ послѣдоваше, агнецъ бжій, снз оѣи, єдинъ многомѣтливый.

На д. Стихъ: Ѡ стражи оутреннихъ до ночи, Ѡ стражи оутреннихъ, да оуповайтъ ина на гда.

Ида рабъ и лъстецъ, оученикъ и наветникъ, дрѣгъ и дѣволъ, Ѡ дѣлз гвнѣа: послѣдоваше бо оучителю, и на него подчашеса преданію, глаголаше въ себѣ: предаму того, и прѣврацѣ сѣбраннаа имѣнѣа: икаше же и мѣрд проданѣ быти, и ина лѣстїю гачи, ѡдаде цѣлованіе, предаде хртѣ. и ѣакъ овча на заколеніе, снзе послѣдоваше агнецъ бжій, єдинъ благоутробный и члвѣколюбецъ.

Стихъ: ѣакъ оу гда мѣть, и многое оу него избавленіе, и тои избавитъ ина Ѡ вѣхъ беззаконїи єгѡ.

Ида рабъ и лъстецъ, оученикъ и наветникъ, дрѣгъ и дѣволъ, Ѡ дѣлз гвнѣа: послѣдоваше бо оучителю, и на него подчашеса преданію, глаголаше въ себѣ: предаму того, и прѣврацѣ сѣбраннаа имѣнѣа: икаше же и мѣрд проданѣ быти, и ина лѣстїю гачи, ѡдаде цѣлованіе, предаде хртѣ. и ѣакъ овча на заколеніе, снзе послѣдоваше агнецъ бжій, єдинъ благоутробный и члвѣколюбецъ.

На е. Стихъ: Хвалите гда вси языцы, похвалите єго вси людїе.

Ѣгоже проповѣда агнца исаѣа, гадѣтъ на заколеніе вольное, и плещи дѣтъ на раны, ланиты на задшѣнѣа, лица же не ѡвратнѣ ѡ срамоты заплеванїи, смѣртїю же безѡбразною ѡсѣждѣетса: всѣ безгрѣшный волю прїемлетъ, да вѣмъ дѣрдетъ из мѣртвѣхъ воскреснїе.

Стихъ: ѣакъ оутвердѣса мѣть єгѡ на насъ, и истина гдна пребываетъ во вѣкъ.

Ѣгоже проповѣда агнца исаѣа, гадѣтъ на заколеніе вольное, и плещи дѣтъ на раны, ланиты на задшѣнѣа, лица же не ѡвратнѣ ѡ срамоты заплеванїи, смѣртїю же безѡбразною ѡсѣждѣетса: всѣ безгрѣшный волю прїемлетъ, да вѣмъ дѣрдетъ из мѣртвѣхъ воскреснїе.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Глас 6.

Пород аспидин заиста је Јуда, од оних који једоше ману у пустињи, и роптаху на Хранитеља; јер још док беше храна у устима њиховим, клеветаху Бога неблагодарници. И овај злочестиви, небески хлеб у устима носећи, издајство Спаситеља изврши. О душе ненасите, и дрскости нечовечне! Хранитеља продаје, и Владику којег целива, предаваше на смрт. Заиста је безаконик син оних, и с њима погибао наследи. Но избави, Господе, душе наше од такве нечовечности, Једини у дуготрпљењу несравњиви.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Затим: (Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: Прокимен, глас 1:

Отми ме Господе од човека лукавог, од мужа неправедног избави ме.

Стих: Који смишљаху неправду у срцу сав дан.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге Изласка. (Глава 19,10-19.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Рече Господ Мојсију: иди к народу, и освештај их данас и сјутра, и нека оперу хаљине своје; и нека буду готови за трећи дан, јер ће у трећи дан сићи Господ на гору Синајску пред свијем народом. А поставићеш народу међу унаоколо, и рећи ћеш: чувајте се да не ступите на гору и да се не дотакнете краја њезина; што се год дотакне горе, погинуће; тога да се нико не дотакне руком, него камењем да се заспе или да се устријели, било живинче или човјек, да не остане у животу. Кад рог затруби отежући онда нека пођу на гору. И Мојсије сиђе с горе к народу; и освешта народ, и опраше хаљине своје. И рече народу: будите готови за трећи дан, и не лијезите са женама. А трећи дан кад би ујутру, громови загрмјеше и муње засијеваше, и поста густ облак на гори, и затруби труба веома јако, да задрхта сав народ који бијаше у околу. Тада Мојсије изведе народ из окола пред Бога, и стадоше испод горе. А гора се Синајска сва димљаше, јер сиђе на њу Господ у огњу; и дим се из ње подизаше као

Гласъ 5:

Рождѣніе ѿчидновъ воистиннѣ іѡда, іадшнхъ мѣннѣ въ пѣтѣини, ѿ рѡпцищнхъ на пнчѣтелѣ: ѿцѣ бо брашнѣ ѡцѣ во оѡтѣхъ ѿхъ, клеветѣхъ на бѣга небѣгодѣрнн: ѿ сѣи слочестнѣбнн нѣннн хлѣбъ во оѡтѣхъ носѣн, на сѣа предѣтельство содѣла. ѿ нрѣва несѣтнагѡ, ѿ дѣрзостн безчеловѣчннн! пнчѣющаго продлѣтѣ, ѿ ѿгѡже люблѣше влѣкѣ, предлѣше на смѣртѣ: воистиннѣ ѡнѣхъ ѡннъ беззакѡнннн, ѿ сѣ нннн пѣгѣлѣ наслѣдова. но пощадѣ гдѣ, дѡшы нѣшѣ ѿ такобѣгѡ безчеловѣчестѡа, ѿднѣе въ долготерпѣннн нензрѣчѣнннн.

Тѣже вхѡдъ со ѡвнѣемъ.

ѿ ѡцѣннннхъ, блѣвлѣа вхѡдъ, глаголѣтѣ:

Бѣгѡсловѣннъ вхѡдъ сѣбнхъ тѡннхъ, всѣгда, нѣнѣ ѿ прнснѡ ѿ во вѣкн вѣкѡвъ. Дѣлѡконъ глаголѣтѣ: Премѡдрѡстѣ, прѡстн.

Дннхъ же:

Свѣтѣ тнхн сѣбнѣ слѡвы, безсмѣртнагѡ, ѡцѣ нѣнагѡ, сѣгѡ блѣжѣннагѡ, іннѣ хрѣтѣ, прншѣдше на зѡпадъ солнца, вндѣвшѣ свѣтѣ вечерннн, поѣмъ ѡцѣ, сѣа, ѿ сѣгѡ дѣла, бѣга. достѡннъ ѿсн во всѣ времена пѣтѣ бнтн гласы препѡдѡбнннн, снѣе вѣжнн, жнвѡтѣ дѡлн: тѣмѣже мнрѣ тѣ слѡвнѣтѣ.

Дѣлѡконъ: Кѡнмемъ.

Ѹцѣнннхъ: Мнрѣ вѣмъ.

Дѣлѡконъ: Премѡдрѡстѣ. Кѡнмемъ.

Чтѣецъ: Прокнменъ, гласъ ѡ: Нзмі ма гдѣ, ѿ челѡвѣка лѡкѡва, ѿ мѡжа непрѡвѣдна нзбѡвн ма.

Сѣгнхъ: ѿже помѣслнша непрѡвѣдѣ въ сѣрдцѣ вѣсь дѣнь.

Дѣлѡконъ: Премѡдрѡстѣ.

Чтѣецъ: Нсхѡда чтѣніе. [Гласѣ дѣ, ст. і-дѣ.]

Дѣлѡконъ: Кѡнмемъ.

Чтѣецъ:

Речѣ гдѣ мѡвнсѣю: сошѣдѣ забндѣтельствѣнн лѡдемъ, ѿ ѡчнстн ѡ днѣсь ѿ оѡтѣрѣ: ѿ да нспѣрдѣтѣ рнзѣ. ѿ да бѡдѣтѣ гѡтѡвы въ дѣнь трѣтнн: въ трѣтнн бо дѣнь сннѣдѣтѣ гдѣ на гѡрѣ сннѣнскѡю, прѣдъ всѣмн лѡдѣмн. ѿ оѡтѣрѡншн лѡдн ѡкрѣстѣ, глаголѡ: внемлнчѣ себѣ не восхѡднчн на гѡрѣ, ѿ ннчнмѣже кѡннѡчнслѣ ѿ: всѡкѣ прнкѡснѡвннннннн гѡрѣ, смѣртнѡ оѡмрѣтѣ. не кѡснѣтѣ ѿ рѡкѣ, кѡменнѣмъ бо побнѣтѣ, нлн стѣрѣлѡю оѡтѣрѣлнчѣтѣ, ѡцѣ скѡтѣ, ѡцѣ челѡвѣкѣ, не бѡдѣтѣ жнвѣ: ѿгдѣ же гласн ѿ трѣбѣ ѿ ѡблѡкѣ ѡннѣдѣтѣ ѿ гѡрѣ, сннѣе взыдѣтѣ на гѡрѣ. сннѣе же мѡвнсѣн сѣ гѡрѣ кѣ лѡдемъ, ѿ ѡсѣтн ѡ: ѿ нспрѡша рнзѣ своѡ. ѿ речѣ лѡдемъ: бѡднчѣ гѡтѡвн, трн днн не вхѡднчѣ кѣ жѣнѡмъ. бнстѣ же въ трѣтнн дѣнь бнвншѣ кѡ оѡтѣрѣ, ѿ бншѣ гласн ѿ мѡлннѣ, ѿ ѡблѡкѣ мрѡченъ на гѡрѣ сннѣнстѣнн, гласъ трѣбннн гласлѡше сѣлѡ: ѿ оѡбѡшлѣа всн лѡдѣе ѿже въ полцѣ. нзвѣдѣ же мѡвнсѣн лѡдн во срѣчѣннѣе бѣлѣ нзѣ полкѣ, ѿ стѡша подъ гѡрѡю. гѡрѣ же сннѣнскѡа

дим из пећи, и сва се гора тресијаше веома. И труба све јаче трубљаше, и Мојсије говораше а Бог му одговараше гласом.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, глас 7:

Отми ме од непријатеља мојих Боже, и избави ме од оних који устају против мене.

Стих: Избави ме од оних који чине безакоње.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову. (Глава 38,1-21 и 42,1-5.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Тада одговори Господ Јову из вихора и рече: Ко је то што замрачује савјет ријечима неразумно? Опаши се сада као човјек; ја ћу те питати, а ти ми казуј. Гдје си ти био кад ја оснивах земљу? кажи, ако си разуман. Ко јој је одредио мјере? знаш ли? или ко је растегао уже преко ње? На чем су подножја њезина углављена? или ко јој је метнуо камен угаони? Кад пјеваху заједно звијезде јутарње и сви синови Божији кликоваху. Или ко је затворио море вратима кад као из утробе изиде? Кад га одјех облаком и пових тамом? Кад поставих за њ уредбу своју и метнух му пријеворнице и врата; И рекох: довде ћеш долазити, а даље нећеш, и ту ће се устављати поносити валови твоји. Јеси ли свога вијека заповједио јутру, показао зори мјесто њезино, да се ухвати земљи за крајеве, и да се растјерају с ње безбожници, да се она промијени као благо печатно, а они да стоје као хаљина, да се одузме безбожницима свјетлост њихова и рука подигнута да се сломи? Јеси ли долазио до дубина морских? и по дну пропасти јеси ли ходио? Јесу ли ти се отворила врата смртна, и врата сјена смртнога јеси ли видио? Јеси ли сагледао ширину земаљску? кажи, ако знаш све то. Које је пут к стану свјетлости и гдје је мјесто таме, да би је узео и одвео до међе њезине, и знао стазе к дому њезину? Знаш ти; јер си се онда родио, и број је дана твојих велик. Тада Јов одговори Господу и рече: Знам да све можеш, и да се не може смести што наумиш. Ко је то што замрачује савјет неразумно? Зато кажем да нијесам разумијевао: чудесно је то за ме, те не могу знати. Слушај кад узговорим, и кад запитам, кажи ми. Ушима слушах о теби, а сада те око моје види.

дымáшеса всà, сѡждѣніа радн бжїа на ню̀ во Ѡгнї: ѿ воссѡждáше дымъ, ꙗ̀кѡ дымъ пѣщный: ѿ о̀жасóшася всѣ людіе сѣлѡ. быша же гласи трѣбнїи пронесѡдáще крѣпцы сѣлѡ. мѡѵсеѣ глаго́лаше, бгъ же ѡ̀бѣщавáше ѣмѹ гласомъ.

Діа́конъ: Кѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, гласъ 3: Нзмї ма ѡ̀ врãгъ мо́нхъ бже, ѿ ѡ̀ востаю́щихъ на ма̀ нзбáвн ма̀.

Стѣцъ: Нзбáвн ма̀ ѡ̀ дѣлающихъ беззаконїе.

Діа́конъ: ПремѢдрость.

Чтѣцъ: Їѡва чтѣніе. [Глава̀ лн, ст. а̀-кг: гл. мѡв, ст. а̀-ѣ]

Діа́конъ: Кѡнмемъ.

Чтѣцъ:

Рече́ гдѣ ѡ̀вѣꙋ̀ сквозѣ́ вѣрю ѿ Ѡблаки: ктѡ́ сѣи́ скрываетъ ѡ̀ мене́ совѣтъ, содержа́й же глаго́лы въ сѣрдцѣ́, мене́ же ли́ мнїте́а о̀утайти; преподáши ꙗ̀кѡ мѡ̀жъ чре́сла твоã: вопрошѹ́ же тã, ты́ же мнѣ́ ѡ̀бѣщай. гдѣ́ бы́лъ є́си є́гда ѡ̀сно́вахъ зѣмлю; возвѣстї́ ми, ꙗ̀ще вѣ́си рãзѹмъ; ктѡ́ положи́ мѣры є́а, ꙗ̀ще вѣ́си; и́ли ктѡ́ наведе́и вѣрвь на ню̀; на чѣмже́ столпнѣ́ є́а о̀утвержде́нн стѣ; ктѡ́ же є́сть положи́внн ка́мень краєдго́льнн на не́и; є́гда [сѡтворены́] бы́ша свѣ́зды, восхва́лиша ма̀ гла́сомъ вѣ́лнмъ всѣ́ аггѣл мо́н. заграднѣ́хъ же мо́ре враты́, є́гда нзлнвáшеса́ нз чре́ва мѣ́ре своеã нсѡдáще. положи́хъ же є́мѹ Ѡблакъ во ѡ́дѣанїе́, мгло́ю же повнѣ́хъ є́: ѿ положи́хъ є́мѹ предѣ́лы, ѡ̀бложнвз затво́ры ѿ вратã. рѣ́хъ же є́мѹ: до сего́ до́йдешн ѿ не́ прѣ́йдешн, но въ тебѣ́ сокровѣ́ща́тсѣ вѡ́лны твоã. и́ли при тебѣ́ сѡста́внхъ свѣ́тъ о̀треннїи; деннїца́ же вѣ́ст чннъ сво́й, ꙗ̀тнса́ крнлъ зѣмнн, ѡ̀трастнѣ́ нечестнвнѡ ѡ̀ неã. и́ли ты́ брѣ́нїе взѣ́мъ ѡ̀ зѣмнн, сѡзда́лъ є́си жнвѡ́тно, ѿ глаго́лнвãго сего́ поладнлъ є́си на зѣмнн; ѡ́алъ же ли є́си ѡ̀ нечестнвнхъ свѣ́тъ; мы́щѹ́ же го́рдыхъ сокровѣ́шнлъ ли є́си; прншѣ́лъ же ли є́си на нстѡ́чнннн мо́ра; въ слѣ́дѣхъ же бѣ́заны хо́днлъ ли є́си; ѡ̀верзãютсѣ же ли тебѣ́ стрãхомъ вратã смѣ́ртнãа; вратннцы́ же ѡ́швы́ вндѣ́вшѣ тã о̀убо́шася ли; навѣ́клъ же ли є́си шнроты́ поднебѣ́сныã, повѣ́ждь о̀убо́ мнѣ́, колн́ка є́сть, въ ко́ей же зѣмнн вселãтсѣ свѣ́тъ; тьмѣ́ же ко́е є́сть мѣ́сто; ꙗ̀ще о̀убо́ введе́ши ма̀ въ предѣ́лы нхъ, ꙗ̀ще же ли ѿ вѣ́си стѣзнѣ́ нхъ; вѣ́мъ о̀убо́ ꙗ̀кѡ то́гда́ ро́ждѣнъ є́си, чнсло́ же лѣ́тъ тво́нхъ мно́го. прншѣ́лъ же ли є́си въ сокровѣ́нннцã снѣ́жнãа, ѿ сокровѣ́ннцã грднãа вндѣ́лъ ли є́си; подлежа́тъ же ли тебѣ́ въ чãсъ врагѡ́въ въ дѣнь браней ѿ рãтн; ѡ̀бѣщавъ же ѡ̀вѣꙋ̀, рече́ ко гдѹ́: вѣ́мъ ꙗ̀кѡ всã́ мо́жешн, невозмо́жно же тебѣ́ ннчтѡ́же. ктѡ́ є́сть тлãн ѡ̀ тебѣ́ совѣ́тъ; щадãн же словеса́, ѿ ѡ̀ тебѣ́ мнїте́а о̀утайти; ктѡ́ же возвѣстї́тъ мнѣ́, нхъ же не вѣ́дѣ́хъ, вѣ́лнѣ́ ѿ днвнãа, нхъ же не знãхъ; послѣ́шай же мене́ гдѣ́, да ѿ ѡ́зъ возглаго́лю: вопрошѹ́ же тã, ты́ же ма̀ на́чн. слѡ́хомъ о̀убо́ о̀ухã слы́шãхъ тã пѣ́рвѣ́е, ны́нѣ́ же Ѡ́ко моѣ́ вндѣ́ тã.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштава Исаије. (Глава 50,4-11.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Господ даде ми језик учен да умијем проговорити згодну ријеч уморном; буди свако јутро, буди ми уши, да слушам као ученици. Господ Господ отвори ми уши, и ја се не противих, не отступих натраг. Леђа своја подметах онима који ме бијаху и образе своје онима који ме чупаху; не заклоних лица својега од руга ни од запљувања. Јер ми Господ Господ помаже, зато се не осрамотих, зато ставих чело своје као кремен, и знам, да се нећу постидјети. Близу је онај који ме правда; ко ће се прети са мном? станимо заједно; ко је супарник мој? нека приступи к мени. Гле, Господ Господ помагаће ми: ко ће ме осудити? Гле, сви ће они као хаљина оветшати, мољац ће их изјести. Ко се међу вама боји Господа и слуша глас слуге његова? Ко ходи по мраку и нема видјела, нека се узда у име Господње и нека се ослања на Бога својега. Гле, сви који ложите огањ и опасујете се искрама, идите у свјетлости огња својега и у искрама које распалисте. То вам је из моје руке, у мукама ћете лежати.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светота Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Діакоуз: Премѹдрость.

Чтѣцз: Прѹрочества и҃сїѣнна чтѣніе. [Главлѣ ѿ, ст. дѣлѣ.]

Діакоуз: Кѡнмемз.

Чтѣцз:

Гдѣ длетз мнѣ азѹбикз наѹченїа, ѣже разѹмѣти, ѣгда подоблетз рещи слово: положї ма оҹтρω оҹтρω, приложї ми оҹхо, ѣже слышати. и҃ наказанїе гдѣне ѡбверзлетз оҹшы мои, азз же не протїблѹса, ни протнвоглаголю. плещы мои вдахз на рлны, и҃ лннїтѣ мои на задшѣнїа, лнца же моего не ѡвратїхз ѡ стѹда заплеванїи. и҃ гдѣ гдѣ помѡщникз ми бысть: сего рлди не оҹсрамїхса, но положїхз лице свое ѡкн твердый камень, и҃ разѹмѣхз, ѡакѡ не постыждѹса. занѣ приелнжлетса ѡправдлвыи мл: ктѡ прлнса со мною; да сопротнвостланетз мнѣ кѡпнѡ: и҃ ктѡ сдлнса со мною: да приелнжнїтса ко мнѣ. се гдѣ гдѣ помѡжетз ми: ктѡ ѡслобнтз мл; се всн вы, ѡакѡ рїза ѡвертшлете, и҃ ѡакѡ молїе и҃злстз вы. ктѡ вл влсз боанса гдѣ; да послѹшлетз гласа оҹтрока сгѡ: ходлщїи во тьмѣ, и҃ нѣсть и҃мз свѣта, надѣнїтса на и҃ма гдѣне, и҃ оҹтверднїтса ѡ бѣѣ. се всн вы оҹгнь ражднзлете, и҃ оҹкрѣпллете пллмень: ходнїте свѣтомз оҹгнл влшегѡ, и҃ пллменемз, сгѡже разжегѡстѣ: менѣ рлди быша сїл влмз, вл печлди оҹспнѣте.

Тлже сктенїа млмл.

Діакоуз: Плкн и҃ плкн мїромз гдѣ помѡлнмса.

Лїкз: Гдѣ, помнлдн.

Діакоуз: Засчлпн, сплсн, помнлдн и҃ сохранн нлсз, бѣже, твоѡю блгодлтїю.

Лїкз: Гдѣ, помнлдн.

Діакоуз: Пресѣѹю, пресѣѹю, прелблгословѣннѹю, сллбнѹю влчцѹ нашѹ бѣѹ и҃ приснодѣѹ мрїю, со всѣмн сѣымн помлнѹвшѣ, слмн себѣ, и҃ дрѹгз дрѹга, и҃ всь жнѡтз нашз хрїтѹ бѣѹ предаднмз.

Лїкз: Тебѣ, гдѣ.

Діакоуз: Блгословн, влко, времл трнстлгѡ.

Іерѣи же, знлменѹа сгѡ, глаголетз:

ѡакѡ свлстз сн, бѣже нашз, и҃ тебѣ сллбѹ возсыллемз, оҹѹ и҃ снѹ и҃ стѡмѹ дхѹ, нынѣ и҃ прнѣнѡ.

Діакоуз показлн ѡраремз, перѣѣ оҹѣѡ ко и҃кѡнѣ хрїтѡѣ глаголетз: Гдѣ, сплсн блгочестнвыа.

Лїкз: Гдѣ, сплсн блгочестнвыа.

Діакоуз: И҃ оҹслышн ны.

Лїкз: И҃ оҹслышн ны.

И҃ навѡдл ѡраремз, глаголетз ко внѣ стѡлщымз велеглснѡ: И҃ во вѣкн вѣкѡвз.

Лїкз: Амннѡ.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас.
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Свети Бесмртни, помилуј нас.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас.
 Ђакон: Пазимо.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, глас 7:

Кнезови народни сабраше се скупа против Господа и Христа његова.

Стих: Зашто се горопаде незнабошци, и народи смишљају ништавности?

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Апостол Коринћанима I, зачало 149. (Глава 11,23-32.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Браћо, ја примих од Господа што вам и предадох, да Господ Исус оне ноћи кад бјеше предан, узео хљеб. И захваливши преломи и рече: Узмите, једите, ово је тијело моје, које се за вас ломи; ово чините у мој спомен. Исто тако и чашу, по вечери, говорећи: Ова је чаша Нови Завјет у мојој крви; ово чините, кад год пијете, у мој спомен. Јер кад год је дете овај хљеб и чашу ову пијете, смрт Господњу објављујете, докле не дође. Тако који једе овај хљеб или пије чашу Господњу недостојно, биће крив тијелу и крви Господњој. Али човјек нека испитује себе, и тако од хљеба нека једе и од чаше нека пије. Јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тијела Господњега. Зато су међу вама многи слаби и болесни, и доста их умире. Јер да смо сами себе испитивали, не бисмо били осуђени. А кад нам суди Господ, кара нас, да не будемо осуђени са свијетом.

Свештеник: Мир теби читачу.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост.

Алилуја, глас 6. Блажен је онај који разуме сиромаша и убогога, у страшни дан избавиће га Господ.

Стих: Непријатељи моји рекоше зло за мене: кад ће умрети и нестати имена његовог.

Стих: Који једе хлеб мој, умножи замке за мене.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање Светог Јеванђеља по Матеју

(Еванђеље од Матеја, зачало 107. Глава: 26,1-20; Јн. 133-17; Мт. 26,21-39; Лк. 22,43-45; Мт. 26,40-27,2.)

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Ђакон:

Рече Господ својим ученицима: Знате да ће за два дана бити Пасха, и Син Човјечији биће предан да се разапне. Тада се скупише првосвештеници и књижевници и старјешине народа у двор првосвештеника по имену Кајафа; И савјетоваше се како би Исуса на пријевару ухватили и убили. И говораху: Али не о празнику, да се не би народ побунио. А кад Исус бјеше у Витанији у кући Симона губавога, приступи му жена са алавастровом посудом мириса скупоцјенога, и изли на главу његову када сјеђаше за трпезом. А кад ово видјеше ученици његови, негодоваше говорећи: Чему ова штета? Јер се могаше овај мирис продати скупо и дати сиромасима. А разумјевши Исус рече им: Што ометате жену? Она учини добро дјело на мени. Јер сиромаше имате свагда са собом, а мене немате свагда. А она изливши мирис овај на тијело моје, учини то за мој погреб. Заиста вам кажем: Гдје се год успроповиједа ово Еванђеље по свему свијету, казаће се за спомен њен и ово што она учини. Тада један од Дванаесторице, по имену Јуда Искариотски, отиде првосвештеницима. И рече: Шта ћете ми дати и ја ћу вам га издасти? А они му положише тридесет сребрника. И од тада тражаше згодно вријеме да га изда. А у први дан бесквасних хљебова, приступише ученици Исусу говорећи му: Гдје хоћеш да ти уготовимо да једеш Пасху? А он рече: Идите у град томе и томе, и кажите му: Учитељ каже: Вријеме је моје близу, код тебе ћу да учиним Пасху са ученицима својим. И ученици учинише како им заповједи Исус, и уготовише Пасху. А кад би увече, сједо за трпезу са Дванаесторицом ученика. Знајући Исус да му је Отац све дао у руке, и да од Бога изиђе, и Богу иде, устаде од вечере и скиде горње хаљине, па узе убрус и опаса се њиме; Потом усу воду у умиваоник, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим бјеше опасан. Онда дође Симону Петру, а овај му рече: Господе, зар ти моје ноге да опереш? Одговори Исус и рече му: Што ја чиним, ти сад не знаш, али ћеш последије разумјети. Рече му Петар: Никада ти нећеш опрати моје ноге. Исус му одговори: Ако те не оперем, немаш удјела са мном. Рече му Симон Петар: Господе, не само ноге моје, него и руке и главу. Рече му Исус: Окупани нема потребе шта да пере осим ногу, јер је сав чист; и ви сте чисти, али не сви. Јер знађаше издајника својега, зато рече: Нисте сви чисти. А кад им опра ноге, узе хаљине своје па опет сједо за трпезу и рече им: Знате ли шта сам вам учинио? Ви ме зовете Учитељем и Господом; и право велите, јер јесам. Кад вам, дакле, опрах ноге, ја Господ и Учитељ,

Сщѣнникъ, знаменъ ѿго, глаголетъ:

Бѣзъ, мѣтвѣми сѣгѣмъ, славагѣмъ, всехвалѣнагѣмъ апла и ѿвѣста матѣя, да дѣстѣ тебѣ глаголѣмъ бѣговѣствѣющемъ слою мною, во исполненіе ѿвѣліа возлюбленнагѣмъ сѣна своегѣмъ, гдѣ нашегѣмъ іиса хрѣта.

Діаконъ же речъ: Амѣнь.

Іерей: Премудрость, прости, оубошнмъ сѣгѣмъ ѿвѣліа. Миръ всѣмъ.

Діаконъ: И дѣхови твоемъ.

Діаконъ: Ѽ матѣя сѣгѣмъ ѿвѣліа чтеніе.

Діаконъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Сщѣнникъ: Вѣнемъ.

Діаконъ: ѿвѣліе ѿ матѣя, зачало рѣз.

Рече гдѣ своимъ оубенникомъ: всѣте, ѣкѣ по двоѣ днѣ пасха бѣдетъ, и сѣнъ челоѣческѣи преданъ бѣдетъ на пропѣтѣе. тогда собрѣшасѣ архіерѣе, и кнѣжницы и старцы людскѣи, во дворѣ архіерѣевъ, глаголемагѣ каіафы: и совѣщаща, да іиса лѣстѣю ѣмѣтѣ, и оубѣютѣ. глаголахъ же: но не въ прѣзденникѣ, да не молѣ бѣдетъ въ людехъ. іисъ же бѣвшъ въ вѣданіи, въ домъ сімѣна прокаженнагѣмъ, прѣстѣпѣ къ немъ женѣ, стклѣнницѣ мѣра ѣмѣши многоцѣннагѣмъ, и возлѣвѣше на главѣ ѿгѣмъ, возлѣжѣщъ. вѣдѣвшѣ же оубенницѣ ѿгѣмъ, негодѣвѣша, глаголюще. чѣмъ радѣ гѣбѣль сѣмъ бѣстѣ; можѣше бо сѣе мѣро проданѣ бѣти на мнозѣ, и дѣтѣмъ нѣщымъ. разѣмѣвѣ же іисъ рече ѣмъ: что трѣждѣете женѣ; дѣло бо добрѣмъ оубѣла ѿ мѣнѣ. всегда бо нѣщымъ ѣмѣте сѣ себѣю: менѣ же не всегда ѣмѣте. возлѣвшѣ бо сѣмъ мѣро сѣе на чѣло моѣ, на погребѣніе мѣмъ сотворѣ. амѣнь глаголю вамъ: нѣдѣже ѣще проповѣдано бѣдетъ ѿвѣліе сѣе во всѣмъ мѣрѣ, речѣтѣмъ, и ѣже сотворѣ сѣмъ, въ пѣмѣтѣ ѿмъ. тогда шѣдѣмъ ѿмъ ѿ боюнадеѣмѣте, глаголемыи іуда іскаріѣтскѣи, ко архіерѣемъ, рече: что мѣ хочѣте дѣти, и ѣзъ вамъ предѣмъ ѿго; ѿнѣ же постѣвѣнша ѿмъ трѣдѣсѣтъ сребрѣнникъ. и ѿтолѣмъ іскашѣ подобна врѣмене, да ѿго предѣстѣ. въ пѣрѣвѣи же дѣнѣ ѿпрѣсѣнѣнѣи прѣстѣпѣнѣша оубенницѣ іисѣви, глаголюще ѿмъ: гдѣ хочѣши, оубоготовѣемъ чѣмъ ѣстѣ пасхѣ; ѿнъ же рече: нѣдѣте ко градѣмъ ко ѿнѣщѣмъ, и рѣщѣте ѿмъ: оубенитель глаголетъ, врѣмѣ моѣ блѣзъ ѣстѣ, оубо тебѣ сотворѣ пасхѣ со оубенникѣ моѣми. и сотворѣнѣша оубенницѣмъ, ѣкѣже повѣлѣ ѣмъ іисъ: и оубоготовѣаша пасхѣ. вечерѣ же бѣвшъ возлѣжѣше со ѿвѣманѣдеѣмѣте оубенникѣма. всѣдѣи іисъ, ѣкѣмъ всѣмъ дадѣ ѿмъ ѿщѣмъ въ рѣщѣмъ, и ѣкѣмъ ѿмъ бѣмъ нѣзѣде, и къ бѣмъ градѣтѣ: востѣвѣмъ сѣмъ вечерѣ, и положѣмъ рѣщѣмъ, и прѣемъ лѣнтѣонъ, прѣпоѣсѣмъ. потѣмъ же влѣмъ водѣмъ во оубмѣвѣльнѣнѣщѣмъ, и начѣтѣмъ оубмѣвѣтѣи нѣгѣи оубенникѣмъ, и ѿчѣрѣтѣи лѣнтѣемъ, ѣмъже бѣмъ прѣпоѣсанъ. прѣидѣ же къ сімѣнѣмъ пѣтрѣмъ, и глагола ѿмъ тоѣмъ: гдѣ, чѣмъ ли моѣ оубмѣеши нѣозѣмъ; ѿвѣщѣмъ іисъ, и рече ѿмъ: ѣже ѣзъ творѣю, чѣмъ не вѣсѣи нѣнѣмъ, разѣмѣеши же по сѣхъ. глагола ѿмъ пѣтръ: не оубмѣеши нѣогѣмъ моѣю во вѣкѣи. ѿвѣщѣмъ ѿмъ іисъ: ѣще не оубмѣю тебѣ, не ѣмѣши чѣстѣи со мною. глагола ѿмъ сімѣнъ пѣтръ: гдѣ, не нѣозѣмъ моѣ тоѣкѣмъ, но и рѣщѣмъ и главѣмъ. глагола ѿмъ іисъ: нѣзмовѣнѣнѣи не трѣбѣдетъ, тоѣкѣмъ нѣозѣмъ оубмѣтѣи, ѣстѣ бо

и ви сте дужни једни другима прати ноге. Јер сам вам дао примјер да, као што ја учиних вама, и ви чините. Заиста, заиста вам кажем: Није слуга већи од господара својега, нити је посланик већи од онога који га је послао. Кад ово знате, блажени сте ако то творите. И док јеђаху рече им: Заиста вам кажем: један од вас издаће ме. И ожалостивши се веома, поче му сваки од њих говорити: Да нисам ја, Господе? А он одговарајући рече: Који умочи са мношћу руку у здјелу тај ће ме издати. Син Човјечији, дакле, иде као што је писано за њега; али тешко ономе човјеку који изда Сина Човјечијег; боље би му било да се није родио тај човјек. А Јуда, издајник његов, одговарајући рече: Да нисам ја, Учитељу? Рече му: Ти каза! И кад јеђаху, узео Исус хљеб и благословивши преломи га, и даваше ученицима, и рече: Узмите, једите; ово је тијело моје. И узео чашу и благодаривши даде им говорећи: Пијте из ње сви; јер ово је крв моја Новог завјета која се пролијева за многе ради отпуштења гријехова. Кажем вам пак да од сада нећу пити овога рода виноградскога до оног дана када ћу пити с вама новог у Царству Оца мојега. И отпојавши хвалу, изиђоше на гору Маслинску. Тада им рече Исус: Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер у Писму стоји: Ударићу пастира, и овце стада разбјећи ће се. А по васкрсењу своје отићи ћу пред вама у Галилеју. А Петар одговоривши рече му: Ако се и сви саблазне о тебе, ја се нећу никад саблазнити. Рече му Исус: Заиста ти кажем: Ноћас, прије него пијетао запјева, три пута ћеш ме се одрећи. Рече му Петар: Нећу те се одрећи макар морао и умријети с тобом! Тако рекоше и сви ученици. Тада Исус дође са њима у мјесто које се зове Гетсиманија, и рече ученицима: Сједите ту док ја одем тамо да се помолим Богу. И узевши Петра и оба сина Зеведејева поче се жалостити и туговати. Тада им рече Исус: Жалосна је душа моја до смрти; останите овдје и бдите са мном. И отишавши мало, паде на лице своје молећи се и говорећи: Оче мој, ако је могуће, нека ме мимоиђе чаша ова; али опет не како ја хоћу, него како ти! А јави му се анђеоло с неба кријепећи га. И будући у самртној борби, мољаше се усрдније; а зној његов бијаше као капље крви које капљу на земљу. И уставши од молитве дође ученицима, и нађе их да спавају од жалости. И дошавши ученицима нађе их гдје спавају, и рече Петру: Зар не могосте један час пробдјети са мном? Бдите и молите се да не паднете у напаст; јер је дух срчан, али је тијело слабо. Опет и други пут отиде и помоли се говорећи: Оче мој, ако не може да ме мимоиђе ова чаша да је не пијем, нека буде воља твоја. И дошавши нађе их опет гдје спавају; јер им бијашу очи отежале. И оставивши их отиде опет те се трећи пут помоли говорећи оне исте речи. Тада дође ученицима својим и рече им: Још спавате и почивате! Ево се приближио час, и Син Човјечији предаје се у руке грјешника. Устаните, хајдемо! Ево, приближио се издајник мој. И док он још тако говораше, гле, Јуда, један о Дванаесторице, дође, и са њим људи много с ножевима и с кољем од првосвештеника и старјешина народних. А издајник његов даде им знак говорећи: Кога ја цјеливам, онај је; држите њега. И одмах приступивши Исусу рече: Здравом, Учитељу! И цјелива га. А Исус му рече: Пријатељу, на то ли си дошао? Тада приступивши ставише руке на Исуса и ухватише га. И гле, један од оних што бијашу са Исусом машивши се руком извади нож свој те удари слугу првосвештеникова, и одреза му ухо. Тада му рече Исус: Врати нож свој на мјесто његово; јер сви који се маше за нож, од ножа ће погинути. Или мислиш да не могу умолити сад Оца свога да ми пошаље више од дванаест легиона анђела? Како

вѣсь чїстѣ: ѿ вѣ чїстїи ѣстѣ, но не всѣ. вѣдѣше бо предающаго ѣго сего ради рече: ѿакъ не всѣ чїстїи ѣстѣ. ѣгда же оумь ногн ѿхъ, прїятѣ рнзы своѣ, возлѣгъ пакн, рече ѿмъ: вѣстѣ ли что сотворнхъ вѣмъ; вѣ глашѣете мѣ оучнтеля ѿ гда: ѿ добрѣ глаголете, ѣсмь бо. ѿще оубо ѿзъ оумьхъ вѣшн нозѣ, гдѣ ѿ оучнтель: ѿ вѣ должнн ѣстѣ дрѣгъ дрѣгъ оумьвѣтн нозѣ. Ѧбразъ бо дѣхъ вѣмъ, да ѿкоже ѿзъ сотворнхъ вѣмъ, ѿ вѣ творнте. ѿмнн ѿмнн глаголю вѣмъ: нѣстѣ рѣвъ болн гда своегѣ, нн послѣнннкъ болн послѣвшѣгѣ ѣго. ѿще сѣ вѣстѣ, блаженн ѣстѣ, ѿще творнте ѿ. ѿ ѿдѣщымъ ѿмъ рече: ѿмнн глаголю вѣмъ, ѿакъ ѣдннз ѿ вѣсъ предѣстѣ мѣ. ѿ скорѣѣ сѣлѣ, начѣша глаголатн ѣмѣ ѣдннз кнждо ѿхъ: ѣдѣ ѿзъ ѣсмь, гдѣ; Ѧнъ же ѿвѣщѣвъ рече: ѿмочнвын со мною вѣ солнло рѣкѣ, тоѿ мѣ предѣстѣ. снъ же челѣвѣческн ѿдетѣ, ѿкоже ѣстѣ пнсанѣ ѿ немъ. горе же челѣвѣкѣ томѣ, ѿмже снъ члѣвѣческн предѣстѣ: добрѣ бы бѣло ѣмѣ, ѿще не бы роднлѣ челѣвѣкъ тоѿ. ѿвѣщѣвъ же ѿдѣ предѣлн ѣго, рече: ѣдѣ ѿзъ ѣсмь, равнн; глагола ѣмѣ: ты рече. ѿдѣщымъ же ѿмъ, прѣемъ ѿнъ хлѣбъ, ѿ благословнвъ преломн, ѿ дѣшѣ оученнкѣмъ, ѿ рече: прнмнте, ѿднте, сѣ ѣстѣ тѣло моѣ. ѿ прѣемъ чѣшѣ, хвалѣ воздѣвъ, дѣдѣ ѿмъ, глагола: пнте ѿ неѣ всѣ. сѣ бо ѣстѣ крѣвь моѣ нѣвагѣ завѣта, ѿже за мнѣгѣ ѿзнѣѣема, бо ѿстѣвлѣннѣ грѣхѣвъ. глаголю же вѣмъ: ѿакъ не ѿмамъ пнтн ѿ нѣнѣ ѿ сего плодѣ лѣзнагѣ, до днѣ тогѣ, ѣгда ѿ пнѣ сѣ вѣмн нѣбо во црѣтѣн Ѧцѣ моегѣ. ѿ воспѣвше, ѿзыдѣша вѣ горѣ ѣлеѣнскѣ. тогдѣ глагола ѿмъ ѿнъ: всѣ вѣ соблазннтелѣ ѿ мнѣ вѣ нѣцѣ снѣ. пнсанѣ бо ѣстѣ: поражѣ пѣстырѣ, ѿ разнѣдѣтѣ Ѧвцы сѣдѣ. по воскресѣнн же моѣмъ, варѣю вѣ вѣ галнлен. ѿвѣщѣвъ же пѣтръ рече ѣмѣ: ѿще ѿ всѣ соблазнѣтѣ ѿ тебѣ, ѿзъ ннкогдаже соблазннѣлѣ. рече ѣмѣ ѿнъ сѣ: ѿмнн глаголю тебѣ, ѿакъ вѣ снѣ нѣцѣ, прѣжде дѣже ѿлѣктѣрѣ не возгласнѣтѣ, трнкрѣтѣ ѿвѣржешнлѣ менѣ. глагола ѣмѣ пѣтръ: ѿще мнѣ ѣстѣ ѿ оумрѣтн сѣ тобѣю, не ѿвѣрѣдѣлѣ тебѣ. тѣкожде ѿ всѣ оученнцы рѣша. тогдѣ прнѣде сѣ ннмн ѿнъ вѣ вѣсь нарнцѣемѣю геденманнѣ, ѿ глагола оученнкѣмъ: сѣднте тѣ, дѣндеже шѣдъ помолнѣлѣ тѣмъ. ѿ поѣмъ пѣтрѣ ѿ Ѧвѣ сына зеведѣова, начѣтѣ скорѣтн ѿ тѣжнѣтн. тогдѣ глагола ѿмъ ѿнъ: прнскѣрѣна ѣстѣ дѣшѣ моѣ до смѣртн: пожднте зѣ, ѿ бднте со мною. ѿ прѣшѣдъ мѣлѣ, падѣ на лнцѣ своѣмъ, молѣлѣ, ѿ глагола: Ѧче мѣ, ѿще возмѣжно ѣстѣ, да мнмонѣтѣ ѿ менѣ чѣша сѣ: Ѧбѣче не ѿкоже ѿзъ хошѣ, но ѿкоже ты. ѿвнѣлѣ же ѣмѣ ѿглѣ сѣ небесѣ оукрѣплѣлѣ ѣго. ѿ бѣвѣ вѣ подѣвнзѣ, прнлѣжнѣе молѣшѣлѣ: бѣстѣ же пѣтѣ ѣгѣ, ѿакъ кѣплѣ крѣве кѣплѣющн на зѣмлю. ѿ вѣстѣлѣ ѿ молнѣтѣ, ѿ прншѣдъ ко оученнкѣмъ, ѿ ѿбрѣтѣ ѿхъ спѣцѣ, ѿ глагола пѣтрѣвн: тѣакъ ли не возмѣгѣте ѣдннѣгѣ чѣлѣ поѣдѣтн со мною; бднте ѿ молнѣтѣлѣ, да не вннѣете вѣ напѣстѣ: дѣхъ бо бѣдръ, плѣть же немѣщнлѣ. пакн вѣторнѣею шѣдъ помолнѣлѣ, глагола: Ѧче мѣ, ѿще не мѣжетѣ сѣ чѣша мнмонѣтн ѿ менѣ, ѿще не пнѣ сѣ, бѣдн бѣла тѣвоѣ. ѿ прншѣдъ ѿбрѣтѣ ѿхъ пакн спѣцѣ, вѣстѣ бо ѿмъ Ѧчн ѿтѣготѣнѣ. ѿ ѿстѣвлѣ ѿхъ, шѣдъ пакн помолнѣлѣ трѣтнѣею, тожде слѣво рѣкѣ. тогдѣ прнѣде ко оученнкѣмъ своѣмъ, ѿ глагола ѿмъ: спнте прѣче, ѿ почнѣнѣтѣ: сѣ прнѣлнжнѣлѣ чѣсѣ, ѿ снъ челѣвѣческн предѣтѣлѣ вѣ рѣкн

би се, дакле, испунила Писма да овако треба да буде? У тај час рече Исус људима: Као на разбојника изишли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите, а сваки дан сам код вас сједио учећи у храму, и не ухватисте ме. А ово је све било да се испуне Писма пророчка. Тада га сви ученици оставише и побјегоше. А они што ухватише Исуса одведоше га првосвештенику Кајафи, гдје се књижевници и старјешине сабраше. А Петар иђаше за њим издалека до дворишта првосвештеникова и ушавши унутра сједи са слугама да види свршетак. А првосвештеници и старјешине и сав Синедрион тражаху лажна свједочанства против Исуса да би га убили, и не нађоше; и премда многи лажни свједоци долазише, не нађоше. Најпослије дођоше два лажна свједока. И рекоше: Он је казао: Ја могу развалити храм Божији и за три дана саградити га. И уставши првосвештеник рече му: Зар ништа не одговараш што ови против тебе свједоче? А Исус ћуташе. И првосвештеник одговарајући рече му: Заклињем те живим Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос, Син Божији? Рече му Исус: Ти каза. Али ја вам кажем: од сада ћете видјети Сина Човјечијега гдје сједи с десне стране Силе и долази на облацима небеским. Тада првосвештеник раздрије хаљине своје говорећи: Хули на Бога! Шта нам више требају свједоци? Ево сада чусте хулу његову. Шта мислите? А они одговарајући рекоше: Заслужио је смрт. Тада му попљуваше лице и удараху га, а други га бијаху по образима говорећи: Прореци нам, Христе, ко те удари? А Петар сјеђаш напољу у дворишту, и приступи му једна слушкиња говорећи: И ти си био са Исусом Галилејцем. А он се одрече пред свима говорећи: Не знам шта говориш. И кад изиђе к вратима угледа га друга, и рече онима што бијаху ондје: И овај бјеше са Исусом Назарећанином. И опет се одрече са заклетвом: Не знам тога човјека. А мало потом приступише они што стајаху и рекоше Петру: Ваистину и ти си од њих; јер те и говор твој издаје. Тада се поче преклињати и клети да не зна тога човјека. И одмах запјева пијетао. И опомену се Петар ријечи Исусове што му је рекао: Док пијетао не запјева, три пута ћеш ме се одрећи. И изишавши напоље плакаше горко. А кад би јутро, учинише вијеће сви првосвештеници и старјешине народа против Исуса да га погубе. И свезавши га одведоше, и предаше га Понтију Пилату, намјеснику.

грѣшникѣхъ. востаните, ѿидемъ: се приближиша предаши мѧ. и ѿце ѿмѧ глаголющѧ, се иѡда ѿдѧнъ ѿ оубоудѧдехъте прѣиде, и съ нѧмъ народъ многъ, со оубоудѧемъ и дрекѡльми, ѿ архіерей и старѣцъ людскѧхъ. предаши же ѿгѡ, даде ѧмъ знаменіе, глагола: ѿгѡже ѡце лѡбѡжѧ, тѡи ѿсть, и мнѧте ѿгѡ. и ѡбѧе прѧстѡпль ко иѡсови, рече: радѡнѧ рабѡи, и ѡблѡбызѧ ѿгѡ. иѡсъ же рече ѿмѧ: дрѡже, творѧ на неже ѿси прѧшѧхъ. тогда прѧстѡпльше возложѧша рѡцѧ на иѡса, и ѡша ѿгѡ. и се ѿдѧнъ ѿ ѡцѧхъ со иѡсомъ, прѡстѣръ рѡкѡ, и звлече нѡжъ своѧ: и ѡдѧри раба архіерѡва, и ѡрѣза ѿмѧ ѡхѡ. тогда глагола ѿмѧ иѡсъ: возвратѧ нѡжъ твоѧ въ мѣсто ѿгѡ: всѧ бо прѣемшии нѡжъ ножемъ погнѧдѡтъ: илѧ мнѧте тѧ, ѡкѡ не могѧ нынѣ ѡумолѧти ѡцѧ моего, и прѡстѡвѧтъ мѧ вѡцѡше илѧ двѧдѧдѧхъте легѡна ѡгѧз; кѡкѡ же ѡубѡ сѡдѡдѧхъ прѧнѧнѧ, ѡкѡ тѡкѡ подобѧетъ бѡитѧ; въ тѡи чѧсъ рече иѡсъ народѡмъ: ѡкѡ на разѡбнѧнѧ ли и зѡдѡсте со оубоудѧемъ и дрекѡльми, ѡтѧ мѧ; по всѧ днѧ прѧ вѡсъ сѡдѡдѧхъ ѡчѧ въ цѣркѡви, и не ѡсте мене. се же всѧ бѡитѧ, да сѡдѡдѧхъ прѧнѧнѧ прѡрѡчѡсѧхъ. тогда ѡченѧцы всѧ ѡстѡвльше ѿгѡ, бѣжѡша. вѡнѧ же ѡмѡше иѡса ведѡша къ кѡлѡфѣ архіерѡви, и дрѡже кнѧжѧнѧцы и старѡцы сѡбрѡшѧхъ. пѣтръ же идрѡше по немъ и здалѡчѧ, до двѡрѧ архіерѡва: и вшѡдъ вѧдѡтрѧ, сѡдѡше со сѡдѡгѧми, вѧдѡтѧ кончѧнѡ. архіерѡе же и старѡцы, и сѡнмъ всѧ, и сѡкѡхѡ лжесѡвѧдѡтельствѧ на иѡса, ѡкѡ да ѡубѡитѡтъ ѿгѡ, и не ѡверѡтѡхѡ: и мнѡгѧмъ лжесѡвѧдѡтелѡмъ прѧстѡпльшымъ, не ѡверѡтѡша. послѡжде же прѧстѡпнѧша двѧ лжесѡвѧдѡтелѡ, рѡста: сѧ рече, могѧ разѡрѧти цѣркѡвь бѡжѧю, и трѧмѧ дѡньми сѡздѡти ю. и востѡвъ архіерей, рече ѿмѧ: нѧчесѡже ли ѡвѡщѡвѡлѧши, чѡдѡ сѧ на тѧ сѡвѧдѡтельствѡютъ. иѡсъ же молчѡше. и ѡвѡщѡвѡ архіерей, рече ѿмѧ: закѡнѧю тѧ бѡмъ жѧвѡымъ, да речеши нѧмъ, ѡце ты ѿси хрѡтѡсъ сѧз бѡжѧи; глагола ѿмѧ иѡсъ: ты рече. ѡбѡче глаголю вѡмъ: ѡсѡлѣ ѡзрѧте сѧ чѡлѡвѣческаго сѡдѡщѧ ѡдѡснѡю сѧлы, и грѡдѡща на ѡблѡцѡхъ нѧнѡхъ. тогда архіерей растѡрзѧ рѧзы своѧ, глагола: ѡкѡ хѡдѡ глагола, чѡдѡ ѿце трѡедѡемъ сѡвѧдѡтелѡи; се нынѣ слышѧсте хѡдѡ ѿгѡ: чѡдѡ сѧ вѡмъ мнѧтъ; ѡнѧ же ѡвѡщѡвѡше, рѡша: повѧненъ ѿсть смѡрти. тогда заплѡвѡша лѧце ѿгѡ, и пѡкѡсти ѿмѧ дрѡхѡ, ѡвѧ же зѡ лѧнѧтѡ ѡдѧриша, глаголюще: прѡрѡцы нѧмъ хрѡтѡе, кѡтѡ ѿсть ѡдѧрѡи тѧ; пѣтръ же вѧтѣ сѡдѡше во двѡрѣ, и прѧстѡпнѧ къ немѡ ѿдѧнѧ рабѡнѡ, глаголющѧ: и ты бѣ со иѡсомъ гѡлѧленскѡмъ. ѡнъ же ѡверѡжѡхъ прѡдѡ всѣмѧ, глагола: не вѣмъ, чѡдѡ глаголѡши. и зшѡдѡшѡ же ѿмѧ ко вратѡмъ, ѡзрѣѣ ѿгѡ дрѡгѡмъ, и глагола ѧмъ тѡ: и сѧ бѣ со иѡсомъ назѡрѡемъ. и пѡкѧ ѡверѡжѡхъ съ клѡтѡвою: ѡкѡ не знѡю чѡлѡвѣка. по мѡлѣ же прѧстѡпнѡвѡше стѡлѡщѧи, рѡша пѡтрѡви: вѡистѧннѡ и ты ѿ нѧхъ ѿси: иѡбо всѡдѡ тѡвѡ ѡвѡтѣ тѧ творѧтъ. тогда начѡтъ рѡтѧтѧхъ и клѡтѧхъ, ѡкѡ не знѡю чѡлѡвѣка. и ѡбѧе пѣтелъ возгѡснѧ. и помѡнѡ пѣтръ глаголѡ иѡсовъ, речѧннѡи ѿмѧ: ѡкѡ прѡжде дрѡже пѣтелъ не возгѡснѡтъ, трѧкрѡты ѡверѡжѡхъ мене, и и зшѡдѡ вѡнъ плѡкахъ гѡрькѡ. ѡтѡрѡ же бѡвѡшѡ, сѡвѣтъ сѡтворѧша всѧ архіерѡе и старѡцы людѡтѧи на иѡса, ѡкѡ ѡубѡитѧ ѿгѡ. и сѡзѡвѡше ѿгѡ ведѡша, и прѡдѡша ѿгѡ пѡнтѧнѡскѡмъ пѡлѡтѡ и гѡемѡнѡ.

Свештеник: Мир теби благовеститељу.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Даље по реду Божанска Литургија Василија Великога.

А уместо херувимске песме, и причастна, и: Да се испуне... **певамо тропар овај, глас 6, трипут:**

Прими ме данас, Сине Божији, за причасника Тајне Вечере твоје, јер нећу казати тајну непријатељима твојим, нити ћу Ти дати целив као Јуда, већ као разбојник исповедам Те: Помени ме, Господе, у царству твоме.

То исто се пева и за Причастен, и уместо: Да се испуне уста наша... **Певамо то много пута, док се братија причешћује Божанским Тајнама.**

После заамвоне молитве у саборним храмовима обавља се Чин прања ногу. Архијереј излази на Царске двери, да га нико не придржава, без жезла, и стаје на место за облачење; пред њим један ђакон носи Јеванђеље, а друга двојица бокал и лавор. Свештеници, седећи на горњем месту, споро читају 50. псалом. Протођакон, уз певање 5. песме канона Великог четвртка, доводи на средину храма у паровима дванаесторицу свештеника, који сви седеју и тако остају све време, чак и приликом читања Јеванђеља. Протођакон произноси Велику јектенију са нарочитим прозбама: "О љеже благословитиѣа и освѣтитиѣа љмовениѣ семѣ...", док архијереј чита молитву. Затим протођакон чита Јеванђеље по Јовану о прању ногу, а за то време архијереј чини све оно што се у тамо говори о Исусу Христу и пере ноге свој дванаесторици свештеника који представљају апостоле. Најстарији међу свештеницима представља апостола Петра и са њим архијереј води дијалог јеванђелским речима. Архијереј сам довршава читање Јеванђеља у коме Господ објашњава значење прања ногу које је обавио. На крају он чита молитву да Господ опере сваку прљавштину и нечистоту душа наших.

МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

**Повечерје мало, и на њему певамо Трипеснец,
г-на Андреја, Великог Четвртка.**

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

Псалм 50

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознанице и тајне премудрости Твоје. Покропи ме испом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Од-врати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти.

Повечеріе малое

На нѣмже поѣмз трипѣснецз господіна андрѣа великаго четвертка.

Глаголетз сѣенникз: Бѣгловѣнз бѣз насз, всегда, нынѣ ѿ пріснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвз.

Чтѣцз: ѿмнѣнь.

Слава тебѣ бже насз, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, ѿже бездѣ сын, ѿ всѡ исполнѡдѡ, сокровице бѣгнѣхз ѿ жнзни подѡтелю, прїндѡ ѿ вселїса вз ны, ѿ ѡчїстї ны ѿ всѡкїа скверны, ѿ спїсѡ блже, дшвы насза.

Сѣый бже, сѣый крѣпкїй, сѣый безмертвый, помнѡдѡ насз. Трижды.

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ пріснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвз, ѿмнѣнь.

Пресѣла трїце, помнѡдѡ насз: гдѡ, ѡчїстї грѣхѡ насза: вѣко, простї беззакѡнїа насза: сѣый, прѡстї ѿ ѡцѣлѡ нѣмѡщї насза, ѿмене твоегѡ радѡ.

Гдѡ помнѡдѡ, **трижды.**

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ пріснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвз. ѿмнѣнь.

Оче насз, ѿже снѡ на нѣсѣхз, да свѡтїтса ѿма твое, да прїдетз црїтвїе твое, да вѣдетз вола твоѡ, ѡкѡ на нѣснѡ ѿ на землѡ. хлѣбз насз насѡщїный дѡждѡ намз днѣсь, ѿ ѡстѡвнѡ намз долгнѡ насза, ѡкоже ѿ мы ѡстѡвѡлемз должникѡмз насzymз: ѿ не введѡ насз во ѡскѡшенїе, но ѡзѡвнѡ насз ѿ лѡкаваго.

Сѣенникз:

ѿкѡ твое сѣть црїтво ѿ сїла ѿ слава, оцѡ ѿ снѡ ѿ сѣагѡ дхѡ, нынѣ ѿ пріснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвз.

Чтѣцз: ѿмнѣнь.

Гдѡ помнѡдѡ, **бї.**

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ пріснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвз, ѿмнѣнь.

Прїндїте, поклонїмса црїевнѡ насземѣ бгѣ.

Прїндїте, поклонїмса ѿ прїпадѣмз хрїтѣ, црїевнѡ насземѣ бгѣ.

Прїндїте, поклонїмса ѿ прїпадѣмз самѡмѣ хрїтѣ, црїевнѡ ѿ бгѣ насземѣ.

ѿ ѡломз ѡ.

Помнѡдѡ мѡ бже, по велицѣй мнѡстї твоеї ѿ по мнѡжестѡвѣ щедрѡтѣ твоїхз ѡчїстї беззакѡнїе моѡ. наипѡче ѡмыї мѡ ѿ беззакѡнїа моего, ѿ ѿ грѣхѡ моего ѡчїстї мѡ. ѡкѡ беззакѡнїе моѡ ѡзз знѡю, ѿ грѣхз моїхз прѡдо мнѡю сѣть вѡнѣ. тебѣ сѡднѡмѣ согрѣшнѣхз, ѿ лѡкавое прѡдѡ тѡбѡю сотѡорнѣхз, ѡкѡ да ѡправдїшїса во словесѣхз твоїхз, ѿ побѣдїши, внѡгда сѡднѣтї тнѡ. сѡ бо вз беззакѡнїнѣхз зачѡтз сѣмѣ, ѿ во грѣсѣхз роднѡ ма мѡтнѡ моѡ. сѡ бо истинѣ возлюбїлз снѡ, безвѣстїа ѿ тлїнаа прѡмѡдрѡстї твоеѡ ѡвнїлз мнѡ снѡ. ѡкропїши мѡ ѡсѡпомз, ѿ ѡчїщїса: ѡмыїши мѡ,

Срце чисто саздај у ме-ни, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и не-ка се подигну зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву праведности, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 69)

Боже, на помоћ моју пази; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме којикоји траже душу моју; нека се врате унатраг, и нека се постиде који ми хоће зала; да се по-врате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!" Да се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Боже, и да говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се узвелича Господ! А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. (Диапсалма). Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

и́ паче снѣга оубѣлюса. едѣхъ моемѣ даи радость и́ веселіе, возрадѣются кѡсти смиренныа. Ѿврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и вса беззаконіа моа ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во оутробѣ моеи. не ѡвержи мене ѿ лица твоего, и доха твоего стѣго не ѡими ѿ мене. возрады ми радость спсѣніа твоего, и дохомъ влчннмъ оутверди ма. научъ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡбратятся. иже мѣ ѿ кровей бже, бже спсѣніа моего, возрадуются азѣ языкъ мой правдѣ твоеи. гди, оустнѣ мои ѡверзеши, и оуста моа возвестятъ хвалѣ твою. ѡакъ аще бы вохотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ оубо: всесоженіа не блговоліши. жертва блгъ доухъ сокрдшенъ: сердце сокрдшенно и́ смиренно блгъ не оумножитъ. оублжи гди, блговолѣнемъ твоимъ іѡна, и да созиждутся стѣны іерлѣмскіа. тогда блговоліши жертвѣ правды, возношеніе и́ всесожегаема: тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

Псаломъ ѡд.

Бже, въ помощь мою возми, гди, помощіи ми потщися: да постыдятся и́ посяматся ищущіи души мою. да возвратятся вспать, и постыдятся хотящіи ми зла. да возвратятся блге стыдѣюща, глаголющіи ми: благоже, благоже. да возрадуются и́ возвеселятся ѡ тебѣ вси ищущіи тебе бже: и да глаголютъ выи, да возвеличатся гдѣ, любящіи спсѣніе твое. азъ же нищъ єсмь и́ оубогъ, бже помози ми: помощникъ мой, и ижебавитель мой єси ты, гди не законни.

Псаломъ рѣв.

Гди, оублйши мѣтвѣ мою, видши моленіе мое во истинѣ твоеи, оублйши мѣ въ правдѣ твоеи: и не види въ сѣдъ из рабѡмъ твоимъ, ѡакъ не ѡправдятся предъ тобою всѣхъ живыи. ѡакъ погна врагъ души мою, смири азъ єсть въ землю живѡтъ мой: погна азъ мѣ єсть въ темныхъ, ѡакъ мѣртвыа вѣка. и оуби во мнѣ доухъ мой, во мнѣ смѣтѣа сердце мое. поманихъ дни дрѣвнѣа, побѣихъ во всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ твореніихъ рѣкѣ твоею побѣихъ. воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои, душа моа ѡакъ земля безводнаа тебѣ. икорѡ оублйши мѣ гди, ижезѣ доухъ мой: не ѡврати лица твоего ѿ мене, и оуподоблюса нижеходящымъ въ рѡвъ. слышавъ сотвори мнѣ заутра мѣтвѣ твою, ѡакъ на ты оуповахъ. иже мнѣ гди, пѣтъ, вѡньже поидѣ, ѡакъ къ тебѣ взѣхъ души мою. иже мѣ ма ѿ врагъ моихъ, гди, къ тебѣ прибегохъ, научи ма творити волю твою, ѡакъ ты єси блгъ мой. дохъ твой блгій наставитъ мѣ на землю правѣ. имене твоего ради гди, живиши мѣ, правдою твоею ижеведеши ѿ печали души мою: и мѣтѣю твоею потребиши враги моа, и погубиши вса стѣжающыа души моеи, ѡакъ азъ рабъ твой єсмь.

Славословље

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у ову ноћ без гре-ха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Нека буде, Господе, милост Твоја на на-ма, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, про-свети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, да руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говоримо:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржите-ља, Творца неба и земље и свега видљи-вог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Славословіе вседневное.

Слава въ вышнихъ бгѣ, и на земли мѣрз, въ человецѣхъ бгволеніе. хвалымъ тѣ, бгословимъ тѣ, кланяемъ ти са, славословимъ тѣ, бгодаримъ тѣ великіа рѣди славы твоѣа. гдѣ црѣ нѣный, вѣже оче вседержителю, гдѣ снѣ еднородный, иисе хртѣ, и стѣи дше: гдѣ бже, агнче бжїи, снѣ очь, вземлай грѣхъ міра, помилуй насъ: вземлай грѣхѣ міра, прїимѣ молитвѣ нашѣ: сѣдай ѡдеснѣю оца, помилуй насъ. ѣкѡ ты еси едїнъ стѣ, ты еси едїнъ гдѣ, иисе хртѣ, въ славу бга оца, амїнь.

На всякъ нощь бгословаю тѣ, и восхваляю ѣма твоѣ во вѣки, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдѣ, пренежнще былъ еси намъ въ родъ и родъ. ѣз рѣхъ: гдѣ, помилуй ма, ищѣлаи дшѣ мою, ѣкѡ согрѣшихъ тебѣ. гдѣ, къ тебѣ пренегѣхъ, научи ма творити волю твою, ѣкѡ ты еси бгъ мой: ѣкѡ оу тебѣ источникъ живота, во свѣтѣ твоѣмъ оузримъ свѣтъ. пробави млть твою вѣдѣцымъ тѣ.

Тѣже: сподобѣ гдѣ въ нощь ею безъ грѣха сохранитиса намъ. бгословенъ еси гдѣ, вѣже отрѣцъ нашихъ, и хвално, и прославлено ѣма твоѣ во вѣки, амїнь.

Бгдѣ гдѣ, млть твоѣ на насъ, ѣкоже оуповахомъ на тѣ. бгословенъ еси гдѣ, научи ма ѡправданїемъ твоимъ. бгословенъ еси вѣко, вразуми ма ѡправданїемъ твоимъ. бгословенъ еси стѣи, просвѣти ма ѡправданїи твоимъ.

Гдѣ, милость твоѣ во вѣкѣхъ, дѣла рѣкѣ твоѣю не презри. тебѣ подобѣтъ хвала, тебѣ подобѣтъ пѣнїе, тебѣ слава подобѣтъ, оца и снѣ и стѣомъ дхѣ, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѣвъ, амїнь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во едїнаго бга оца вседержителя, творца нѣбъ и земли, вїднмымъ же вѣмъ и невїднмымъ. и во едїнаго гда ииса хртѣ, снѣ вжїа, еднороднаго, ѣже ѡ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкѣхъ: свѣта ѡ свѣта, бга истинна ѡ бга истинна, рожденна, не сотворенна, едносѣца оца, ѣмже всѣ быша. насъ рѣди человекѣхъ, и нашегѡ рѣди спасенїа, шѣдшаго съ нѣсъ, и воплотившагѡ ѡ дха стѣа и мрїи дѣбы, и во человекѣшася. распѣтаго же за ны при понтїйстѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третїи дѣнь по писанїемъ. и возшѣдшаго на нѣба, и сѣдѣща ѡдеснѣю оца. и пакѣ грядѣщаго со славою, сѣдѣти живымъ и мѣртвымъ, егѡже црѣвїю не бдетъ конца. и въ дха стѣаго, гда, животворящаго, ѣже ѡ оца исходѣщаго, ѣже со оцемъ и сномъ спокланѣема и славлена, глаголавшаго пррѣкѣ. во едїнѣ стѣю соборнѣю и апльскѣю црѣковѣ. исповѣдѣю едїно крѣщенїе, во ѡставленїе грѣхѣвъ. чаю воскреснїа мертвыхъ: и жїзни бдѣщагѡ вѣка. амїнь.

**ВЕЛИКИ КАНОН ПЕСНИЧКИ САСТАВ
СВЕТОГА ОЦА НАШЕГ АНДРЕЈА КРИТСКОГ, ЈЕРУСАЛИМСКОГ
ПЕСМА 5. Глас 8.**

Ирмос: Мрак душе моје разагнај светлодавче Христе Боже, изагнавши изворну таму понора, и даруј ми светлост заповести твојих, Речи, да ранећи славим Тебе.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Припреми се вечера, и уготови се Теби Пасха, Христе, као што си рекао. Но Јуда смишљаше издају Тебе, и бивши с Тобом непроцењивим, слагаше се са среброљубљем.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Устаје од вечере, и опасује се драговољно убрусом по бедрима, и сагиње се Петру, који говори: Никада ноге моје нећеш опрати, Творче мој, но ипак их опери.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Узевши хлеб у руке, на издају спреман Јуда, лажљиви ученик, пружаше ноге, које си Сам опрао, и убрусом отро, којима и изврши издају Тебе.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Целивом лажљивим Јуда тада уста Теби приношаше, којима тело твоје, Речи, недостојно квашаше, говорећи Теби: здраво Учитељу, целоватељ и издајник, роб и лажљивац.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Док Петар посматраше шта се тада догађа, бивши обузет ужасом, од слушкиње би изобличен рђавим питањем, јер се одрече Тебе Господа, не само као што си рекао, но и као што си знао, Ти који све знаш.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Саздатељ прима шамаре, и твар је поражена понижењем Његовим, трском бива бијен драговољно, коме се вишње силе клањају; Судија бива поплуван, а темељи земље се колебају.

Слава:

Трњем се крунише Бог, који је сву земљу цвећем украсио, и ране прима, и увреду подноси дуготрпељиво, и носи багреницу срамоте, и све трпи иако Бог, и страда телом својим.

И сада:

Нека кличе Јован, казујући божанским учењем оваплоћење твоје: Реч непроменљиво постаде тело из Дјеве, и остаде природом Бог као што је и био, не отступивши од његовог отачког наручја.

И поэмъ тропѣенецъ господина андреа критикаго.

Ирмосъ по дважды. Тропарь колікѡ ѿхъ ѣсть. И послѣднѣ ирмосъ ѿба лика вѣдѣ.

Гласъ ѿ. Пѣснь ѣ.

Ирмосъ: Мраікѡ дѡшнѣ моеѡ разженнѣ свѣтодѡвче хрѣтѣ бже, началороднѡ тьмѡ ѿзгнавѡ бѣзаны, и дѡрѡнѣ мнѣ свѣтѡ повелѣннѣ твоѡхъ слѡве, да оутренюѡ слаблю тѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Оураснѣѡ вѣчерѡ, и оуготѡвасѡ тебѣ пѡсха, ѡкоже рѣклѡ ѣснѣ хрѣтѣ: но ѡда на предѡннѣ твоѡ подѡшесѡ, и сынѣ сѡ тобоѡ внѣ твоѡѡ цѣннѣ, соглѡшѡшесѡ сребролюбѣемѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Востаѣтѡ сѡ вѣчернѣ, и лѣнтѣемѡ преподѡбѣтѡ по чрѣслѡмѡ хрѣтѡсѡ волю, и преклонѡѣтѡ вѡнѡ, петрѡ вѡпѡющѡ: ннкогдаже моѡ нѡзѣ оумбѣшнѣ тѡворче моѡ, но ѡбѡче ѡмѡнѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Прѣѡтѡ хлѣбѡ вѡ рѡцѣ, на предѡннѣ ѡда, льстѣвнѣнѣ оученнѣкѡ, ѡмже и предѡннѣ содѣлѡ тебѣ, простирѡше нѡзѣ, ѡхже сѡмѡ ѣснѣ ѡмѡлѡ и лѣнтѣемѡ ѡтѣрѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Лѡбзѡннѣемѡ льстѣвнѣнѣмѡ ѡда тогдѡ оуѣтѡ распирѡше тебѣ, ѡмнже тѣло твоѡ слѡве недѡстѡннѡ ѡмакѡше, вѡпѡлѡ тебѣ: радѡшнѣ оуѣтѡлю, лѡбзѡтель и предѡтель, рѡбѡ и льстѣѡцѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Петрѡ ѡкоже зрѡше содѣлѡсѡмаѡ тогдѡ, оужасѡмѡ ѡдержнѣмѡ бѣвѡ рабѣннѣ ѡблнчнѣ хѡдѡмѡ вѡпрошѣннѣемѡ: ѡбо ѡвѣржесѡ тебѣ гдѡ, не токмѡ ѡкоже рѣклѡ ѣснѣ, но и ѡкѡ вѣдалѡ ѣснѣ, всѡ вѣдѡнѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Зѡдѡшѡѣтѡ знѡжднѣтель, и оударѡѣтѡ тѡварѣ поношѣннѣемѡ ѣгѡ: трѡстѣю бѣѣтѡ хотѡ, и вѡшнѡмѡ преклонѡѡтѡсѡ: ѡплеѡѣтѡ сѡдѡлѡ, и ѡснѡвѡннѡ всѡ земнѡмѡ подвнзѡѡтѡсѡ.

Слава ѡцѡ и снѡ и сѡѡмѡ дхѡ.

Тѣрннѣемѡ вѣнчѡвѡѣтѡ бѣѡ, зѣмлю всѡ оукрѡшѣнѣ цѡвѣтѡ, и рѡны прѣѡмлетѡ, и терпнѣтѡ поношѣннѣ долготерпѣлнѣвнѡ, и блгрѡннѣцѡ порѡгннѣ нѡснѣтѡ, и терпнѣтѡ всѡ бѣѡ сынѣ, и сѡтѡрѡждѣтѡ своѡю плѡтѣю.

И нынѣ и прнснѡ и во вѣкнѣ вѣкѡвѡ, ѡмннѣ.

Да вѡпѣѣтѡ ѡѡннѡ, икѡзѡ оучѣннѣ бжеѣтѡвеннѣмнѣ вѡплоѣннѣ твоѡ: слѡво плѡть бѣвѡ ѡзѡ дѣвѣ непрѡлѡжнѡ, и прѣбѡѣтѡ ѣстѣѡтѡвѡмѡ бѣѡ ѡкоже бѣѡ, не ѡсѡтѡпнѣвѡ ѡтѣѣскнѡхъ ѣгѡ нѣдрѡ.

Ирмос: Мрак душе моје разагнај светлодавче Христe Боже, изагнавши изворну таму понора, и даруј ми светлост заповести твојих, Речи, да ранећи славим Тебе.

Песма 8.

Ирмос: Који покриваш водама врхове своје, који си песак поставио за границу мору, и све обдржаваш: Тебе пева сунце, Тебе слави Месец, Теби песму приноси сва твар, као Творцу свега у векове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Исусе, који си небо обукао облацима, и царујеш на престољу славе са нетљеним Оцем, Ти узевши убрус, њиме си се запрегао да би умιο ноге земљанима, сав си огањ, Логосе, ако си се и оваплотио.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Пошто је све умιο, севши Исус, говори к својим ученицима: сви знате, шта сам сада учинио. Јер вам свима дадох пример смирења, да онај који хоће да буде први, драговољно буде последњи од свих.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ви сте, дакле, чисти, али не сви, Христос рече пријатељима који сеђаху за вечером, јер један другом, рече, не повераваше реч. Зато после овога јавно каза име издајника.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Као што ово говорећи, дошав на Гору Јелеонску, Судија са ученицима, тада, дакле, рече: Хајдете да идемо одавде, јер већ стиже издајник, да се нико не одрекне Мене, јер добровољно страдам.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

О, лажнога целива! Здраво Учитељу, Јуда Христу говораше, и уједно са речју предаје Га на заклање; јер ово даде као знак безаконицима: кога ја целивам, тај је, којег сам обећао да вам Га издам.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ухваћен бивши, Боже наш, од безаконих људи, и никако се не противећи, нити вичући, Јагње Божије, претрпео си све - да будеш испитиван, и суђен и бијен, свезан и вођен са оружјем и батинама ка Кајафи.

Тѣже ірмосъ: Мрѣкѣ дѣшнѣ моеѣ разженѣ свѣтодѣвче хрѣтѣ бже, началороднѣю тьмѣ
нзгнѣвѣ бѣзаны, ѿ дѣрѣнѣ мнѣ свѣтѣ повелѣнїи твоѣхъ слове, да
оутренюѣ славу тѣ.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Покрываети водою превѣспреннаѣ своѣ, полагаети мору предѣлѣ песокѣ, ѿ
содержаети всѣ: тѣ поетѣ солнце, тѣ славитѣ лѣна, тебѣ прнноситѣ пѣснь
всѣ тварѣ, ѿкѣ создѣтелю всѣхъ во вѣки.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

Одѣваети облаки нѣо иже, на прѣтолѣ славы црѣтвѣѣ съ негнѣннымъ оцѣмъ, ты прїемъ
лѣнтїи, сїмъ преподѣлаѣ ѣснѣ ѡмыти ноги брѣннїи, всѣ о҃гнь сыи слове, ѿще ѿ
воплотїаѣ ѣснѣ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

ѿкоже всѣ ѡмывѣ, возлѣгѣ иже, кѣ своимъ оученикомъ глаголетѣ: вѣстѣ всѣ, что
сотвориѣхъ нынѣ: ѡбразѣ во дѣхъ вѣмъ смнрѣнїѣ всѣмъ: да иже хощетѣ пѣрвыи быти, да
вѣдетѣ всѣхъ послѣднїи пронзволѣнїемъ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

Чїстїи оубѣ ѣстѣ, но не всѣ вѣ, /хрѣтосъ дрѣгомъ возлежащымъ на вечерн речѣ: ѣднѣ
оубѣ кѣ дрѣгомъ не довѣдаѣ, речѣ, слова: тѣмже по сїхъ глаголетѣ ѿвѣ има
предѣтелѣ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

ѿкоже сїѣ глагола, на горѣ ѣлеѣнстѣи прїшѣдѣ, сдѣла всѣхъ со оученикѣ, тогда оубѣ
глаголаше: прїидїте ѿ поидемъ ѡсїдѣ, прїспѣ во оубѣ предѣтель: никтѣже ѡвѣржїа
менѣ, волею во страждѣ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

Ѣ лѣстнагѣ лѣзѣнїѣ! раднѣа оубѣтлю, хрѣтѣ ѿда глаголетѣ, вѣспѣ съ словомъ предѣтѣ
на заколѣнїе: сѣ во дадѣ знаменїе беззаконнымъ: ѣгѣже ѿзъ лѣжѣ, тоѣ ѣстѣ, ѣгѣже
предѣтнѣ вѣмъ ѡвѣщѣаѣ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

ѿтѣ бѣвѣ бже нашѣ ѡ беззаконныхъ людѣи, ѿ не пререкѣ ѡнїѣдѣ, ни вопїѣ ѿгнѣ
вѣїи, прѣтерпѣлѣ ѣснѣ всѣ, испытѣтїаѣ, ѿ сдѣнїаѣ, ѿ вѣенѣ бытнѣ, свѣзанѣ ѿ вѣдомъ
бытнѣ со ѡрѣжїи ѿ дрекѣльми кѣ клаїфѣ.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Да се разапне Исус Христос, викаше јеврејски народ са свештеницима и књижевницима. О народе неверни! Јер шта вам учиних јавивши се, подигавши Лазара из гроба, и пут отворивши људима за спасење?

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Пред Пилатовом судницом безакони народ, дерући се викаху: Распни овога, а пусти нам везаног Варава бившег убицу; а Христа најпре избивши, узми, узми распни са злочинцима.

Благосиљамо Оца, Сина и Светога Духа, Господа:

О, неизрецивог понижења! О, неисказане замисли! Будући као огањ, Спасе, умио си ноге издајнику, а умивши, ниси их сагорео; и дајући хлеб на вечери, учио си служби Тајне.

И сада,

Богородичан:

О новог гласа! Бог син жене, и бесеменог рођења, безмужна Мати, и рођено Бог. О ужасног гласа! О зачећа страшног! О чистог порођаја Дјеве! Ваистину све је изнад ума, и изнад сазнања.

Ирмос: Који покриваш водама врхове своје, који си песак поставио за границу мору, и све обдржаваш: Тебе пева сунце, Тебе слави Месец, Теби песму приноси сва твар, као Творцу свега у векове.

Песма 9.

Ирмос: Благословен Господ Бог Израилев, који нам подиже достојање спасења у дому Давида слуге свога; у који нас посети Исток са висине, и управи нас на пут мира.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Опет ви спавате, Христос рече ученицима. Бдите, већ се приближи час, устаните, хајдемо пријатељи моји. Ево ученик издајник, имајући целу чету, долази да ме преда човекоубицама.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Целив твој лажљиви, и поздрав горки, коме упућујеш подлаче? Говорећи: здраво Учитељу! Христос ка Јуди говораше: пријатељу, јеси ли за то дошао? Рече: јер ако си дошао да поздраваш, што постављаш нож медом премазан?

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Да распнетса, вопіахъ ѡбрѣиствѣи людіе со щенники и книжники, иже хрѣтоу. ѿ людіе невѣрніи! что бо сотвори гавиныйа, воздвигнувый лазара ѿ гроба, и пѣть сотвориый человекомъ на спсєніе;

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пилатовъ еднѣхъ беззаконніи людіе, кричаще вопіахъ: распни сего, ѿвѣсти же намъ евазана сына варава, оубицъ: хрѣта же первѣе евъъ, возми возми, распни со слодѣи.

Блгословимъ оца и сѣа и сѣаго дха, гда.

ѿ неказаннаго истоцианіа! ѿ незглаголаннаго совѣта! гакъ огнь свій, ѿмыахъ ѡнъ нѣкъ предателю спсе: ѿмывъ же не ѿпалнахъ ѡнъ, и подвала хлѣбъ на вечери, и тайной сдѣже на члѣхъ ѡнъ.

И нынѣ и пріснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Пѣснь ѡднѣи:

ѿ новаго слышаніа! бгъ снъ жены, и безсѣменна ржѣтвѣ, безмѣжнаа мѣти, и рожденное бгъ: ѿ оубицаго слышаніа! ѿ зачатіа страшнаго! ѿ дѣвы неплѣннаго ржѣтвѣ! констнннѣ паче оумѣ всѣхъ, и выше вѣдѣніа.

Тѣже ірмосъ: Покрываети водами превыспреннаа своѣа, полагаи мѣрю предѣла перокъ, и содержи всѣхъ: тѣа поетъ солнце, тѣа славитъ луна, тебѣ приносятъ пѣнь всѣа тварь, гакъ содѣтелю всѣхъ во вѣки.

Пѣснь д.

Ірмосъ: Блгословенъ гдъ бгъ иже въ, воздвигнувый рогъ спсєніа намъ, въ домѣ дѣдовѣ отрока своего: въ нѣже посѣти насъ востокъ съ высоты, и направилъ ны ѡтъ на пѣть мѣра.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пакн вы спитѣ, хрѣтоу оубицѣхъ рече: едите, приближнса часъ прочее, востаните, идемъ дрѣзи мои, се предатель оубицѣхъ всю спрѣдъ имѣа, гадѣтъ предати мѣа члѣвкоубицѣамъ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Лобзаніе твоѣ льстивное, и цѣлованіе горькое, комѣ зовѣши лѣстче; глагола бо, радѣнса рабѣи, хрѣтоу ко іудѣ вѣщаше: дрѣже, на нѣже пришѣлъ ѡнъ, рече: аще бо цѣловати пришѣлъ ѡнъ, что предлагаѣши ножъ мѣдомъ помазанныи;

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Дошао си драговољно, Христе, да станеш на Пилатов суд, Судијо невини, и да избавиш нас од дугова наших. Зато си претрпео Добри, да по телу будеш изранављен, да би сви добили ослобођење.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Пучино милосрђа, како стоји огањ пред Пилатом, којег, иако је трска и земља, не опали огањ Божанства Христос; но чекаше трпељиво, који је по природи слободан, као Човекољубац.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Јудеји викаху некада Пилату: Узми, узми, распни названог Христа; а овај руке умиваше, и трском им, против њега кривицу писаше, која свима дарује бесмртност.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Вичући још више безаконици Пилату: Узми, узми, распни Христа, мољаху да га убије као осуђена. Није ли овај васкрсавао мртве, чистио губаве, исцелио крвоточиву, укрепио ослабљене?

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Какво је зло учинио, да вичете силно: узми, узми, распни га? Пилат некада говораше народу неразумном; јер кривице не налазим на њему. А они бесно викаху; узми, узми распни Спаса свих.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

О безакони Јудеји! О неразумни народе! зар се не сетисте неких од чудеса Христових, мноштва исцелења? И из свега зар не разуместе његову божанску силу, као раније оци ваши, и ви сада не разуместе?

Слава:

Бивши бијен, Саздатељу мој, предао си се мене ради да се разапнеш; да би извршивши спасење моје посред земље, источио живот свету, и обесмртио часном крвљу твојом оне који Ти се клањају.

И сада,

Богородичан:

Овчица твоја Владико, стојећи под Крстом и оплакујући Тебе, Творца свега, посматраше твоје дуготрпљење; јер си се драговољно родио телом, и сва страдања у њему си претрпео, да спасеш свет.

Пілатовѣ сѣдѣици не повинныи сѣдѣи, волю пришеде съи предстѣти хрѣте, ѿ ѿзбавити насъ ѿ долговъ нашихъ. темже претерпѣла съи бл҃гїи плѣтїю оубраненъ быти, да вси приимемъ евобождѣніе.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Милосердіа пачина, какъ предстѣитъ огнь пілатъ, сѣи ѿ трѣсти ѿ земли сѣи, сгвоже не ѿпалѣ огнь ежества хрѣтоу, но пожидаше терпѣливъ, ѿже състествомъ евободѣ ѿкакъ члвчколюбецъ.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Возми возми, распнѣ глаголемаго хрѣта, ѿде съзываетъ пілатъ ѿногда: сѣи же рѣцѣ ѿмываше, ѿ трѣстїю ѿ насъ писаше на него вни, всѣмъ дѣрждущю безсмертіе.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Копїюце беззаконнїи пілатъ ѿзлѣше: возми возми, распнѣ хрѣта, проахъ оубити ѿкакъ ѿсѣдена: не сѣи ли воскресѣ мѣртвыа, проказѣнныа ѿчїсти, кровоточїнею ѿцѣлѣн, разлѣбленныа стагнувъ;

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Что бо сло сотвори, ѿкакъ зываете вельми: возми возми, распнѣ сго; пілатъ ѿногда копїаше людемъ неразумнымъ: вни не ѿвертѣаю въ немъ. ѿнї же горькѣ копїахъ: возми возми, распнѣ спа всѣхъ.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Ѿ ѿде съ беззаконнїи! ѿ неразумнїи людіе! не помандѣте ли что ѿ чде съ хрѣтоу, множество ѿцѣлѣнїи; но ѿ всеа сгѣ не разумѣте ли бжественныа сїлы, ѿкоже первѣи ѿтцѣи вѣши, нынѣ же ѿ вы не разумѣте;

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ стѣомъ дхѣ.

Бїенъ бѣвъ зндѣтелю мой, ѿ предѣла съи мене рѣдн распѣтиса, да спсѣніе мое посредѣ земли содѣлае, ѿточїши мїровн жїзнь: ѿ ѿбезсмертїиши честнѣю твоѣю крѣвїю поклонѣющыа съи тебе.

ѿ нынѣ ѿ приенъ ѿ во вѣкн вѣкѣвъ, ѿмїнь.

Горѣднченъ:

ѿгница твоѣа вѣко, предстѣици оуб крѣта, ѿ рыдѣиши тебе творца всѣческнхъ, зрѣше твоѣ долготерпѣніе: волю бо родѣла съи плѣтїю, ѿ стрѣти всѣа въ ней претерпѣла съи, да спсѣши мїръ.

Ирмос: Благословен Господ Бог Израилев, који нам подиже достојање спасења у дому Давида слуге свога; у који нас посети Исток са висине, и управи нас на пут мира.

Чтец:

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде во- ља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога Који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј. (40 пута.)

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести: огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнумо у јединство вере, и упознање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Ірмосъ дѣла пѣснн:

Бл҃гословенъ гдѣ бѣхъ и҃нлекъ, воздвѣгнѣвый рогъ сп҃сеніа намъ, въ домѣ дѣдовѣ Ѹтрока своего: въ нѣхже посѣти насъ востокъ съ высоты, и направилъ ны ѣсть на путь мѣра.

Чтѣцъ:

Сѣтъи бже, сѣтъи крѣпкій, сѣтъи безмѣртный, помилѣи насъ. **Трижды.**

Слава Ѹцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Престѣла трѣце, помилѣи насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи наша: вѣко, прости беззаконіа наша: сѣтъи, посѣти и исцѣли немощи наша, имене твоегѣ радн.

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава Ѹцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Ѹче нашь, иже ѣси на небѣхъ, да свѣтитѣи ѿма твое, да прѣидетѣи црѣтѣе твое: да вѣдетѣи вола твое, ѣкѣ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашь насѣщный дѣждь намъ днесь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нашьимъ: и не введѣи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лѣкаѣваго.

Сщ҃енникъ:

Ѣкѣ твое ѣсть црѣтво и сила и слава, Ѹцѣи и сѣи и сѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣцъ: ѿмни.

Тѣже кондакъ, великагѣ паткѣ, гласъ и:

Насъ радн распѣтаго, прѣидѣте вѣи воспѣимъ, того бо видѣ мѣи на дрѣвѣ, и глаголаше: ѣще и распѣтѣе терпѣши, ты ѣси сѣи и бѣи мѣи.

Гдѣи помилѣи, **мѣ.**

Тѣже мѣтѣвѣ:

Иже на всѣкое время и на всѣкій часъ, на небѣи и на земли поклонѣемый и славыи хрѣтѣе бже, долготерпѣливе, многомѣтѣиве, многобл҃гоѸтробне, иже правѣдныа любѣи и грѣшныа милѣи, иже всѣ зовѣи ко сп҃сенію ѡбѣщаніа радн вѣдѣщихъ бл҃гъ. еамъ гдѣи, прѣими и наша въ часъ сѣи мѣтѣвы, и исправн жнеѣтъ нашь къ заповѣдемъ твоимъ: дѣшы наша ѡсѣтитѣи, тѣлесѣи ѡчисти, помышлѣніа исправн, мѣсли ѡчисти, и избави насъ ѿ всѣкѣи икорѣи, зѣлъ и болѣзней: ѡградн насъ сѣтъимъ твоимъ ѡггѣлы, да ѡполчѣнемъ ихъ соблюдемъ и настаѣлемъ, достѣгнемъ въ соединѣніе вѣры, и въ радѣмъ неперѣдпныа твоеѣ славы: ѣкѣ бл҃гословенъ ѣси во вѣки вѣкѣвъ, ѿмни.

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава Ѹцѣи и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Чтѣишю херѣвѣимъ, и славыишю безъ сравненіа серафѣимъ, безъ истаѣніа бѣи слова рѣждшю, сѣщю вѣцѣи тѣи величѣемъ.

Именемъ гдѣимъ бл҃гословѣи, Ѹтче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин.

**И Молитва молебна Пресветој Богородици.
(Павла, монаха обитељи Евергетидске, то јест Благодетељнице):**

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбачену природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти прибегавају, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човеко-љубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и употребљавајући Своју Материнску слободу, моли Сина Твога и нашега Владика и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди увек поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме ка спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувајући душу моју и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследни-ком неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Коме приличи свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

Идај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога који на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земно и вештаствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и слободан од сваког ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и имајуће у себи непоколебљиво памћење закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо хвалили и благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Сщ҃енникъ возгласъ:

Млтвами сѣихъ о҃тца нашихъ, гд҃и и҃же хр҃сте бже нашъ, помилуй насъ, насъ.

Чтецъ: Аминь.

**И млтва молебная ко пресѣбѣ бѣе,
павла монаха ѡбители ѡвергиды, сирѣчь, блгодѣтельница:**

Нескверная, неблазная, неглѣнная, пречѣта, чѣта дѣо, бгоневѣсто влѣще, ѡже бѣа слова человекѣмъ прелѣбнымъ твоимъ ржѣвомъ соединившаа, и ѡрнѣшесѣа ѡстество рѣда нашего нѣнымъ совокѣпльшаа: ѡже ненадежныхъ ѡдина надежда, и боримыхъ помѣе, готѣвое застѣплѣнїе къ тебѣ прнтеклющихъ, и всѣхъ хр҃тіанъ прнѣжнїе. не гнѣшайсѣа менѣ грѣшнагѣ, сквернагѣ, сквернымъ помысли, и словеса, и дѣланьми всего себѣ непѣтна сотѣорша, и рѣзѣмомъ лѣности елѣтѣи жнтіа раба бѣвша: но ѡкѣ члѣвѣколюбивагѣ бѣа мѣти, человекѣлюбнѣ ѡмносерднѣа ѡ мнѣ грѣшнѣмъ и блданѣмъ, и прїимнѣ моѣ, ѡже ѡ скверныхъ ѡстѣнъ прнносїмое тебѣ молѣнїе: и твоегѣ сѣа, и нашего влѣхъ и гд҃а, матѣрнее твоѣ дерзновѣнїе ѡпотреблющн, молн, да ѡверзетъ и мнѣ члѣвѣколюбнѣа ѡтѣрѣбы своеа блгости, и презрѣвъ моа безчїеленнаа прегрѣшѣнїа, ѡбратнѣтъ ма къ покаанїю, и своихъ заповѣдей дѣлѣтелѣ нскѣна ѡвнѣтъ ма. и прѣстѣнн мнѣ прнснѣ, ѡкѣ млтнѣаа, и мнѣсерднѣа, и блголѣбнѣаа, въ настоащемъ ѡѣѣ жнтіи тѣплаа прѣстѣтѣльннѣе и помѣщннѣе, сопротнвнѣныхъ нашѣстѣа ѡгоняющн, и ко спсѣнїю настабляющн ма: и во врѣма нсѣѣда моего ѡкааннѣю мою дѣшѣ соблѣдющн, и тѣмнѣа зрѣкн лѣкавѣхъ бѣсѣвъ далѣе ѡ неа ѡгоняющн: въ страшнѣи же дѣнь сдѣа вѣчнѣа ма нзбавляющн мѣкн, и нензрѣченнѣа елѣбы твоегѣ сѣа и бѣа нашего наслѣдннѣа ма показѣющн. ѡже и да ѡлѣчѣ влѣще моа, прѣстѣа бѣе, твоимъ ходѣтѣнствомъ и застѣплѣнїемъ блгодѣтїю и члѣвѣколюбїемъ ѡднѣорѣднагѣ сѣа твоегѣ, гд҃а и бѣа и сѣа нашего и҃же хр҃та: ѡмѣже подобѣтъ всѣа елѣба, чѣстѣ и поклонѣнїе, со безначальнымъ ѡгѣ ѡцѣмъ, и прѣстѣымъ, и блгнѣмъ, и жнѣотѣорѣщнмъ ѡгѣ дѣхомъ, нынѣ и прнснѣ, и во вѣкн вѣкѣвъ, аминь.

Млтва и҃наа ко гд҃у нашему и҃же хр҃ту, антїѣа монаха пандѣкта:

И даждѣ намъ влѣко, на сѣнъ градѣщнмъ покѣи тѣла и дѣшн, и сохранн насъ ѡ мрачнагѣ снѣ грѣхѣвнагѣ, и ѡ всѣагѣ тѣмнагѣ и ноцнѣагѣ еладѣстрастїа: ѡкрѣтн стрѣмлѣнїа стрѣтѣи, ѡгнѣ разжжѣннѣа стрѣлы лѣкавагѣ, ѡже на ны льстнвнѣа двнжнмѣа: плѣтн нашеа вѣстѣнїа ѡтѣолн, и всѣкое земнѣе и вѣщѣстѣенное наше мѣдрѣвнїе ѡспн. и дѣрѣн намъ бже, бѣдръ ѡмъ, цѣломѣдръ помыслъ, сѣрдѣе трѣзѣвѣшесѣа, сѣнъ легѣкъ и всѣагѣа сѣтаннѣа мѣчѣнїа нзмѣнѣнъ. возстѣвн же насъ во врѣма млтѣвы ѡтѣврѣждѣны въ заповѣдѣхъ твоихъ, и памѣть сдѣбѣз твоихъ въ себѣ тѣвѣрдѣ нмѣща: всенѣщное елѣвослѣвїе намъ дѣрѣн, во ѡже пѣтн и блгословнѣтн и елѣвнѣтн прѣчѣтнѣе и велнѣолѣпѣе нма твое, ѡца и сѣа и сѣагѣа дѣа, нынѣ и прнснѣ и во вѣкн вѣкѣвъ, аминь.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, покров је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби.

Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заштитом Твојим.

Народ: Слава, И сада:

Господе, помилуј. (3 пута.)

Благослови.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија:

Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори:

Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /често/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански.

За све благочестиве и православне хришћане.

За Преосвећеног Архиепископа (или: Митрополита, или: Архијереја) нашег /име/. За оца нашег игумана /име/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За рањенике, сирочад, избеглице, Прогнанике прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве цареве, право-славне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ:

Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: /**опроштај бива док се говори горња Јектенија/:**

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. **И остало.**

**Предстојатељ стоји насред цркве, док се све не заврши.
И добивши опроштај од Предстојатеља,
одлазимо у своје келије, где говоримо Молитву ову:**

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Добročинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прогнану браћу нашу, и избави их од сваке невоље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

Крај МАЛОГ ПОВЕЧЕРЈА.

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МОНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СТІЃА И ВЕЛИКАА СЕДИМЦА.

<http://azbyka.ru/bogosluzhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МОНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбене текстове Библиотека святоотеческой литературы Часослов
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат

Microsoft Publisher 2013

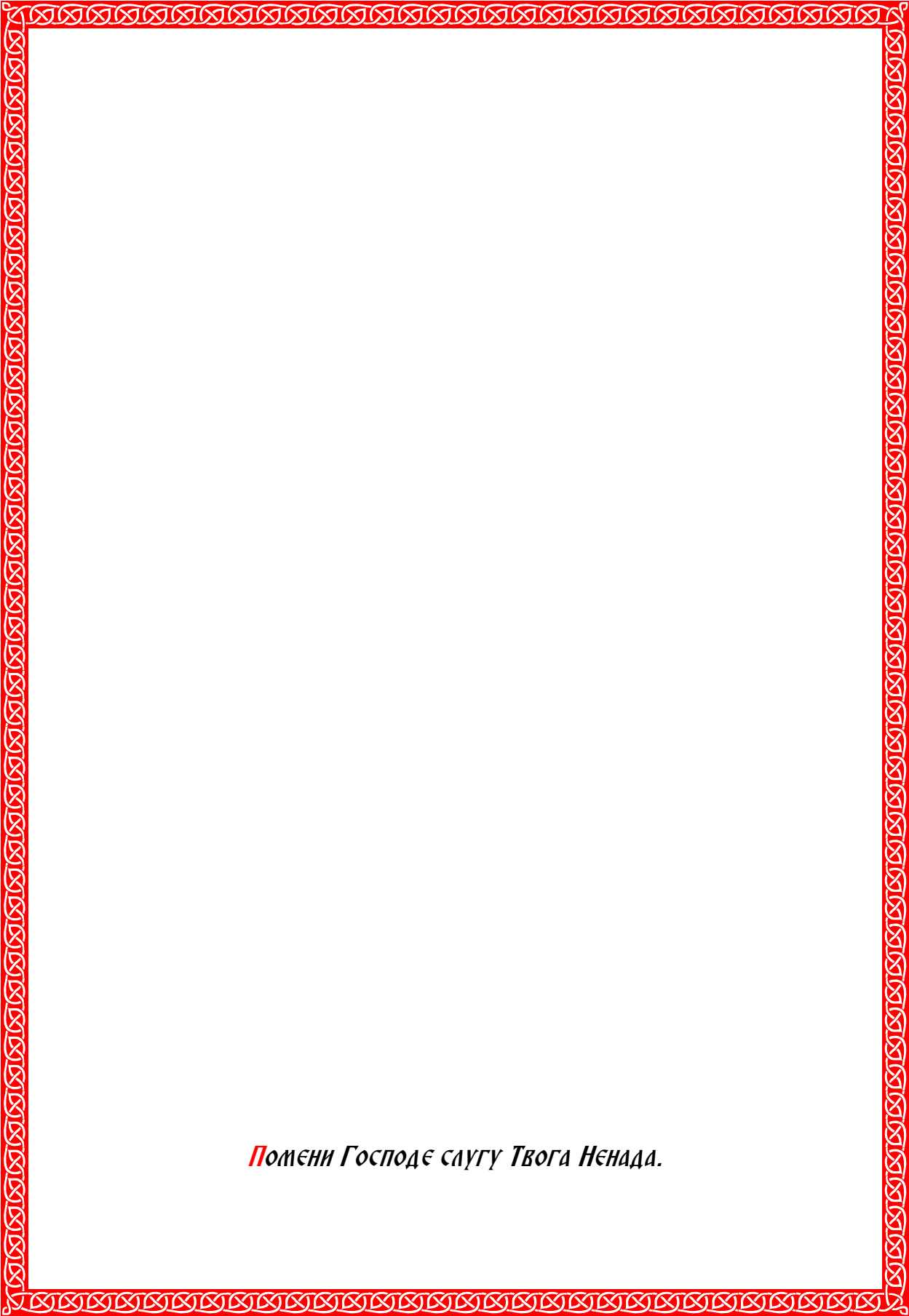
HP Officejet Pro 8600

ЧИН УМИВАЊА НОГУ НА ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК СТРАСНЕ СЕДМИЦЕ

Приредио и превео чтец др Ненад Весић

АТИНА 2016

Помени Господє слугу Твога Ненада.

ЧИН УМИВАЊА НОГУ НА ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК СТРАСНЕ СЕДМИЦЕ¹

– приређен за архијерејску употребу –

На Велики четвртак, вршимо Божанствену литургију Светога Василија Великог, како је опште уобичајено – ујутру, и то почевши је вечерњом, а сагласно према пропису Триода. Уместо херувимске песме, причастна и уместо: “Нека се испуне уста наша...” пева се овај тропар, глас 6:

Прими ме данас, Сине Божији, за причасника Тајне Вечере твоје, јер нећу казати тајну непријатељима твојим, нити ћу Ти дати целив као Јуда, већ као разбојник исповедам Те: Помени ме, Господе, у Царству твојем. Аллилуја, Аллилуја, Аллилуја.

¹ За приређивање овога чина користили смо, са неопходним допунама и изменама, две верзије које се користе у Руској Цркви, и то тзв. “манастирску редакцију” која се налази у Великом Требнику, издање Свето-Троице-Сергејеве Лавре, Санкт-Петербург 1995, стр. 184-187 (у суштини ради се о потпуно прештампаној верзији овог чина из времена царске Русије), као и “саборну-архијерејску редакцију” из Архијерејског Чиновника, званичног издања Московске Патријаршије, том 2, Москва 1983., стр. 82-92. Извори за приређивање овог чина на грчком језику су прилично оскудни. У принципу ради се о чину који представља неодвојиви део Јерусалимске праксе и који се, током времена, није одомаћио у осталим седиштима источних Цркава (поготову у Цариграду), које су са своје стране неговале сопствене традиције. У Грчкој се овај чин редовно обавља у манастиру Светог Јована на Патмосу, и то у облику чина “манастирске редакције”. Чин у облику у којем се користи на Патмосу налазимо у Великом Требнику Спиридона Зервоса, објављеном у Венецији 1862., а фототипски поново објављеном у: *ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ*, Εκδ. οίκ. «Αστήρ», Αθήνα 1992, σ. 361-367, као и у издању *ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ*, Константинопољ 1803, стр. 250-255, штампаним са званичним одобрењем Светог Синода и то за време првог патријарховања Патријарха Калиника петог. Такође треба поменути и “Богослужење Божанственог и Свештеног Прања Ногу” у капиталном делу *ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ Sive Rituale Graecorum*, Jacobus Goar, Ed. Sec., Venetiis 1730, pp. 591-596, репринт, Грац, 1960, док варијанте овде употребљених молитви наводи Алексеј Дмитријевски у *Описанне Литургических Рукописей Хранящихся в Библиотеках Православного Востока*, Том 2 - *ΕΥΧΟΛΟΓΙΑ*, Киев 1901, стр. 1036.

Сва наведена издања овог чина прате у основи патријарашки «Чин Умивања Ногу» кога налазимо у Типику Јерусалимске Цркве из 1122 (Cod. XLIII S. Crucis) кога је објавио Атанасиос Пападопулос-Керамеос у *ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΙΕΡΟΣΙΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΙΑΣ, Τόμος Β'*, 1894, impression anastatique, Culture et Civilisation, Bruxelles, 1963, pp. 108-116., додуше везујући га за литургију а не за вечерњу без литургије како кодекс из 12. века налаже. Додатна разлика је и то што овај Јерусалимски чин подразумева читање четири молитве пре самог омивања ногу док се у свим другим издањима помињу две друге молитве. Сва издања налажу да се ноге перу дванаесторици презвитера, док Јерусалимски прецизира да су у питању дванаест клирика, и то: три ипођакона, три ђакона, три презвитера, два епископа и један митрополит. Напомене да патријарх/настојатељ пере ноге почевши од најмлађег па завршавајући са најстаријим клириком (који и проузноси Петрове речи) као и да целива ноге свима по прању су заједничке за све изворе.

Ово се пева уместо причасна много пута, док год се сви верни не причесте. Такође, по обављеном причешћу, ово се наставља певати све док год се не припреми све неопходно за вршење овог чина².

На солеји се ослобађа довољно места да не буде тесно и да се може лако пролазити. Са западне стране, насупрот олтарских двери, ипођакони постављају, на уобичајеном месту, орла и просту столицу обавезно без наслона (не катедру!) за Архијереја. Испред уготовљеног архијерејског места, одмакнуто пар метара, поставља се ниско постоље (хоклица), покривено тканином. Поред њега се поставља и јастук на којем ће Архијереј клечати приликом умивања ногу. Овај јастук ће ипођакони или ђакони приносити пред ноге сваког од презвитера када буде било потребно. Са северне и јужне стране солеје постављају се две клупе, довољно широке и велике да на њима могу комотно седети по шесторица презвитера³.

У олтару, одређена дванаесторица презвитера заузимају места на сапрестољима и седају. Само ће најмањи од њих, у своје време изаћи да прочита заамвону молитву и одмах ће се вратити на своје место. Остали презвитери не напуштају своја места све док их ђакони не изведу на солеју. Најприкладније је да сада разлабаве одућу, или да обују папуче, онако како благоизволи Архијереј, а да би се касније лако могли изути. Припрема се и велики чисти суд⁴, лахан, и пун топле воде рукоумиваоник. Припремају се такође и два комада белог платна, Запон и Лентион. Запоном ће се Архијереј опасати, и он би требао бити довољно широк да покрива од појаса па најмање до испод половине потколенице Архијереја, и довољно дугачак да се пар пута може њиме опасати, али лабаво, тако да му не смета, те да би могао клекнути на десно колено. Лентион је отприлике исте ширине као и Запон но њега треба набрати и предацити преко левог рамена Архијереја, и увезати на десном боку. од десног бока он би требало да има дужину до земље, да би се њиме могле отрти ноге презвитера након прања.

Архијереју сада, у олтару, чтеци раскопчавају сакос. По древном

² Овај чин је допуњен рубрикама тако да се максимално олакшава његово вршење тако да, овако прилагођен и припремљен чин представља плод приређивања аутора.

³ Ако нема клупа могу се користити и столице, но обавезно без наслона.

⁴ Овом водом ће се касније, по отпусту, покропити и сви присутни верни. У пракси се иначе у ову сврху користи вода која је остала у рукоумиваонику, а не она већ усута у лахан.

предању, а сходно томе да ће током прања ногу скидати сакос, Архијереј овом приликом везује појас на древно-предањски начин, преко стихара, а не као што неки клирици раде, кроз разрез. Такође, овом приликом би требало користити надбедреник који се може везати за појас, да би се лако могао скинути.

Архијереј завршавајући молитву после причешћа свих, узглашава:
Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Архијереј: У миру изиђимо.

Народ: У име Господње.

Први од ђакона и најмлађи презвитер излазе до иза приправљеног седишта за Архијереја и читају заамвону молитву, окренути ка народу.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

ЗААМВОНА (ОТПУСНА) МОЛИТВА СВЕТОГ И ВЕЛИКОГ ЧЕТВРТКА⁵

Теби доликује химна, Боже, у Сиону, и Теби се упућује молитва у Јерусалиму, и то не само као од Тебе прописано обожавање; јер је пуно небо и земља хвале Твоје, јер Ти си Сион првенцем своје цркве учинио, и првину бескрвне Твоје жртве животне у њеној горњици си савршио; и тако си законску пасху са својим ученицима поставио пре свога страдања. Духовну пасху, седе самог, предао си нестрадално, Ти који си поставио небо, ушао си под туђи кров као неко ко нема где главу склонити. Шта да ти дамо заузврат, Господе, за све што си нам дао? Јер си нас телом твојим као хлебом нахранио и крвљу твојом као вином напојио, хлебом живота истинским и извором, седе самог си као храну и пиће смртнима разделио, и ниси им само то понудио, али си и удрус опасао, Ти који све опасујеш и који си за време Ноја поплавио земљу, воду си ставио у умиваоник. Заиста је страшно Твоје снисхођење, Владико, јер си путем свега, пак, до служења својим послужитељима и оправши им ноге као роб, самоме седи си их привео, ка високој руци Оца свога. Ти, Владико,

⁵ Молитва из кодекса *Grottaferrata* gr. Г.β. 10 (10. век). Преведено из: Θεμιστοκλῆς Χριστοδούλου, *ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΕΣ ΕΥΧΑΙ*, Εκδ. Ομολογία, Αθήνα 2012, σ. 63-64, под бројем 55. Посебне заамвоне молитве представљају одлику како Јерусалимске богослужбене праксе тако и оне Константинопољске. Ову традицију би требало одржавати кад год то буде било могуће.

заједничарима тела Твога и крви Твоје удостоји нас да будемо до краја, очистивши Јудино лукавство, нити нас уведи у очајање, и удаљи његово средрољудље. Опери нам духовне и телесне ноге од сваког пута зле сметње, благодаћу Твојом, и путем заповести Твојих да се крећемо усаврши нас. Тајноводитељима твојим подај Твоје дожанствено тајноводство. Цара нашега подржи у врлини Твојој, да би му путем тајанствене хране и пића [Твога] подарио снагу и показао га узвишенијим од непријатеља. Сву нашу гордост одагнај да би се уздигли, Тебе подражавајући у смерности, кроз Тебе вођени ка Богу Оцу, са којим си узвишен заједно са савечним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ само: Амин.

Ако Архијереј тако благоизволи уместо ове, поседне, заамвоне молитве овог дана, може се прочитати и ОПШТА ЗААМВОНА МОЛИТВА ЛИТУРГИЈЕ ВАСИЛИЈА ВЕЛИКОГ:

Ти који примаш жртву хвале и благопријатно обожавање; ову словесну и бескрвну службу од оних који Те призивају свим срцем својим, Христе Боже наш, јагње и Сине Божији, који узимаш грех света, [жртвено] теле беспрекорно; који не прихваташ јарам греха и који се жртвујеш за нас драговољно; који се ломиш а не раздељујеш, који се једеш и никада не нестајеш, но освећујеш оне који Те једу. Ти који си нас, у име спомена на драговољно Твоје страдање и на животворно тродневно Твоје Васкрсење, показао учесницима у неизрецивим и наднебесним и страшним Твојим тајнама, у светом Твом Телу и у драгоценој Крви Твојој; сачувај нас, слуге своје, служитеље и верне наше владаре и христољудиву војску и присутни народ у Твојем освећењу. (+)

И дај нам да се у свако време и у сваком тренутку поучавамо Твојој правди, да би смо, вођени ка Твојој вољи и чинећи оно што је угодно Теби, постали достојни и стајања десно од Тебе, када доћеш да судиш живима и мртвима. Браћу нашу, која су у заробљеништву, избави; оне који су у болести посети, оне у опасностима на мору води; и све раније упокојене душе у нади на живот вечни упокој, тамо где сија светлост Лица Твога; и све који Ти се моле услиши својом милошћу.

Јер си Ти давалац добара и Теби славу узносимо, са беспочетним твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Презвитер и ђакон се враћају у олтар. Презвитер седа на своје место.

Не говори се одмах: Нека је благословено име Господње..., већ ће ово бити речено после чина умивања ногу.

У олтару, са сапрестоља први од презвитера, заједно са браћом, гласно и полако говори 50. псалм: Помилуј ме Боже, до краја. Док се ово говори са олтарских двери креће литија. Прво иду два свећеносца, носећи по могућству чираке. За њима иде први по чину ђакон, носећи Јеванђеље, као на малом Входу. Други по чину ђакон носи кадионицу и кади га. За њима ступају ђакони који носе лахан и пун рукоумиваоник као и Запон и Лентион. Ако има довољно ђакона могу носити и дикирије и трикирије. Иза њих ступа Архијереј носећи жезал. Клирици пролазећи средином солеје обилазе Архијерејско седиште. Архијереј одмах улази на своје место, предаје жезал једном чтецу, који се одмиче и стаје подаље, десно од Архијереја. Архијереј целива јеванђеље које му приноси ђакон и одмах седа.

Свећеносци који носе чираке одмах настављају да се крећу солејом назад ка олтарским дверима претходећи другом по чину ђакону који кади првог који носи Јеванђеље. Испред двери се намешта аналогнион постављен тако да ђакон који ће са њега читати буде окренут према Архијереју, седиштима за презвитере и народу, то јест – ка западу. Аналогнион се поставља мало одмакнуто, тако да се може пролазити кроз двери. Свећеносци постављају чираке лево и десно од аналогниона, узимају кадионицу од другог ђакона и повлаче се. Први ђакон полаже Свето Јеванђеље на аналогнион и заједно са другим се враћа и обојица стају на своја места иза Архијереја.

Чим прва двојица ђакона наставе назад ка олтару, остали ђакони постављају на столицу испред Архијереја лахан и рукоумиваоник, а на њих Запон и Лентион⁶. Повлаче се и они на своја места лево и десно иза Архијереја.

До овог момента би презвитери са сапрестоља требали да заврше

⁶ Ако има само два ђакона, онда лахан и рукоумиваоник са Запоном и Лентионом носе ипођакони.

(дванаести). До њега редом седе презвитери од једанаестог до седмог. Са десне стране Епископа (јужно) се постављају почевши од шестог презвитера најдаље од Архијереја, до првог, који ће у дијалогу говорити речи Симона Петра, а који седи први са десне стране Архијереја и насупрот најмаљем.

Када се дванаесторица поставе на места сви презвитери и Архијереј чекају да се заврши певање стихира. По стихирама, Архијереј благосиља једном од ђакона да, стојећи са његове десне стране, говори јектенију⁸. Док се јектенија чита Архијереј и презвитери који учествују у чину седе.

У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За мир свега света, за непоколебивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За⁹ преосвећеног епископа (*или* високопреосвећеног митрополита), (*или:* најсветијега патријарха), нашега *име*; за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ако је храм у коме се обавља овај чин у манастиру онда се додаје:

За *име* јеромонаха (*или:* *име* монахињу) и за сво у Христу братство његово (*или:* сестринство њено), Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За град овај, сваки град (*ако је манастир:* свету обитељ ову, за

⁸ На прозбе ове јектеније, као и на све дијалоге током вршења овог чина, одговара сав присутан народ. Руски чин "саборне рецензије" Архијерејског Чиновника одређује незнано зашто, да на прозбе одговарају само клирици. На овакву се напомену не налази нигде у другим, консулованим словенским и грчким, издањима, па би је требало занемарити.

⁹ У консулованим руским рецензијама се на овом месту говори: За великога господина (*или* само: господина) и оца нашега..., по обичају руске помесне Цркве.

сваку обитељ, град), крај и оне који са вером бораве у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Да се благослови и освети умивање ово силом и дејством и наиласком Светога Духа, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Да би нам оно било на умивење прљавштине прегрешења наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Поменувши пресвету, пречисту, предлагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами седе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Архијереј говори возглас:

Јер си Ти очишћење душа наших, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Архијереј одмах устаје и са свог места гласно чита молитву¹⁰:

Господе¹¹ и Боже предлаги, неприступни Божанством, који си у облику слуге на седе преузео улогу послужитеља, и у знак представљања спаситељног смирења својим си ученицима ноге пречистим рукама својим умно и удрусом¹² обрисао; погледај и сада на нас, своје недостојне слуге, који такво Твоје преславно

¹⁰ Један од чтечева или ипођакона му придржава текст.

¹¹ Руске рецензије овог чина изостављају реч -- Господе.

¹² У оригиналу стоји - лентином.

снисхођење подражавамо, и удостоји да се оперемо од телесних оскврнућа, и духовних нечистота, ми који се ове воде дотичемо. Подари нам свога Пресветог Духа невидљиво надахнуће, утврди наше душе и тела од лукаве змије која вреба нашу пету, да поставши чисти, благопријатно богослужимо Теби, преко змија и шкорпија, и преко све силе непријатеља прелазећи.

Возглас:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Архијереј благосиља прво ка истоку, презвитере на седиштима, па се затим окреће и благосиља народ:

Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Главe своје Господу приклонимо.

Народ: Теби, Господе.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Архијереј¹³:

Господе Боже наш, који си нам показао меру смирења у свом превисоком снисхођењу, и који си изволео да последњег првим назовеш, подари нам служење једних другима, узвиси нас божанственим смирењем, сачувај нас неупрљане, опране свагда сузама и очишћене просветљењем Твоје очишћујуће благодати; да би смо истинито Теби свагда припадали, и да би нашли милост и милосрђе на страшном Твоме Суду.

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

После овога Архијереј седа на своје место. Први од ђакона прилази

¹³ У издању Евхологиона из 1803 стоји да се на овом месту само моли ово, без прописивања тачно на који начин. Остала грчка издања, као и руска у рубрици наводе напомену - тајно.

Архијереју, и наклоњен тражи благослов за читање Јеванђеља¹⁴.

Благослови, владико, благовеститеља светог Апостола и Јеванђелиста Јована.

Архијереј: Бог, молитвама светога славнога Апостола и Јеванђелиста Јована, да теби, благовеститељу, да реч с великом силом на испуњење Јеванђеља љубљенога Сина Његова, Господа нашег Исуса Христа.

Ђакон рекавши: Амин, клања се побожно Архијереју, и одлази средином солеје до аналогнона на коме је постављено Свето Јеванђеље. Одмах говори, окренут ка целом сабрању, према западу, насупрот Архијереја: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе, помилуј. (три пута)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Архијереј говори:

Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби!

Ђакон: Пазимо!

Архијереј и сви презвитери седе. Ђакон почиње читање првог Јеванђеља Светог Умивања Ногу (зачало 44.; Јован, 13, 3–11):

У време оно, знајући Исус да му је Отац све дао у руке, и да од Бога изиђе, и Богу иде,

Устаде од вечере, (ово говори три пута полако)

Док ђакон говори ово, Архијереј устаје и остаје стојећи.

Ђакон наставља: И скиде горње хаљине,

Архијереј сам, без да му ико помаже, скида митру и предаје је једном од ђакона (другом по чину) да је придржи. Потом скида енколпион и крст и ставља их на седиште. Затим скида мали омофор и сакос и њих такође ставља на исто место. Потом развезује и одлаже надбедреник. Све ово ради потпуно сам и нико му не помаже. Узима митру од другог ђакона и, ако ће пратити одредбе руског архијерејског

¹⁴ Без да му приноси само Свето Јеванђеље. Јеванђеље је већ, од почетка чина, положено на аналогнону на солеји испред олтарског двери. Исти ће ђакон (први по чину) читати оба Јеванђеља, и то без да додатно прилази Архијереју по благослов.

чиновника, сада је поново ставља. Јерусалимска пракса налаже да не ставља митру, већ да умивање ногу врши гологлав. Ако је Архијереј благоизволео да овом приликом прати Јерусалимску традицију, митру, узевши је од другог ђакона, само ставља на остале одежде које су положене на седишту.

Први од ђакона чита полако и понавља речи: **И скиде горње хаљине**, колико год пута буде било потребно, док се Архијереј не разоде. Ђакони пак стоје (осим првог по чину, који чита Јеванђеље) на својим местима, мало иза и са обе стране Архијереја. Епископ остаје обучен у стихар, епитрахиљ, појас и са наруквицама.

Ђакон наставља: **па узе ѓбрус и опаса се њиме:**

Архијереј приступа умиваонику, узима са њега прво запон и опасује се. Један крај запона треба да задене за појас, и ако не може сам, сада му ђакони помажу да тканину одавије око струка. Он пак сам утврђује крај тканине око појаса. Затим узима лентион, предаца га преко левог рамена и везује ода краја ладаво тако да остатак пада са његовог десног бока до земље. Лентион стоји косо преко груди и леђа од левог рамена до десног бока. Један крај лентиона предаца преко леве руке. Док све ово не заврши први ђакон, понавља фразу: **па узе ѓбрус и опаса се њиме:**, потребни број пута.

Када се Архијереј опасао ђакон чита једанпут: **Потом усү воду у умиваоник,**

Архијереј узима рукоумиваоник и крстообразно улива топлу воду из њега у лахан, говорећи:

У име Оца, и Сина и Светога Духа. Амин.

Ђакон понавља и други пут: **Потом усү воду у умиваоник,**

Архијереј поново крстообразно улива мало воде у лахан, говорећи поново:

У име Оца, и Сина и Светога Духа. Амин.

Ђакон понавља трећи пут: **Потом усү воду у умиваоник,**

Архијереј понавља уливање говорећи:

У име Оца, и Сина и Светога Духа. Амин.

Ђакон чита: И поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше опасан.

Архијереј одлази са места, и прилази првом са северне стране, најмањем од презвитера, никим не придржаван. Лахан испред њега носе два ђакона. Такође један чтец или ипођакон узима и, када ђакони спусте лахан пред презвитерове ноге, ставља јастук тако да Архијереј може са лакоћом клекнути на десно колено. Други чтец или ипођакон узима и носи рукоумиваоник. Када Архијереј приђе презвитеру који седи, ђакони стављају лахан пред презвитерове ноге на земљу. Чтец или ипођакон испред њега ставља јастуче. Презвитер спушта своје ноге у лахан. Архијереј клекне на десно колено и својим рукама полије (по три пута) ноге презвитера, а затим их одмах обрише крајем лентиона. У наставку целива ноге презвитеру и устаје. Презвитер заузврат целива Архијереја, ако Архијереј носи митру (по одредби руског чиновника) у митру, а затим у десницу. Архијереј заузврат целива десницу презвитера и одлази ка следећем. Овако се понавља код сваког презвитера. За све време док се ово обавља, први од ђакона понавља: **И поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше опасан.**

Овако умивање се врши на четири стасије. Када Архијереј умие ноге тројици презвитера, ђакон чита поново: **Потом усу воду у умиваоник, Архијереј опет улива мало воде у рукоумиваоник, говорећи:**

У име Оца, и Сина и Светога Духа. Амин. како је већ напоменуто. Ово се понава три пута. Затим умива ноге другој тројици. Прелази са јужне стране и ово се понавља на исти начин трећи и четврти пут.

Када умие ноге једанаесторици долази до задњег презвитера. Ђакон чита: **Онда дође Симону Петру, а овај му рече:**

Презвитер устаје и говори Архијереју: **Господе, зар ти моје ноге да опереш?**

Ђакон чита: **Одговори Исус и рече му:**

Архијереј говори: **Што ја чиним, ти сад не знаш, али ћеш после разумети.**

Ђакон: **Рече му Петар:**

Презвитер говори Архијереју: **Никада ти нећеш опрати моје**

ноге!

Ђакон: Исус му одговори:

Архијереј говори: Ако те не оперем, немаш удела са мном.

Ђакон наставља: Рече му Симон Петар:

Презвитер говори: Господе, не само ноге моје, показује своје руке, него и руке, опет показује својим рукама на главу, и главу и одмах седа.

Ђакон: Рече му Исус:

Архијереј одговара презвитеру: Окупани нема потребе шта да пере осим ногу, јер је сав чист: и ви сте чисти, али не сви.

И умива ноге презвитеру. Док не заврши умивање, ђакон не чита стихове Јеванђеља. Чим Архијереј заврши умивање одлази пред своје место. Ђакони остављају лахан на постоље на којем је и био и у њега стављају поново рукоумиваоник. Архијереј одмах скида лентион и запон и улази на своје место где стоји пред седиштем на коме су положене одежде гледајући ка истоку, а први ђакон завршава Свето Јеванђеље овако: Јер знађаше издајника својега, зато рече: Нисте сви чисти.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби!

Ђакон поново почиње : Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Архијереј:

Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби!

Ђакон: Пазимо!

Ђакон почиње читање другог Јеванђеља Светог Умивања Ногу (зачало 45.; Јован, 13, 12-17):

У време оно, када Исус опра ноге ученицима, узме хаљине своје,

Архијереј се сада окреће ка седишту, ако је носио митру, сада је скида и предаје ђакону. Ако је није носио, узима је са осталих одежди и такође предаје. Сада узима надбедреник, длагосиља га целива и везује на док, не говоривши никакве молитве. Исто тако поступа и са сакосом (који остаје откопчан са страна, ставља мали омофор, инсигније, узима од ђакона митру, те и њу ставља на главу, док се потпуно не обуче. При овоме му нико не помаже. Док се Архијереј облачи ђакон понавља полако речи: узме хаљине своје, колико год пута буде било потребно. Тада ђакон каже: па опет седе за трпезу, Архијереј седа.

Ђакон наставља: и рече им:

Архијереј седећи завршава Јеванђеље:

ЗНАТЕ ЛИ ШТО САМ ВАМ УЧИНИО? ВИ МЕ ЗОВЕТЕ УЧИТЕЉЕМ И ГОСПОДОМ: И ПРАВО ВЕЛИТЕ, ЈЕР ЈЕСАМ. КАД ВАМ, ДАКЛЕ, ОПРАХ НОГЕ, ЈА ГОСПОД И УЧИТЕЉ, И ВИ СТЕ ДУЖНИ ЈЕДНИ ДРУГИМА ПРАТИ НОГЕ. ЈЕР САМ ВАМ ДАО ПРИМЕР ДА, КАО ШТО ЈА УЧИНИХ ВАМА, И ВИ ЧИНИТЕ. ЗАИСТА, ЗАИСТА ВАМ КАЖЕМ: НИЈЕ СЛУГА ВЕЋИ ОД ГОСПОДАРА СВОЈЕГА, НИТИ ЈЕ ПОСЛАНИК ВЕЋИ ОД ОНОГА КОЈИ ГА ЈЕ ПОСЛАО. КАД ОВО ЗНАТЕ, БЛАЖЕНИ СТЕ АКО ТО ТВОРИТЕ.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби!

Први од ђакона целива Јеванђеље, затвара га и доноси Архијереју да га целива¹⁵. Затим, држећи Јеванђеље одмиче се од Архијереја и стаје десно на своје место. Други од ђакона одмах каже: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Архијереј чита молитву:

Господе Боже наш, који си по великој својој милости понизио седе, и обличје си слуге примио; који си у време спаситељних

¹⁵ Аналогно се одмах склања, а четци са чирацима предходе ђакону и стају подаље са стране, лево и десно од архијереја.

и животворних и добровољних твојих Страдања благоизволео да вечераш са светим твојим Ученицима и Апостолима, и након тога си убрусем опасао себе, и умно си ноге светих твојих Ученика, који си им дао пример понизности и љубави једног ка другима, и који си рекао: Како сам вам учинио, тако сте и ви дужни чинити једни другима; Ти и сада, Владико, посред недостојних твојих слугу, који твојем примеру следују, дошавши омиј сваку прљавштину и нечистоту¹⁶ душа наших, да би смо, оправши са нас прах сагрешења који се прилепио, и убрусом љубави једни друге убрисавши могли благоугодити Теби, у све дане живота нашега, и да бисмо могли наћи благодат пред Тобом.

Возглас:

Јер Ти Благосиљаш и освећујеш све и сва, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сада Архијереј узима жезал и сви се враћају у олтар. На почетку иду чтеци са чирацима. За њима први од ђакона који носи Свето Јеванђеље. За њиме остали ђакони а за њима Архијереј. Иза Архијереја ступају у паровима дванаесторица презвитера и у том поретку сви улазе у олтар.

Док се врши ова литија и док сви не уђу у олтар, певају се тропари пете песме Великог Петка¹⁷, глас 6.:

Оправши ноге, и предочистивши се сада причешћем дожанске твоје тајне Христе, твоји служитељи са Сиона на велику гору маслинску с Тобом узиђоше, певајући Тебе, Човекољупче.

Гледајте пријатељи, рекао си, не дојте се, јер сада се приближи час да ме ухвате, и да будем удијен рукама безаконика. А ви ћете се сви разбежати, мене оставивши, које ћу поново сабрати да проповедају мене Човекољупца.

И одмах се додаје и: Нека је име Господње благословено од сада и

¹⁶ У грчком оригиналу: љагу.

¹⁷ Овако налажу сва консултована издања осим руске "саборне рецензије". Мишљења смо да се ови тропари неизоставно требају узети, првенствено да би се имало довољно времена да се сви клирици могу, у прикладном реду, вратити у олтар.

до века (трипут).

Архијереј говори молитву окренут Предложењу: Испуни се и изврши..., и благосиља да ђакони употребе свете Дарове.

Архијереј:

Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човекољубљем свагда, сада и увек и у ђекове векова.

Народ: Амин.

Архијереј:

Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Господе, помилуј. Господе, помилуј. Господе, помилуј. Преосвећени (или: Високопреосвећени, или: Свјатјејши) Владико, благослови.

Архијереј даје отпуст овако:

Христос истинити Бог наш, који нам је из превелике добротe своје показао смирење као најбољи пут, умивши ноге Ученицима својим и спутивши се до крста и погребeња, молитвама пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, светога оца нашега Василија Великога, архиепископа Кесарије кападокијске, светога (чији је храм) и светога (чији је дан), светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Архијереј:

Молитвама светих Отаца наших, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин.

Први од презвитера додаје: Молитвама светог Владике нашега, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин. и одмах се додаје многољетство: Спаси Христе Боже и помилуј... по обичају.

Архијереј сада кропи верне водом кориштеном за Свештено Умивање, док за то одређени презвитер дели антидор.

На трпези је разрешење на вино.

